

Europos Sąjungos oficialusis leidinys

L 316

Leidimas
lietuvių kalba

Teisės aktai

55 tomas

2012 m. lapkričio 14 d.

Turinys

I Įstatymo galią turintys teisės aktai

REGLAMENTAI

- ★ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1024/2012 dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą, kuriuo panaikinamas Komisijos sprendimas 2008/49/EB (VRI reglamentas) ⁽¹⁾ 1
- ★ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1025/2012 dėl Europos standartizacijos, kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 89/686/EEB ir 93/15/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/9/EB, 94/25/EB, 95/16/EB, 97/23/EB, 98/34/EB, 2004/22/EB, 2007/23/EB, 2009/23/EB ir 2009/105/EB ir panaikinamas Tarybos sprendimas 87/95/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1673/2006/EB ⁽¹⁾..... 12
- ★ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1026/2012 dėl tam tikrų priemonių siekiant išsaugoti žuvų išteklius, susijusių su valstybėmis, kurios leidžia vykdyti netausiąją žvejybą 34
- ★ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1027/2012, kuriuo dėl farmakologinio budrumo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 726/2004 ⁽¹⁾..... 38
- ★ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1028/2012, kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 nuostatos, susijusios su bendrosios išmokos schema ir parama vynuogininkams 41
- ★ 2012 m. spalio 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentas (ES) Nr. 1029/2012, kuriuo dėl ekstremaliosios situacijos Pakistanui nustatomos autonominės prekybos lengvatos 43

Kaina: 4 EUR

⁽¹⁾ Tekstas svarbus EEE

LT

Aktai, kurių pavadinimai spausdinami paprastu šriftu, yra susiję su kasdieniu žemės ūkio reikalų valdymu ir paprastai galioja ribotą laikotarpį.

Visų kitų aktų pavadinimai spausdinami ryškesniu šriftu ir prieš juos dedama žvaigždutė.

I

(Įstatymo galią turintys teisės aktai)

REGLAMENTAI

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1024/2012

2012 m. spalio 25 d.

dėl administracinio bendradarbiavimo per Vidaus rinkos informacinę sistemą, kuriuo panaikinamas Komisijos sprendimas 2008/49/EB (VRI reglamentas)

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

(1) taikydamos tam tikrus Sąjungos aktus, kuriais reglamentuojamas laisvas prekių, asmenų, paslaugų ir kapitalo judėjimas vidaus rinkoje, valstybės narės privalo veiksmingiau bendradarbiauti ir keistis informacija tarpusavyje ir su Komisija. Tuose aktuose dažnai nesukonkretintos praktinės tokio keitimosi informacija priemonės, todėl turi būti nustatyta tinkama praktinė tvarka;

(2) vidaus rinkos informacinė sistema (toliau – VRI) yra bendradarbiaujant su valstybėmis narėmis Komisijos sukurta ir internetu prieinama taikomoji programa, skirta padėti valstybėms narėms praktiškai įgyvendinti Sąjungos aktuose nustatytus keitimosi informacija reikalavimus suteikiant galimybę naudotis centralizuotu ryšių palaikymo mechanizmu, kad būtų sudarytos palankesnės sąlygos tarpvalstybiniam keitimuisi informacija ir tarpu-

savio pagalbai. VRI pirmiausia padeda kompetentingoms institucijoms identifikuoti atitinkamą instituciją kitoje valstybėje narėje, valdyti keitimąsi informacija, įskaitant asmens duomenis, laikantis paprastų ir vienodų procedūrų bei įveikti kalbos barjerus naudojantis iš anksto suformuluotais ir išverstais darbo eigos modeliais. Komisija turėtų suteikti VRI naudotojams bet kokią esamą papildomą vertimo raštu funkciją, jeigu tokia yra, kuri atitiktų jų poreikius, būtų suderinama su keitimosi informacija VRI saugumo ir konfidencialumo reikalavimais ir galėtų būti suteikta nepatiriant didelių išlaidų;

(3) siekiant įveikti kalbos barjerus, VRI iš esmės turėtų veikti visomis Sąjungos oficialiomis kalbomis;

(4) taikant VRI turėtų būti siekiama gerinti vidaus rinkos veikimą suteikiant galimybę naudotis veiksminga, patogia valstybių narių tarpusavio ir valstybių narių bei Komisijos administracinio bendradarbiavimo įgyvendinimo priemone, tokiu būdu sudarant palankesnes sąlygas šio reglamento priede išvardytų Sąjungos aktų taikymui;

(5) 2011 m. vasario 21 d. Komisijos komunikate „Geresnis bendrosios rinkos valdymas užtikrinant glaudesnę administracinį bendradarbiavimą. Vidaus rinkos informacinės sistemos (VRI) aprėpties plėtimo ir plėtros strategija“ pateikti planai dėl galimo VRI naudojimo išplėtimo įtraukiant ir kitus Sąjungos aktus. 2011 m. balandžio 13 d. Komisijos komunikate Bendrosios rinkos aktas. Dvylika svertų augimui skatinti ir pasitikėjimui stiprinti „Bendros pastangos skatinti naująjį augimą“ akcentuojama VRI svarba stiprinant atitinkamų subjektų bendradarbiavimą (įskaitant bendradarbiavimą vietos lygiu), tokiu būdu padedant gerinti bendrosios rinkos valdyseną. Todėl būtina sukurti tvirtą VRI teisinį pagrindą ir nustatyti bendras taisykles, kurias laikantis būtų užtikrintas VRI veikimo veiksmingumas;

⁽¹⁾ OL C 43, 2012 2 15, p. 14.

⁽²⁾ 2012 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2012 m. spalio 4 d. Tarybos sprendimas.

(6) kai vienoje iš Sąjungos akto nuostatų reikalaujama, kad valstybės narės keistųsi asmens duomenimis ir joje

numatoma tokio duomenų tvarkymo paskirtis, ta nuostata turėtų būti laikoma tinkamu teisiniu pagrindu asmens duomenims tvarkyti laikantis Europos Sąjungos pagrindinių teisių chartijos 8 ir 52 straipsniuose išdėstytų sąlygų. VRI pirmiausia turėtų būti laikoma priemone, skirta keitimuisi informacija, įskaitant asmens duomenis, kuris kitu atveju būtų vykdomas naudojantis kitomis priemonėmis, įskaitant paštą, faksą arba elektroninį paštą, pagal Sąjungos aktuose valstybių narių institucijoms ir įstaigoms nustatytą teisinę prievolę. Asmens duomenys, kuriais keičiamasi per VRI, turėtų būti renkami, tvarkomi ir naudojami tik tais tikslais, kuriais jie buvo iš pradžių surinkti ir jų atžvilgiu turėtų būti taikomos visos atitinkamos apsaugos priemonės;

- (7) pagal privatumo apsaugos visą ciklą principą VRI buvo kuriama laikantis teisės aktų dėl asmens duomenų apsaugos reikalavimų ir joje iš pat pradžių buvo užtikrinama asmens duomenų apsauga, visų pirma apribojant prieigą prie asmens duomenų, kuriais keičiamasi VRI. Todėl VRI apsaugos ir saugumo lygis yra gerokai aukštesnis nei kitų keitimosi informacija priemonių, pavyzdžiui, įprastinio pašto, telefono, fakso ar elektroninio pašto;
- (8) valstybių narių tarpusavio ir valstybių narių bei Komisijos administracinis bendradarbiavimas elektroninėmis priemonėmis turėtų būti vykdomas pagal asmens duomenų apsaugos taisykles, nustatytas 1995 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/46/EB dėl asmenų apsaugos tvarkant asmens duomenis ir dėl laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽¹⁾ ir 2000 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 45/2001 dėl asmenų apsaugos Bendrijos institucijoms ir įstaigoms tvarkant asmens duomenis ir laisvo tokių duomenų judėjimo ⁽²⁾. Direktyvoje 95/46/EB ir Reglamente (EB) Nr. 45/2001 vartojamų terminų apibrėžtys turėtų būti vartojamos ir šiame reglamente;
- (9) Komisija teikia ir administruoja VRI programinę įrangą ir IT infrastruktūrą, užtikrina VRI saugumą, administruoja nacionalinių VRI koordinatorių tinklą ir dalyvauja rengiant mokymus bei teikiant techninę pagalbą VRI naudotojams. Tuo tikslu Komisija turėtų turėti teisę susipažinti tik su tais asmens duomenimis, kurie yra būtini jos užduotims atlikti vykdant šiame reglamente nustatytas pareigas, pavyzdžiui, nacionalinių VRI koordinatorių registracijai. Komisija taip pat turėtų turėti teisę susipažinti su asmens duomenimis, kurie buvo užblokuoti VRI ir su kuriais susipažinti paprašė duomenų subjektas, kai tokių duomenų ieškoma kito VRI subjekto prašymu. Komisijai neturėtų būti suteikta teisė susipažinti su asmens duomenimis, kuriais keičiamasi vykdant administracinį bendradarbiavimą per VRI, išskyrus atvejus, kai Sąjungos akte numatytas Komisijos vaidmuo vykdant tokį bendradarbiavimą;

- (10) siekiant užtikrinti skaidrumą, ypač duomenų subjektams, šio reglamento priede turėtų būti išvardytos Sąjungos aktų nuostatos, kurioms įgyvendinti turi būti naudojama VRI;
- (11) ateityje VRI naudojimas gali būti išplėstas įtraukiant naujas sritis, kuriose ji gali padėti užtikrinti veiksmingą Sąjungos akto įgyvendinimą ekonomiškai efektyviomis, vartotojui patogiomis priemonėmis, atsižvelgiant į technines galimybes ir bendrą poveikį VRI. Komisija turėtų atlikti reikiamus bandymus, kad patikrintų, ar techniniu požiūriu VRI yra parengta bet kokiam numatytam VRI naudojimo išplėtimui. Sprendimai dėl VRI naudojimo išplėtimo įtraukiant papildomų Sąjungos aktų turėtų būti priimami taikant įprastą teisėkūros procedūrą;
- (12) bandomieji projektai yra naudinga priemonė patikrinti, ar VRI naudojimo išplėtimas yra pagrįstas, ir pritaikyti technines funkcijas bei procedūrines priemones prie VRI naudotojų reikalavimų prieš priimant sprendimą dėl VRI išplėtimo. Valstybės narės turėtų visokeriopai dalyvauti sprendžiant, kurie Sąjungos aktai turėtų būti įtraukti į bandomąjį projektą ir kokios turėtų būti tokio bandomojo projekto sąlygos, siekiant užtikrinti, kad bandomasis projektas atspindėtų VRI naudotojų poreikius ir kad būtų visiškai laikomasi nuostatų dėl asmens duomenų tvarkymo. Tokios sąlygos turėtų būti nustatytos atskirai kiekvienam bandomajam projektui;
- (13) nė viena šio reglamento nuostata neturėtų trukdyti valstybėms narėms ir Komisijai nuspręsti naudoti VRI keitimuisi informacija, nesusijusiam su asmens duomenų tvarkymu;
- (14) šiame reglamente turėtų būti nustatytos taisyklės, kaip naudoti VRI administraciniam bendradarbiavimui, kuris, *inter alia*, gali apimti dviejų subjektų keitimąsi informacija, pranešimo procedūras, išpėjimo mechanizmus, susitarimus dėl savitarpio pagalbos ir problemų sprendimą;
- (15) šiuo reglamentu neturėtų būti daromas poveikis valstybių narių teisei nuspręsti, kurios nacionalinės institucijos vykdo šiame reglamente nustatytas prievoles. Valstybėms narėms turėtų būti suteikta galimybė su VRI susijusias funkcijas ir įsipareigojimus pritaikyti prie vidaus administracinių struktūrų, taip pat atsižvelgti į konkretaus VRI darbo eigos modelio poreikius. Valstybės narės turėtų galėti paskirti papildomų VRI koordinatorių nacionalinių VRI sistemos koordinatorių užduotims atlikti, pavieniui arba kartu su kitais, tam tikroje vidaus rinkos srityje, pagal administracinį suskirstymą, pagal geografinę regioną arba pagal kitą kriterijų. Valstybės narės turėtų informuoti Komisiją apie paskirtus VRI koordinadorius, tačiau joms neturėtų būti privaloma nurodyti papildomus VRI koordinadorius VRI, kai tai nebūtina tinkamam jos veikimui užtikrinti;
- (16) kad administracinis bendradarbiavimas per VRI būtų veiksmingas, valstybės narės ir Komisija turėtų užtikrinti, kad jų VRI subjektai turėtų reikiamų išteklių prievolėms pagal šį reglamentą vykdyti;

⁽¹⁾ OL L 281, 1995 11 23, p. 31.

⁽²⁾ OL L 8, 2001 1 12, p. 1.

- (17) nors VRI iš esmės yra kompetentingų institucijų administracinio bendradarbiavimo priemonė, kuri plačiai visuomenei neprieinama, gali prireikti sukurti technines priemones, kad ir išorės subjektai, pvz., piliečiai, įmonės ir organizacijos, galėtų per ją bendrauti su kompetentingomis institucijomis siekiant teikti informaciją ar gauti duomenis arba pasinaudoti savo, kaip duomenų subjektų, teisėmis. Tokios techninės priemonės turėtų apimti tinkamas duomenų apsaugos priemones. Siekiant užtikrinti aukšto lygio saugumą, bet kokia tokia sukurta viešoji sąsaja turėtų būti techniškai visiškai atskirta nuo VRI, prie kurios prieigą turėtų turėti tik VRI naudotojai;
- (18) VRI sistemos naudojimas SOLVIT tinklo techniniam palaikymui turėtų nedaryti poveikio SOLVIT procedūros, kuri grindžiama valstybių narių savanorišku išpareigojimu, neformaliai pobūdžiui, laikantis 2001 m. gruodžio 7 d. Komisijos rekomendacijos dėl SOLVIT (Vidaus rinkos problemų sprendimo tinklo) naudojimo principų ⁽¹⁾ (SOLVIT rekomendacija). Siekiant užtikrinti tolesnį SOLVIT tinklo veikimą remiantis galiojančiais darbiniais susitarimais, viena ar kelios nacionalinio VRI koordinatoriaus užduotys gali būti pavestos SOLVIT centrams pagal jų veiklos kompetenciją, kad jie galėtų veikti nepriklausomai nuo nacionalinio VRI koordinatoriaus. Asmens duomenų ir konfidencialios informacijos kaip SOLVIT procedūrų dalies tvarkymui turėtų būti suteiktos visos šiame reglamente nustatytos garantijos, nedarant poveikio rekomendacijos dėl SOLVIT neprivalomam pobūdžiui;
- (19) VRI apima internetu grindžiamą jos naudotojams skirtą programos sąsają, tačiau tam tikrais atvejais ir atitinkamos valstybės narės prašymu gali būti tikslinga apsvaistinti techninius tiesioginio duomenų perdavimo iš nacionalinių sistemų į VRI sprendimus, jeigu tokios nacionalinės sistemos, visų pirma skirtos pranešimo procedūroms, jau yra sukurtos. Tokių techninių sprendimų įgyvendinimas turėtų priklausyti nuo jų tinkamumo, išlaidų ir numatomos naudos įvertinimo rezultatų. Tie sprendimai neturėtų daryti poveikio esamoms struktūroms ir nacionalinei kompetencijų nustatymo tvarkai;
- (20) valstybėms narėms įvykdžius išpareigojimą pagal 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje ⁽²⁾ 15 straipsnio 7 dalį pateikti pranešimą laikantis 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 98/34/EB, nustatančioje informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisyklės teikimo tvarką ⁽³⁾, nustatytos tvarkos, iš jų neturėtų būti reikalaujama tokių patį pranešimą pateikti ir per VRI;
- (21) keitimasis informacija per VRI yra valstybių narių institucijų teisinė prievola teikti savitarpio pagalbą. Siekiant užtikrinti tinkamą vidaus rinkos veikimą, kompetentingos institucijos per VRI iš kitos valstybės narės gautos informacijos įrodomoji vertė administracinėse procedūrose neturėtų būti nuvertinta vien dėl to, kad ji atsiųsta iš kitos valstybės narės ar gauta elektroninėmis priemonėmis, ir ta kompetentinga institucija tą informaciją turėtų vertinti taip pat kaip ir jos valstybėje narėje parengtus panašius dokumentus;
- (22) norint užtikrinti aukštą duomenų apsaugos lygį, reikėtų nustatyti ilgiausius asmens duomenų saugojimo VRI laikotarpius. Tačiau tie laikotarpiai turėtų būti gerai subalansuoti deramai atsižvelgiant į poreikį užtikrinti tinkamą VRI veikimą, taip pat duomenų subjektų teises visiškai pasinaudoti savo teisėmis, pavyzdžiui, gauti įrodymą apie įvykusį pasikeitimą informacija, kad galėtų apskųsti sprendimą. Duomenų saugojimo laikotarpiai visų pirma neturėtų viršyti to, kas būtina šio reglamento tikslams pasiekti;
- (23) turėtų būti įmanoma tvarkyti VRI naudotojų vardus, pavardes ir kontaktinius duomenis su šio reglamento tikslais suderinamoms reikmėms, be kita ko, vykdyti VRI koordinatorių ir Komisijos naudojimosi VRI stebėseną, ryšių, mokymų ir viešinimo iniciatyvas bei informacijos apie administracinį bendradarbiavimą arba savitarpio pagalbą vidaus rinkoje rinkimą;
- (24) Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas turėtų vykdyti stebėseną ir siekti užtikrinti, kad būtų taikomas šis reglamentas, įskaitant atitinkamas nuostatas dėl duomenų saugumo, *inter alia*, palaikydamas ryšius su nacionalinėmis duomenų apsaugos institucijomis;
- (25) siekdamas užtikrinti veiksmingą VRI veikimo stebėseną ir ataskaitų teikimą bei šio reglamento taikymą, valstybės narės turėtų teikti atitinkamą informaciją Komisijai;
- (26) duomenų subjektai turėtų būti informuoti apie jų asmens duomenų tvarkymą VRI ir apie tai, kad jie turi teisę susipažinti su duomenimis, kurie su jais susiję, ir teisę reikalauti, kad netikslūs duomenys būtų ištaisyti, o neteisingai tvarkomi duomenys būtų ištrinti, laikantis šio reglamento ir nacionalinės teisės aktų, kuriais įgyvendinama Direktyva 95/46/EB;
- (27) siekiant sudaryti galimybes valstybių narių kompetentingoms institucijoms įgyvendinti teises nuostatas dėl administracinio bendradarbiavimo ir veiksmingo keitimosi informacija per VRI, gali reikėti nustatyti tokio keitimosi praktines priemones. Tas priemones turėtų patvirtinti Komisija atskiru kiekvieno iš priede išvardytų Sąjungos aktų arba kiekvienos administracinio bendradarbiavimo procedūros įgyvendinimo aktu ir šios priemonės turėtų apimti pagrindines technines funkcijas bei procedūrinės priemones, reikalingas atitinkamoms

⁽¹⁾ OL L 331, 2001 12 15, p. 79.

⁽²⁾ OL L 376, 2006 12 27, p. 36.

⁽³⁾ OL L 204, 1998 7 21, p. 37.

administracinio bendradarbiavimo procedūroms įgyvendinti per VRI. Komisija turėtų užtikrinti VRI programinės įrangos ir IT infrastruktūros techninę priežiūrą ir plėtojimą;

- (28) siekiant duomenų subjektams užtikrinti pakankamą skaidrumą, iš anksto parengti darbo eigos modeliai, klausimų ir atsakymų rinkiniai, formos ir kitos su administracinio bendradarbiavimo procedūromis susijusios VRI priemonės turėtų būti skelbiamos viešai;
- (29) kai taikydamos Direktyvos 95/46/EB 13 straipsnį valstybės narės apriboja duomenų subjektų teises arba joms taiko išimtis, informacija apie tokius apribojimus ar išimtis turėtų būti skelbiama viešai, kad duomenų subjektams būtų užtikrintas visiškas skaidrumas. Tokios išimties ar apribojimai turėtų būti būtini ir proporcingi numatytam tikslui, ir jiems turėtų būti taikomos tinkamos apsaugos priemonės;
- (30) jeigu Sąjunga yra sudariusi tarptautinius susitarimus su trečiosiomis šalimis, kurie taip pat apima šio reglamento priede išvardytų Sąjungos aktų nuostatų taikymą, turėtų būti galima į administracinio bendradarbiavimo procedūras, kuriose naudojama VRI, įtraukti tose trečiojoje šalyse veikiančius VRI subjektų partnerius, su sąlyga, jog buvo nustatyta, kad atitinkama trečioji šalis užtikrina tinkamą asmens duomenų apsaugos lygį laikantis Direktyvos 95/46/EB;
- (31) 2007 m. gruodžio 12 d. Komisijos sprendimas 2008/49/EB dėl vidaus rinkos informacinės sistemos įgyvendinimo užtikrinant asmens duomenų apsaugą ⁽¹⁾ turėtų būti panaikintas. 2009 m. spalio 2 d. Komisijos sprendimas 2009/739/EB, kuriuo nustatomos valstybių narių informacijos mainų elektroniniu būdu praktinės priemonės pagal Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje VI skyrių ⁽²⁾, turėtų būti toliau taikomas klausimams, susijusiems su keitimusi informacija pagal Direktyvą 2006/123/EB;
- (32) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Šiais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ⁽³⁾;
- (33) valstybių narių veiklos, susijusios su veiksmingu šio reglamento taikymu, rezultatų stebėsenai turėtų būti atliekama metinėje ataskaitoje dėl VRI veikimo, grindžiamoje iš VRI gautais statistiniais duomenimis ir kitais atitinkamais duomenimis. Valstybių narių veiklos rezultatai turėtų

būti vertinami, *inter alia*, remiantis vidutine atsakymų pateikimo trukme siekiant užtikrinti greitus kokybiškus atsakymus;

- (34) kadangi šio reglamento tikslo, t. y. nustatyti VRI naudojimo administraciniam bendradarbiavimui taisykles, valstybės narės negali deramai pasiekti dėl jo apimties ir poveikio ir kadangi to tikslo būtų geriau siekti Sąjungos lygmeniu, laikydamosi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;
- (35) vadovaujantis Reglamento (EB) Nr. 45/2001 28 straipsnio 2 dalimi buvo konsultuotasi su Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnu, kuris pateikė nuomonę 2011 m. lapkričio 22 d. ⁽⁴⁾,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šiame reglamente nustatomos Vidaus rinkos informacinės sistemos (toliau – VRI) naudojimo taisyklės, taikytinos valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio bei valstybių narių kompetentingų institucijų ir Komisijos administraciniam bendradarbiavimui, įskaitant asmens duomenų tvarkymą.

2 straipsnis

VRI sukūrimas

Šiuo reglamentu formaliai sukuriamą VRI.

3 straipsnis

Taikymo sritis

1. VRI naudojama valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio bei valstybių narių kompetentingų institucijų ir Komisijos administraciniam bendradarbiavimui, kuris yra būtinas Sąjungos aktams vidaus rinkos srityje, kaip apibrėžta Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 26 straipsnio 2 dalyje, kuriuose numatytas valstybių narių tarpusavio arba valstybių narių ir Komisijos administracinis bendradarbiavimas, įskaitant keitimąsi asmens duomenimis, įgyvendinti. Tie Sąjungos aktai išvardyti priede.

2. Dėl nė vienos šio reglamento nuostatos Sąjungos aktų, kurie neturi privalomosios galios, nuostatos netampa privalomomis.

⁽¹⁾ OL L 13, 2008 1 16, p. 18.

⁽²⁾ OL L 263, 2009 10 7, p. 32.

⁽³⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

⁽⁴⁾ OL C 48, 2012 2 18, p. 2.

4 straipsnis

VRI išplėtimas

1. Siekdamą įvertinti, ar VRI būtų veiksminga priemonė priede neišvardytų Sąjungos aktų nuostatomis dėl administracinio bendradarbiavimo įgyvendinti, Komisija gali vykdyti bandomuosius projektus. Komisija priima įgyvendinimo aktą, siekdamą nuspręsti, dėl kurių Sąjungos aktų nuostatų bus vykdomas bandomasis projektas, ir nustatyti kiekvieno projekto sąlygas, visų pirma pagrindines technines funkcijas ir procedūrines priemones, reikalingas atitinkamoms administracinio bendradarbiavimo nuostatomis įgyvendinti. Tas įgyvendinimo aktas priimamas laikantis 24 straipsnio 3 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

2. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia bandomojo projekto rezultatų, įskaitant duomenų apsaugos klausimus ir veiksmingas vertimo raštu funkcijas, įvertinimą. Atitinkamais atvejais prie šio įvertinimo gali būti pridedamas pasiūlymas dėl teisėkūros procedūra priimamo akto, kuriuo būtų iš dalies keičiamas priedas siekiant išplėsti VRI naudojimą įtraukiant atitinkamas Sąjungos aktų nuostatas.

5 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų terminų apibrėžtys nustatytos Direktyvoje 95/46/EB ir Reglamente (EB) Nr. 45/2001.

Be to, vartojamos šios apibrėžtys:

- a) VRI – Komisijos sukurta elektroninė priemonė, skirta sudaryti palankesnes sąlygas valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio bei valstybių narių kompetentingų institucijų ir Komisijos administraciniam bendradarbiavimui;
- b) administracinis bendradarbiavimas – valstybių narių kompetentingų institucijų tarpusavio arba valstybių narių kompetentingų institucijų ir Komisijos bendradarbiavimas keičiantis informacija ir ją tvarkant, be kita ko, teikiant pranešimus ir išpėjimus, arba teikiant tarpusavio pagalbą, be kita ko, skirtą problemoms spręsti, siekiant geriau taikyti Sąjungos teisę;
- c) vidaus rinkos erdvė – vidaus rinkos teisėkūros arba funkcinė sritis, kaip apibrėžta SESV 26 straipsnio 2 dalyje, kurioje pagal šio reglamento 3 straipsnį naudojama VRI sistema;
- d) administracinio bendradarbiavimo procedūra – VRI iš anksto nustatytas darbo eigos modelis, kurį taikant VRI subjektams sudaromos sąlygos palaikyti ryšį ir struktūriškai sąveikauti;
- e) VRI koordinatorius – valstybės narės paskirta įstaiga pagalbinėms užduotims, būtinoms veiksmingam VRI veikimui pagal šį reglamentą, atlikti;
- f) kompetentinga institucija – nacionaliniu, regioniniu ar vietos lygiu įsteigta ir VRI užregistruota įstaiga, kuri konkrečiai atsakinga už nacionalinės teisės arba priede išvardytų Sąjungos aktų taikymą vienoje ar daugiau vidaus rinkos sričių;

- g) VRI subjektai – kompetentingos institucijos, VRI koordinatoriai ir Komisija;
- h) VRI naudotojas – VRI subjektui pavaldus ir VRI to VRI subjekto vardu užregistruotas fizinis asmuo;
- i) išorės subjektai – fiziniai arba juridiniai asmenys, išskyrus VRI naudotojus, kurie gali sąveikauti su VRI tik naudodamiesi atskiromis techninėmis priemonėmis ir laikydamiesi specialiai tam tikslui numatyto darbo eigos modelio;
- j) blokavimas – techninių priemonių taikymas tokiu būdu, kad asmens duomenys taptų neprieinami VRI naudotojams per įprastinę VRI sąsają;
- k) formalus užbaigimas – VRI numatytos techninės funkcijos taikymas siekiant užbaigti administracinio bendradarbiavimo procedūrą.

II SKYRIUS

SU VRI SUSIJUSIOS FUNKCIJOS IR PAREIGOS

6 straipsnis

VRI koordinatoriai

1. Kiekviena valstybė narė paskiria vieną nacionalinį VRI koordinatorių, kurio pareigos yra tokios:

- a) registruoti VRI koordinatorius bei kompetingas institucijas arba tvirtinti jų registraciją;
- b) būti pagrindiniu valstybių narių VRI subjektų kontaktiniu punktu sprendžiant dėl VRI kylančius klausimus, įskaitant informavimą apie aspektus, susijusius su asmens duomenų apsauga pagal šį reglamentą;
- c) palaikyti ryšius su Komisija dėl klausimų, susijusių su VRI, įskaitant informavimą apie aspektus, susijusius su asmens duomenų apsauga pagal šį reglamentą;
- d) teikti informaciją, mokymus ir paramą, įskaitant pagrindinę techninę pagalbą, valstybių narių VRI subjektams;
- e) pagal vykdomos kontrolės apimtį užtikrinti veiksmingą VRI veikimą, įskaitant valstybių narių VRI subjektų laiku vykdomą tinkamą reagavimą į prašymus dėl administracinio bendradarbiavimo.

2. Be to, kiekviena valstybė narė, atsižvelgdama į savo vidaus administracinę struktūrą, gali papildomai paskirti vieną ar daugiau VRI koordinatorių bet kuriai iš 1 dalyje išvardytų užduočių atlikti.

3. Valstybės narės praneša Komisijai apie pagal 1 ir 2 dalis paskirtus VRI koordinatorius ir apie jiems pavestas užduotis. Komisija išplatina tą informaciją kitoms valstybėms narėms.

4. Visi VRI koordinatoriai gali veikti kaip kompetentingos institucijos. Tokiais atvejais VRI koordinatorius turi tokias pat prieigos teises kaip kompetentinga institucija. Kiekvienas VRI koordinatorius yra duomenų valdytojas jo kaip VRI subjekto vykdomos duomenų tvarkymo veiklos atžvilgiu.

7 straipsnis

Kompetentingos institucijos

1. Kompetentingos institucijos, veikdamos per VRI naudotojus pagal administracinio bendradarbiavimo procedūras, užtikrina, kad pagal taikytiną Sąjungos aktą per kuo trumpesnę laikotarpį ir bet kuriuo atveju iki tame akte nustatyto termino būtų pateiktas tinkamas atsakymas.
2. Kompetentinga institucija kaip įrodymu gali remtis informacija, dokumentais, pažymomis, pareiškimais arba patvirtintomis originalo kopijomis, kuriuos ji gavo per VRI elektroninėmis priemonėmis, tokiu pačiu pagrindu kaip ir panašia informacija, gauta jos pačios šalyje, tais tikslais, kurie suderinami su tikslais, dėl kurių duomenys buvo iš pradžių surinkti.
3. Kiekviena kompetentinga institucija yra duomenų valdytoja jai pavaldaus VRI naudotojo vykdomos asmens duomenų tvarkymo veiklos atžvilgiu ir užtikrina, prireikus bendradarbiaudama su Komisija, kad duomenų subjektai galėtų pasinaudoti savo teisėmis pagal III ir IV skyrius.

8 straipsnis

Komisija

1. Komisija yra atsakinga už šių užduočių vykdymą:
 - a) užtikrina VRI programinės įrangos ir IT infrastruktūros saugumą, prieinamumą, techninę priežiūrą ir plėtojimą;
 - b) suteikia daugiakalbę sistemą, įskaitant esamas vertimo raštu funkcijas, kartu su valstybėmis narėmis rengia mokymus ir teikia pagalbos valstybėms narėms naudotis VRI tarnybos paslaugas;
 - c) registruoja nacionalinius VRI koordinatorius ir suteikia jiems prieigą prie VRI;
 - d) atlieka asmens duomenų tvarkymo operacijas VRI, kai tai numatyta šiame reglamente, vadovaudamasi tikslais, nustatytais priede išvardytuose taikytinuose Sąjungos aktuose;
 - e) atlieka šio reglamento taikymo stebėseną ir teikia ataskaitas Europos Parlamentui, Tarybai bei Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui pagal 25 straipsnį.
2. Kad Komisija galėtų vykdyti 1 dalyje išvardytas užduotis ir parengti statistines ataskaitas, jai suteikiama teisė susipažinti su tam tikslui būtina informacija apie VRI atliekamas tvarkymo operacijas.

3. Komisija nedalyvauja administracinio bendradarbiavimo procedūrose, susijusiose su asmens duomenų tvarkymu, išskyrus atvejus, kai to reikalaujama pagal priede nurodyto Sąjungos akto nuostatą.

9 straipsnis

VRI subjektų ir naudotojų prieigos teisės

1. Tik VRI naudotojai turi prieigą prie VRI.
2. Valstybės narės paskiria VRI koordinatorius bei kompetentingas institucijas ir nurodo pastarųjų kompetencijai priskiriamas

vidaus rinkos sritis. Šiame procese Komisijos vaidmuo gali būti konsultuojamojo pobūdžio.

3. Kiekvienas VRI subjektas prireikus gali suteikti ir atšaukti atitinkamas savo VRI naudotojų prieigos teises tose vidaus rinkos srityse, kurios priskiriamos jo kompetencijai.

4. Komisija ir valstybės narės įdiegia tinkamas priemones, kuriomis užtikrinama, kad VRI naudotojams būtų suteikta teisė susipažinti tik su tais VRI tvarkomais asmens duomenimis, su kuriais jiems susipažinti būtina, ir tik toje vidaus rinkos srityje ar srityse, kuriose jiems suteiktos prieigos teisės pagal 3 dalį.

5. VRI tvarkomus asmens duomenis draudžiama naudoti konkrečiam tikslui su tuo pradiniu tikslu nesuderinamu būdu, išskyrus atvejus, kai tai aiškiai numatyta nacionalinėje teisėje laikantis Sąjungos teisės.

6. Kai administracinio bendradarbiavimo procedūra apima asmens duomenų tvarkymą, teisę susipažinti su tokiais duomenimis turi tik toje procedūroje dalyvaujantys VRI subjektai.

10 straipsnis

Konfidencialumas

1. Kiekviena valstybė narė VRI subjektams ir VRI naudotojams taiko nacionalinės arba Sąjungos teisės aktais įtvirtintas profesinę paslaptį arba kitas lygiavertės konfidencialumo užtikrinimo pareigas reglamentuojančias taisykles.
2. VRI subjektai užtikrina, kad jiems pavaldūs VRI naudotojai atsižvelgtų į kitų VRI subjektų prašymus užtikrinti konfidencialų informacijos, kuria keičiamasi per VRI, tvarkymą.

11 straipsnis

Administracinio bendradarbiavimo procedūros

VRI grindžiama administracinio bendradarbiavimo procedūromis, kuriomis įgyvendinamos atitinkamų priede išvardytų Sąjungos aktų nuostatos. Atitinkamais atvejais Komisija gali priimti įgyvendinimo aktus dėl priede nurodyto konkretaus Sąjungos akto arba dėl tam tikros rūšies administracinio bendradarbiavimo procedūros, kuriuose būtų išdėstytos pagrindinės techninės funkcijos ir procedūrinės priemonės, reikalingos siekiant sudaryti sąlygas atitinkamų administracinio bendradarbiavimo procedūrų veikimui, įskaitant, jei taikoma, išorės subjektų ir VRI sąveiką, kaip nurodyta 12 straipsnyje. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 24 straipsnio 2 dalyje nurodytos patariamiosios procedūros.

12 straipsnis

Išorės subjektai

Gali būti suteikta techninių priemonių siekiant sudaryti sąlygas išorės subjektų ir VRI sąveikai, kai tokia sąveika yra:

- a) numatyta Sąjungos akte;
- b) numatyta 11 straipsnyje nurodytame įgyvendinimo akte siekiant sudaryti palankesnes sąlygas valstybių narių kompetentingų institucijų administraciniam bendradarbiavimui taikant priede išvardytų Sąjungos aktų nuostatas arba

- c) būtina prašymams pateikti, siekiant naudotis jų, kaip duomenų subjektų, teisėmis pagal 19 straipsnį.

Tokios techninės priemonės atskiriamos nuo VRI ir nesuteikia išorės subjektams prieigos prie VRI.

III SKYRIUS

ASMENS DUOMENŲ TVARKYMAS IR SAUGUMAS

13 straipsnis

Tikslo apribojimas

VRI subjektai keičiasi asmens duomenimis ir juos tvarko tik priėdė nurodytų Sąjungos aktų atitinkamose nuostatose apibrėžtais tikslais.

VRI pateikti duomenų subjektų duomenys naudojami tik tais tikslais, kuriais tie duomenys buvo pateikti.

14 straipsnis

Asmens duomenų saugojimas

1. VRI tvarkomi asmens duomenys VRI blokuojami iškart, kai jų nebereikia tikslui, kuriam jie buvo surinkti, priklausomai nuo kiekvienos rūšies administracinio bendradarbiavimo ypatumų ir paprastai – ne vėliau kaip šeši mėnesiai po formalaus administracinio bendradarbiavimo procedūros užbaigimo.

Tačiau jeigu priėdė nurodytame taikytiname Sąjungos akte numatytas ilgesnis laikotarpis, VRI tvarkomi asmens duomenys gali būti saugomi ne ilgiau kaip 18 mėnesių po oficialios administracinio bendradarbiavimo procedūros pabaigos.

2. Jei pagal priėdė nurodytą privalomą Sąjungos aktą reikia sukurti informacijos saugyklą, iš kurios ateityje VRI subjektai galėtų gauti informaciją, tokioje saugykloje saugomi asmens duomenys gali būti tvarkomi tol, kol jų reikia šiam tikslui, gavus duomenų subjekto sutikimą arba kai tai numatyta tame Sąjungos akte.

3. Pagal šį straipsnį blokuoti asmens duomenys tvarkomi, išskyrus jų saugojimą, tik siekiant įrodyti, kad įvyko keitimasis informacija per VRI sutikus duomenų subjektui, išskyrus atvejus, kai duomenis tvarkyti prašoma dėl svarbių priežasčių viešojo intereso tikslais.

4. Blokuoti duomenys VRI automatiškai ištrinami praėjus trejiems metams nuo oficialios administracinio bendradarbiavimo procedūros pabaigos.

5. Gavus konkretų kompetentingos institucijos prašymą ir duomenų subjekto sutikimą, asmens duomenys gali būti ištrinti iki taikytino saugojimo laikotarpio pabaigos.

6. Komisija techninėmis priemonėmis užtikrina, kad asmens duomenys būtų blokuojami, ištrinami ir pakartotinai panaudojami laikantis 3 dalies.

7. Įdiegiamos techninės priemonės siekiant skatinti VRI subjektus formaliai užbaigti administracinio bendradarbiavimo procedūras iškart po to, kai užbaigiamas keitimasis informacija, ir sudaryti VRI subjektams sąlygas į visas procedūras, kurios nepagrįstai neveikė ilgiau kaip du mėnesius, įtraukti atsakingus VRI koordinatorius.

15 straipsnis

VRI naudotojų asmens duomenų saugojimas

1. Nukrypstant nuo 14 straipsnio, VRI naudotojų asmens duomenų saugojimui taikomos šio straipsnio 2 ir 3 dalys. Tuos asmens duomenis sudaro visas vardas, pavardė bei visa šio reglamento tikslams būtina elektroninė ir kita kontaktinė informacija.

2. Su VRI naudotojais susiję asmens duomenys saugomi VRI tol, kol tie asmenys yra VRI naudotojai, ir gali būti tvarkomi siekiant tikslų, kurie yra suderinami su šio reglamento tikslais.

3. Kai fizinis asmuo nebėra VRI naudotojas, su tuo asmeniu susiję asmens duomenys techninėmis priemonėmis blokuojami trejus metus. Tie duomenys tvarkomi, išskyrus saugojimą, tik siekiant įrodyti, kad VRI įvyko keitimasis informacija, o praėjus trejiems metams – ištrinami.

16 straipsnis

Ypatingų kategorijų duomenų tvarkymas

1. Ypatingų kategorijų duomenų, nurodytų Direktyvos 95/46/EB 8 straipsnio 1 dalyje ir Reglamento (EB) Nr. 45/2001 10 straipsnio 1 dalyje, tvarkymas per VRI sistemą leidžiamas tik remiantis konkrečiu pagrindu, nurodytu tos direktyvos 8 straipsnio 2 ir 4 dalyse bei to reglamento 10 straipsnio 2 dalyje, ir taikant tinkamas tuose straipsniuose numatytas apsaugos priemonės, kad būtų užtikrintos asmenų, kurių asmens duomenys tvarkomi, teisės.

2. VRI gali būti naudojama su nusikalstamomis veikomis, baudžiamaisiais nuosprendžiais arba saugumo priemonėmis, nurodytais Direktyvos 95/46/EB 8 straipsnio 5 dalyje ir Reglamento (EB) Nr. 45/2001 10 straipsnio 5 dalyje, susijusiems duomenims tvarkyti, laikantis tuose straipsniuose numatytų apsaugos priemonių, įskaitant informaciją apie drausmines, administracines ar baudžiamąsias sankcijas arba kitą informaciją, kuri būtina fizinio arba juridinio asmens gerai reputacijai nustatyti, jei tokių duomenų tvarkymas numatytas Sąjungos akte, kuriuo grindžiamas tvarkymas, arba duomenų subjektui aiškiai sutikus, laikantis Direktyvos 95/46/EB 8 straipsnio 5 dalyje nurodytų specialių apsaugos priemonių.

17 straipsnis

Saugumas

1. Komisija užtikrina, kad VRI atitiktų duomenų saugumo taisykles, Komisijos priimtas pagal Reglamento (EB) Nr. 45/2001 22 straipsnį.

2. Komisija įgyvendina visas priemones, kurios būtinos VRI tvarkomų asmens duomenų saugumui užtikrinti, įskaitant tinkamą prieigos prie duomenų kontrolę ir nuolat atnaujinamą saugumo planą.

3. Komisija užtikrina, kad saugumo incidento atveju būtų galima patikrinti, kokius asmens duomenis, kada, kas ir kokiu tikslu tvarkė VRI.

4. VRI subjektai imasi visų procedūrinių ir organizacinių priemonių, būtinų asmens duomenų, jų tvarkomų VRI pagal Direktyvos 95/46/EB 17 straipsnį, saugumui užtikrinti.

IV SKYRIUS

DUOMENŲ SUBJEKTŲ TEISĖS IR PRIEŽIŪRA

18 straipsnis

Duomenų subjektų informavimas ir skaidrumas

1. VRI subjektai užtikrina, kad pagal Direktyvos 95/46/EB 10 ar 11 straipsnius ir pagal tą direktyvą atitinkančius nacionalinės teisės aktus duomenų subjektai kuo greičiau būtų informuoti apie jų asmens duomenų tvarkymą VRI ir kad duomenų subjektai turėtų teisę susipažinti su informacija apie savo teises ir naudotimosi jomis būdus, įskaitant duomenų valdytojo ir jo atstovo, jeigu toks yra, asmens tapatybę bei kontaktinius duomenis.

2. Komisija lengvai prieinamu būdu viešai skelbia:

- a) aiškia ir suprantama forma informaciją apie VRI pagal Reglamento (EB) Nr. 45/2001 11 ir 12 straipsnius;
- b) informaciją apie administracinio bendradarbiavimo per VRI procedūrų, nurodytų šio reglamento 11 straipsnyje, duomenų apsaugos aspektus;
- c) informaciją apie duomenų subjektų teisių išimtis arba apribojimus, nurodytus šio reglamento 20 straipsnyje;
- d) administracinio bendradarbiavimo procedūrų rūšis, pagrindines VRI funkcijas ir duomenų, kurie gali būti tvarkomi VRI, kategorijas;
- e) išsamų visų įgyvendinimo arba deleguotųjų aktų dėl VRI, priimtų remiantis šiuo reglamentu arba kitu Sąjungos aktu, sąrašą ir šio reglamento priedo suvestinę redakciją bei jo vėlesnius pakeitimus kitais Sąjungos aktais.

19 straipsnis

Teisė susipažinti su duomenimis, juos ištaisyti ir ištrinti

1. VRI subjektai užtikrina, kad duomenų subjektai galėtų veiksmingai naudotis savo teise susipažinti su VRI saugomais su jais susijusiais duomenimis ir teise ištaisyti netikslus arba neišsamius duomenis bei ištrinti neteisėtai tvarkomus duomenis pagal nacionalinės teisės aktus. Duomenis kuo greičiau, bet ne vėliau kaip per 30 dienų nuo duomenų subjekto prašymo gavimo dienos, ištaiso arba ištrina atsakingas VRI subjektas.

2. Jei gaunamas duomenų subjekto skundas dėl pagal 14 straipsnio 1 dalį užblokuotų duomenų tikslumo arba teisėtumo, šis faktas užfiksuojamas kartu su tikslia bei ištaisyta informacija.

20 straipsnis

Išimties ir apribojimai

Valstybės narės praneša Komisijai, jei jos nacionalinės teisės aktais pagal Direktyvos 95/46/EB 13 straipsnį numato šiame skyriuje išdėstytų duomenų subjektų teisių išimtis arba apribojimus.

21 straipsnis

Priežiūra

1. Kiekvienoje valstybėje narėje paskirta nacionalinė priežiūros institucija arba institucijos, kurioms suteikti Direktyvos 95/46/EB 28 straipsnyje nurodyti įgaliojimai (toliau – nacionalinė priežiūros institucija), nepriklausomai stebi, ar jų valstybės narės VRI subjektai teisėtai tvarko asmens duomenis ir, visų pirma, užtikrina, kad šiame skyriuje išdėstytos duomenų subjektų teisės būtų saugomos laikantis šio reglamento.

2. Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas stebi ir stengiasi užtikrinti, kad Komisija, veikdama kaip VRI subjektas, asmens duomenis tvarkytų laikydamasi šio reglamento. Atitinkamai vykdomos Reglamento (EB) Nr. 45/2001 46 ir 47 straipsniuose nurodytos pareigos ir įgaliojimai.

3. Nacionalinės priežiūros institucijos ir Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas, veikdami pagal savo atitinkamą kompetenciją, užtikrina koordinuotą VRI ir VRI subjektų naudojimosi ja priežiūrą.

4. Siekiant užtikrinti koordinuotą VRI ir VRI subjektų naudojimosi ja priežiūrą, kaip nurodyta 3 dalyje, Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnas prirėkus gali pakviesti nacionalines priežiūros institucijas susitikti. Tokių susitikimų išlaidas padengia Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūno biuras. Prirėkus šiuo tikslu galėtų būti kartu parengti išsamesni darbo metodai, įskaitant darbo tvarkos taisykles. Ne rečiau kaip kas trejus metus Europos Parlamentui, Tarybai ir Komisijai pateikiama bendra veiklos ataskaita.

V SKYRIUS

VRI GEOGRAFINĖ TAIKYMO SRITIS

22 straipsnis

VRI naudojimas nacionaliniais tikslais

1. Valstybė narė gali naudoti VRI savo teritorijoje esančių kompetentingų institucijų administracinio bendradarbiavimo tikslais laikantis nacionalinės teisės tik tuo atveju, jei laikomasi šių sąlygų:

- a) nereikia iš esmės keisti esamų administracinio bendradarbiavimo procedūrų;

- b) apie numatomą VRI naudojimą pranešta nacionalinei priežiūros institucijai, jei to reikalaujama pagal nacionalinę teisę, ir
- c) tai nedaro neigiamo poveikio veiksmingam VRI veikimui VRI naudotojų atžvilgiu.

2. Jei valstybė narė ketina sistemingai naudotis VRI nacionaliniais tikslais, apie savo ketinimą ji praneša Komisijai ir prašo išankstinio pritarimo. Komisija nagrinėja, ar įvykdytos 1 dalyje išdėstytos sąlygos. Jei būtina, ir laikantis šio reglamento, valstybė narė ir Komisija sudaro susitarimą, kuriame, *inter alia*, nustatomos techninės, finansinės ir organizacinės priemonės dėl sistemos naudojimo nacionaliniais tikslais, įskaitant VRI sistemos subjektų atsakomybę.

23 straipsnis

Keitimasis informacija su trečiosiomis šalimis

1. Pagal šį reglamentą VRI subjektai Sąjungoje ir jų partneriai trečiojoje šalyje gali keistis informacija, įskaitant asmens duomenis, per VRI sistemą tik tuo atveju, jei laikomasi šių sąlygų:
- a) informacija tvarkoma pagal priede nurodyto Sąjungos akto nuostatą ir jai lygiavertę trečiosios šalies teisės nuostatą;
- b) informacija keičiamasi arba ji teikiama laikantis tarptautinio susitarimo, kuriuo numatomas:
- i) priede nurodyto Sąjungos akto nuostatos taikymas trečiojoje šalyje,
- ii) VRI naudojimas ir
- iii) tokio keitimosi principai bei sąlygos ir

c) atitinkama trečioji šalis užtikrina tinkamą asmens duomenų apsaugą pagal Direktyvos 95/46/EB 25 straipsnio 2 dalį, įskaitant tinkamas apsaugos priemones, kurias taikant užtikrinama, kad VRI tvarkomi asmens duomenys būtų naudojami tik tam tikslui, dėl kurio jais buvo keičiamasi pradžioje, ir Komisija priėmė sprendimą pagal Direktyvos 95/46/EB 25 straipsnio 6 dalį.

2. Jei Komisija yra viena iš VRI subjektų, VRI keitimuisi asmens duomenimis su jos partneriais trečiojoje šalyje taikomos Reglamento (EB) Nr. 45/2001 9 straipsnio 1 ir 7 dalys.

3. Komisija *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* skelbia ir atnaujina trečiųjų šalių, su kuriomis leidžiama keistis informacija, įskaitant asmens duomenis, pagal 1 dalį, sąrašą.

VI SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

24 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – komitetas, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

25 straipsnis

Stebėsena ir ataskaitų teikimas

1. Komisija kasmet Europos Parlamentui ir Tarybai teikia VRI sistemos veikimo ataskaitą.

2. Komisija ne vėliau kaip 2017 m. gruodžio 5 d. ir po to kas penkerius metus Europos duomenų apsaugos priežiūros pareigūnui teikia ataskaitą dėl asmens duomenų apsaugos VRI sistemoje aspektų, įskaitant duomenų saugumą.

3. Siekiant parengti 1 ir 2 dalyse nurodytas ataskaitas valstybės narės Komisijai pateikia svarbią informaciją apie šio reglamento taikymą, įskaitant informaciją apie tai, kaip praktiškai taikomi šiame reglamente nustatyti duomenų apsaugos reikalavimai.

26 straipsnis

Sąnaudos

1. VRI plėtojimo, propagavimo, veiklos ir techninės priežiūros sąnaudos padengiamos iš Europos Sąjungos bendrojo biudžeto, nedarant poveikio 22 straipsnio 2 dalyje numatyti tvarkai.

2. Jei Sąjungos akte nenustatyta kitaip, VRI veiklos nacionaliniu lygiu sąnaudas, įskaitant mokymui ir VRI administravimui nacionaliniu lygiu reikalingų žmogiškųjų išteklių, propagavimo ir techninės pagalbos (pagalbos tarnybos) veiklos sąnaudas, padengia kiekviena valstybė narė.

27 straipsnis

Panaikinimas

Sprendimas 2008/49/EB panaikinamas.

28 straipsnis

Veiksmingas taikymas

Valstybės narės imasi visų būtinų priemonių, kuriomis būtų užtikrinta, kad jų VRI subjektai veiksmingai taikytų šį reglamentą.

29 straipsnis

Išimties

1. Nepaisant šio reglamento 4 straipsnio, VRI bandomasis projektas, pradėtas 2011 m. gegužės 16 d. siekiant išbandyti, ar VRI sistema yra tinkama 1996 m. gruodžio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 96/71/EB dėl darbuotojų komandiravimo paslaugų teikimo sistemoje⁽¹⁾ 4 straipsniui įgyvendinti, gali būti toliau vykdomas remiantis tvarka, nustatyta iki šio reglamento įsigaliojimo.

⁽¹⁾ OL L 18, 1997 1 21, p. 1.

2. Nepaisant šio reglamento 8 straipsnio 3 dalies ir 12 straipsnio pirmos dalies a ir b punktų, siekiant per VRI įgyvendinti SOLVIT rekomendacijoje nustatytas administracinio bendradarbiavimo nuostatas, Komisija gali toliau dalyvauti administracinio bendradarbiavimo procedūrose ir esamoje išorės subjektams skirtoje struktūroje remiantis tvarka, nustatyta iki šio reglamento įsigaliojimo. Šio reglamento 14 straipsnio 1 dalyje nurodytas laikotarpis yra 18 mėnesių asmens duomenims, tvarkiems VRI SOLVIT rekomendacijos tikslais.

3. Nepaisant šio reglamento 4 straipsnio 1 dalies, Komisija gali pradėti bandomąjį projektą, kad įvertintų, ar VRI yra veiksminga, ekonomiškai efektyvi ir vartotojui patogi priemonė 2000 m. birželio 8 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2000/31/EB dėl kai kurių informacinės visuomenės paslaugų, ypač elektroninės komercijos, teisinių aspektų vidaus rinkoje (Elektroninės komercijos direktyva) ⁽¹⁾ 3 straipsnio 4, 5 ir 6 dalims įgyvendinti. Ne vėliau kaip po dvejų metų nuo to bandomojo projekto pradžios Komisija pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento 4 straipsnio 2 dalyje nurodytą įverti-

nimą, kuris taip pat apima administracinio bendradarbiavimo Bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje sistemoje, nustatytoje pagal 2004 m. spalio 27 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 2006/2004 dėl nacionalinių institucijų, atsakingų už vartotojų apsaugos teisės aktų vykdymą, bendradarbiavimo (Reglamentas dėl bendradarbiavimo vartotojų apsaugos srityje) ⁽²⁾ ir VRI sąveiką.

4. Nepaisant šio reglamento 14 straipsnio 1 dalies, šioje srityje toliau laikomasi visų ne ilgesnių kaip 18 mėnesių laikotarpių, dėl kurių nuspręsta remiantis Direktyvos 2006/123/EB 36 straipsnio nuostatomis, susijusiomis su administraciniu bendradarbiavimu pagal jos VI skyrių.

30 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2012 m. spalio 25 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. D. MAVROYIANNIS

⁽¹⁾ OL L 178, 2000 7 17, p. 1.

⁽²⁾ OL L 364, 2004 12 9, p. 1.

PRIEDAS

3 STRAIPSNYJE NURODYTŲ SĄJUNGOS AKTŲ NUOSTATOS DĖL ADMINISTRACINIO BENDRADARBIAVIMO, ĮGYVENDINAMOS NAUDOJANT VRI

1. 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje ⁽¹⁾ VI skyrius, 39 straipsnio 5 dalis, taip pat 15 straipsnio 7 dalis, jeigu nepateikiamas pranešimas, kaip numatyta pastarajame straipsnyje, pagal Direktyvą 98/34/EB.
2. 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2005/36/EB dėl profesinių kvalifikacijų pripažinimo ⁽²⁾ 8 straipsnis, 50 straipsnio 1, 2 bei 3 dalys ir 56 straipsnis.
3. 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 2011/24/ES dėl pacientų teisių į tarpvalstybines sveikatos priežiūros paslaugas įgyvendinimo ⁽³⁾ 10 straipsnio 4 dalis.
4. 2011 m. lapkričio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 1214/2011 dėl profesionalaus tarpvalstybinio grynųjų eurų vežimo kelių transportu iš vienos euro zonos valstybės narės į kitą ⁽⁴⁾ 11 straipsnio 2 dalis.
5. 2001 m. gruodžio 7 d. Komisijos rekomendacijos dėl SOLVIT – vidaus rinkos problemų sprendimo tinklo ⁽⁵⁾ – naudojimo principų I ir II skyriai.

⁽¹⁾ OL L 376, 2006 12 27, p. 36.

⁽²⁾ OL L 255, 2005 9 30, p. 22.

⁽³⁾ OL L 88, 2011 4 4, p. 45.

⁽⁴⁾ OL L 316, 2011 11 29, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 331, 2001 12 15, p. 79.

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1025/2012

2012 m. spalio 25 d.

dėl Europos standartizacijos, kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos direktyvos 89/686/EEB ir 93/15/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos direktyvos 94/9/EB, 94/25/EB, 95/16/EB, 97/23/EB, 98/34/EB, 2004/22/EB, 2007/23/EB, 2009/23/EB ir 2009/105/EB ir panaikinamas Tarybos sprendimas 87/95/EEB ir Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas Nr. 1673/2006/EB

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) pagrindinis standartizacijos tikslas – apibrėžti savanoriškai taikomas technines ar kokybės specifikacijas, kurias dabartiniai ar būsimi produktai, gamybos procesai ar paslaugos galėtų atitikti. Standartizacijai gali būti priskiriami įvairūs klausimai, pavyzdžiui, įvairių tam tikro produkto lygių ir dydžių arba techninių specifikacijų standartizavimas produktų ar paslaugų rinkose, kuriose suderinamumas ir sąveika su kitais produktais ar sistemomis yra esminiai;
- (2) Europos standartizacijos sistemą organizuoja atitinkami suinteresuotieji subjektai arba ji jiems organizuojama remiantis nacionaliniu atstovavimu (Europos standartizacijos komitetas (CEN) ir Europos elektrotechnikos standartizacijos komitetas (*Cenelec*)) ir tiesioginiu dalyvavimu (Europos telekomunikacijų standartizacijos institutas (ETSI)), ji grindžiama Pasaulio prekybos organizacijos (PPO) standartizacijos srityje pripažintais principais, būtent darnos, skaidrumo, atvirumo, sutarimo, savanoriško taikymo, nepriklausomumo nuo konkrečių interesų ir veiksmingumo (toliau – pagrindiniai principai). Pagal pagrindinius principus, svarbu, kad visos atitinkamos suinteresuotosios šalys, įskaitant viešosios valdžios

institucijas bei mažąsias ir vidutines įmones (MVĮ), būtų tinkamai įtrauktos į nacionalinį ir Europos standartizacijos procesą. Nacionalinės standartizacijos institucijos taip pat turėtų skatinti ir palengvinti suinteresuotųjų subjektų dalyvavimą;

- (3) Europos standartizacija taip pat padeda didinti įmonių konkurencingumą, nes, visų pirma, palengvinamas laisvas prekių ir paslaugų judėjimas, tinklų sąveika, ryšių priemonės, technologijų plėtra ir inovacijos. Europos standartizacija sustiprina Europos pramonės konkurencingumą pasaulio mastu, ypač jei ji parengta bendradarbiaujant su tarptautinėmis standartizacijos institucijomis, būtent su Tarptautine standartizacijos organizacija (ISO), Tarptautine elektrotechnikos komisija (IEC) ir Tarptautine telekomunikacijų sąjunga (ITU). Standartais daromas didelis teigiamas ekonominis poveikis, nes, pavyzdžiui, skatinama ekonominė tarpusavio skvarba vidaus rinkoje, taip pat naujų ir patobulintų produktų arba rinkų ir pagerintų tiekimo sąlygų plėtra. Todėl standartais paprastai didinama konkurencija ir mažinamos gamybos ir pardavimo sąnaudos – tai apskritai naudinga ekonomikai ir ypač vartotojams. Standartais gali būti išlaikoma ir gerinama kokybė, teikiama informacija ir užtikrinama sąveika bei suderinamumas, taigi stiprinama vartotojų sauga ir jie gauna daugiau naudos;
- (4) Europos standartus priima Europos standartizacijos organizacijos, t. y. CEN, *Cenelec* ir ETSI;
- (5) Europos standartai labai svarbūs vidaus rinkoje, pavyzdžiui, kai darant rinkai teiktinų produktų atitikties esminiams tų produktų atitinkamuose Sąjungos derinimo teisės aktuose nustatytiems reikalavimams prielaidą taikomi darnieji standartai. Tie reikalavimai turėtų būti tiksliai apibrėžti, siekiant neleisti, kad Europos standartizacijos organizacijos juos aiškintų klaidingai;
- (6) standartizacija tampa vis svarbesnė vykdant tarptautinę prekybą ir atveriant rinkas. Sąjunga turėtų stengtis skatinti Europos standartizacijos organizacijų ir tarptautinių standartizacijos institucijų bendradarbiavimą. Sąjunga taip pat turėtų skatinti vykdyti dvišalius veiksmus su trečiosiomis šalimis, siekdama koordinuoti standartizacijos pastangas ir skatinti Europos standartų taikymą, pavyzdžiui, derantis dėl susitarimų ar komandiruojan

⁽¹⁾ OL C 376, 2011 12 22, p. 69.

⁽²⁾ 2012 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2012 m. spalio 4 d. Tarybos sprendimas.

standartizacijos ekspertus į trečiąsias šalis. Be to, Sąjunga turėtų skatinti Europos standartizacijos organizacijų ir privačių forumų bei konsorciūmų ryšį, drauge išlaikydama Europos standartizacijos viršenybę;

- (7) Europos standartizacijai taikoma speciali teisinė sistema, kurią sudaro trys skirtingi teisės aktai, būtent, 1998 m. birželio 22 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyva 98/34/EB, nustatanti informacijos apie techninius standartus, reglamentus ir informacinės visuomenės paslaugų taisykles teikimo tvarką⁽¹⁾, 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimas 1673/2006/EB dėl Europos standartizacijos finansavimo⁽²⁾ ir 1986 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimas 87/95/EEB dėl standartizacijos informacinių technologijų ir telekomunikacijų srityje⁽³⁾. Tačiau galiojanti teisinė sistema jau neatitinka pastaraisiais dešimtmečiais Europos standartizacijos srityje įvykusių pokyčių. Todėl dabartinę teisinę sistemą reikėtų supaprastinti ir pritaikyti naujiems standartizacijos aspektams, kad būtų atsižvelgta į tuos naujausius pokyčius ir būsimus uždavinius Europos standartizacijos srityje. Tai ypač susiję su aktyvesniu paslaugų standartų rengimu ir standartizacijos leidinių, kitų nei oficialūs standartai, plėtojimu;
- (8) 2010 m. spalio 21 d. Europos Parlamento rezoliucijoje dėl Europos standartizacijos ateities⁽⁴⁾, taip pat 2010 m. vasario mėn. Europos standartizacijos sistemos peržiūros ekspertų grupės (*Express*) ataskaitoje „Standartizacija siekiant konkurencingos ir inovatyvios Europos. 2020 m. vizija“ pateikiama nemažai strateginių rekomendacijų, susijusių su Europos standartizacijos sistemos persvars-tymu;
- (9) norint užtikrinti standartų ir standartizacijos kaip politikos priemonės veiksmingumą Sąjungoje būtina veiksminga ir efektyvi standartizacijos sistema – lankstus ir skaidrus pagrindas sutarimui tarp visų dalyvių rasti, be to, sistema turi būti finansiškai perspektyvi;
- (10) 2006 m. gruodžio 12 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2006/123/EB dėl paslaugų vidaus rinkoje⁽⁵⁾ pateikiamos bendrosios nuostatos, skirtos padėti paslaugų teikėjams naudotis įsisteigimo laisve ir laisvam paslaugų judėjimui palengvinti, kartu užtikrinant aukštą paslaugų kokybę. Pagal šią direktyvą valstybės narės įpareigojamos bendradarbiaujant su Komisija skatinti savanoriškai taikomų Europos standartų rengimą, kad būtų lengviau suderinti įvairių valstybių narių paslaugų teikėjų teikiamas paslaugas, informacijos teikimą gavėjui ir paslaugos

teikimo kokybę. Tačiau Direktyva 98/34/EB taikoma tik produktų standartams, o paslaugų standartams ji nėra aiškiai taikoma. Be to, riba tarp paslaugų ir prekių tarp-tautinėje rinkoje palaipsniui nyksta. Praktikoje ne visada įmanoma aiškiai atskirti produktų standartus nuo paslaugų standartų. Į daugelį produktų standartų įtrau-kiamas dalis apie paslaugas, tuo tarpu paslaugų standartai taip pat dažnai iš dalies susiję su produktais. Taigi, būtina dabartinę teisinę sistemą priderinti prie šių naujų aplin-kybių ir į jos taikymo sritį įtraukti paslaugų standartus;

- (11) kaip ir kiti standartai, paslaugų standartai taikomi sava-noriškai ir turėtų būti rengiami atsižvelgiant į rinkos tendencijas ir viešąjį interesą, didžiausią dėmesį skiriant ūkinės veiklos vykdytojų ir suinteresuotųjų subjektų, kuriems tokie standartai turi tiesioginio arba netiesioginio poveikio, poreikiams, be to, tokie standartai turėtų būti pagrįsti pagrindiniais principais, įskaitant sutarimą. Visų pirma, tai turėtų būti su produktais ir procesais susijusių paslaugų standartai;
- (12) teisinė sistema, pagal kurią Komisija gali prašyti, kad viena ar kelios Europos standartizacijos organizacijos parengtų paslaugoms taikomo Europos standarto ar Europos standartizacijos leidinio projektą, turėtų būti taikoma visapusiškai paisant Sąjungos ir valstybių narių kompetencijų pasiskirstymą, kaip nustatyta Sutartyse. Tai visų pirma pasakytina apie Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo (SESV) 14, 151, 152, 153, 165, 166 ir 168 straipsnius ir Protokolą (Nr. 26) dėl bendrus inte-resus tenkinančių paslaugų, pridėtų prie Europos Sąjungos sutarties (ES sutartis) ir SESV, pagal kuriuos išimtinai valstybių narių kompetencijai priklauso apibrėžti pagrindinius jų socialinės apsaugos, profesinio mokymo ir sveikatos apsaugos sistemų pagrindinius prin-cipus ir nustatyti bendras pagal šias sistemas teikiamų paslaugų valdymo, finansavimo, organizavimo ir teikimo sąlygas, įskaitant – nedarant poveikio SESV 168 straipsnio 4 daliai ir 2005 m. rugsėjo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvai 2005/36/EB dėl profe-sinių kvalifikacijų pripažinimo⁽⁶⁾ – joms taikomų reika-lavimų, kokybės ir saugos standartų apibrėžimą. Kom-i-sija, pateikdama tokį prašymą, jokiais būdais neturėtų daryti įtakos teisei derėtis dėl kolektyvinių susitarimų, juos sudaryti ir įgyvendinti, taip pat teisei imtis darbuo-tojų interesų gynimo kolektyvinių veiksmų pagal Sąjungos teisei neprieštaraujančią nacionalinę teisę ir praktiką;
- (13) Europos standartizacijos organizacijoms konkurencijos teisė taikoma tiek, kiek jos gali būti laikomos įmonėmis ar įmonių asociacijomis, kaip apibrėžta SESV 101 ir 102 straipsniuose;

⁽¹⁾ OL L 204, 1998 7 21, p. 37.

⁽²⁾ OL L 315, 2006 11 15, p. 9.

⁽³⁾ OL L 36, 1987 2 7, p. 31.

⁽⁴⁾ OL C 70 E, 2012 3 8, p. 56.

⁽⁵⁾ OL L 376, 2006 12 27, p. 36.

⁽⁶⁾ OL L 255, 2005 9 30, p. 22.

- (14) Sąjungoje nacionalinius standartus priima nacionalinės standartizacijos institucijos, dėl to gali būti priimta prieštaraujančių standartų ir sudaryta techninių vidaus rinkos kliūčių. Todėl sėkmingam vidaus rinkos veikimui ir veiksmingam standartizacijos taikymui Sąjungoje reikia užtikrinti reguliarius nacionalinių standartizacijos institucijų, Europos standartizacijos organizacijų ir Komisijos informacijos apie jų dabartinę ir būsimą standartizacijos srities veiklą mainus, taip pat veiklos sustabdymo (angl. *standstill*) principo, kuris taikomas nacionalinėms standartizacijos institucijoms, veikiančioms Europos standartizacijos organizacijų sistemoje, ir pagal kurį numatoma panaikinti nacionalinius standartus po naujo Europos standarto paskelbimo, taikymą. Nacionalinės standartizacijos institucijos ir Europos standartizacijos organizacijos taip pat turėtų laikytis Susitarimo dėl techninių prekybos kliūčių⁽¹⁾ 3 priedo nuostatų dėl informacijos mainų;
- (15) dėl valstybių narių prievolės pranešti Komisijai apie savo nacionalines standartizacijos institucijas neturėtų būti reikalaujama patvirtinti specialių nacionalinės teisės aktų siekiant pripažinti tas institucijas;
- (16) nacionalinėms standartizacijos institucijoms, Europos standartizacijos organizacijoms ir Komisijai reguliariai keičiantis informacija nacionalinėms standartizacijos institucijoms neturėtų būti kliudoma laikytis kitų išipareigojimų ir prievolių, ypač Susitarimo dėl techninių prekybos kliūčių 3 priedo;
- (17) atstovavimas visuomenės interesams ir visuomeninės suinteresuotiesiems subjektams vykdant Europos standartizacijos veiklą – tai organizacijų ir šalių, kurios atstovauja didesnės visuomeninės svarbos interesams, pavyzdžiui, aplinkos, vartotojų ar darbuotojų interesams, veikla. Vis dėlto atstovavimas visuomenės interesams ir visuomeninėms suinteresuotiesiems subjektams vykdant Europos standartizacijos veiklą – tai visų pirmą pagrindinėms darbuotojų ir darbininkų teisėms atstovaujančių organizacijų ir šalių, pavyzdžiui, profesinių sąjungų, veikla;
- (18) siekdamas paspartinti sprendimų priėmimo procesą, nacionalinės standartizacijos institucijos ir Europos standartizacijos organizacijos turėtų suteikti prieinamą informaciją apie savo veiklą, skatindamos jų atitinkamose standartizacijos sistemose naudoti informacines ir ryšių technologijas (IRT), pavyzdžiui, suteikdamos visoms susijusiems suinteresuotiesiems subjektams lengvą naudotis informacijos paieškos internete sistema, skirtą pastaboms dėl standartų projektų teikti, ir organizuodamos virtualius techninių komitetų susitikimus, įskaitant internetines ir vaizdo konferencijas;
- (19) taikant standartus galima prisidėti prie Sąjungos politikos įgyvendinimo sprendžiant tokias pagrindinius socialinius uždavinius, kaip antai klimato kaita, tausūs išteklių naudojimas, inovacijos, senėjanti visuomenė, neigaliųjų integracija, vartotojų apsauga ir darbuotojų sauga bei darbo sąlygos. Skatinant Europos ar tarptautinių prekių ir technologijų standartų rengimą tose besiplečiančiose rinkose, Sąjungos įmonėms, visų pirma MVĮ, kurios sudaro didelę Europos įmonių dalį, galėtų būti sukurtas konkurencinis pranašumas ir sudaromos palankesnės sąlygos prekybai;
- (20) standartai – svarbios priemonės įmonių, ypač MVĮ, kurių dalyvavimas standartizacijos procese svarbus užtikrinant technologinę pažangą Sąjungoje, konkurencingumui užtikrinti. Todėl reikia, kad standartizacijos sistema skatintų MVĮ aktyviai dalyvauti ir savo inovaciniais technologijų sprendimais prisidėtų prie standartizacijos pastangų. Tai apima ir didesnę jų dalyvavimą nacionaliniu lygmeniu, kuriuo jos gali veikti veiksmingiau – su mažesnėmis sąnaudomis ir nesusidurdamos su kalbos kliūtimis. Taigi, taikant šį reglamentą MVĮ turėtų būti geriau atstovaujamos ir įtraukiamos tiek į nacionalinių, tiek į Europos techninių komitetų veiklą ir joms turėtų būti sudaroma daugiau galimybių veiksmingai naudotis standartais ir būti informuojamos apie juos;
- (21) Europos standartai būtini MVĮ konkurencingumui užtikrinti, tačiau Europos standartizacijos srities veikloje MVĮ kai kuriais atvejais nepakankamai atstovaujamos. Taigi, šiuo reglamentu reikėtų paskatinti ir palengvinti tinkamą MVĮ atstovavimą ir dalyvavimą Europos standartizacijos procese, įsteigiant subjektą, kuris veiksmingai bendrautų su MVĮ ir MVĮ atstovaujančiomis organizacijomis nacionaliniu lygmeniu ir tinkamai joms atstovautų;
- (22) standartai gali turėti didelio poveikio visuomenei, ypač piliečių saugai ir gerovei, tinklų veiksmingumui, aplinkai, darbuotojų saugai ir darbo sąlygoms, prieinamumui ir kitoms viešosios politikos sritims. Todėl reikia užtikrinti, kad rengiant standartus būtų sustiprintas visuomeninių suinteresuotųjų subjektų vaidmuo bei indėlis ir būtų sustiprintai remiamos vartotojų, aplinkos srities ir socialiniams interesams atstovaujančios organizacijos;
- (23) pagal Europos standartizacijos organizacijų prievolę skatinti ir palengvinti atstovavimą visiems susijusiems suinteresuotiesiems subjektams, taip pat veiksmingą jų dalyvavimą, nesuteikiama jokių šių suinteresuotųjų subjektų balsavimo teisių, nebent tokios balsavimo teisės nustatytos pagal Europos standartizacijos organizacijų vidaus darbo tvarkos taisykles;
- (¹) Patvirtintas 1994 m. gruodžio 22 d. Tarybos sprendimu 94/800/EB dėl daugiašalių derybų Urugvajaus raunde (1986–1994) priimtų susitarimų patvirtinimo Europos bendrijos vardu jos kompetencijai priklausančių klausimų atžvilgiu (OL L 336, 1994 12 23, p. 1).

(24) pagal Europos standartizacijos sistemą taip pat turėtų būti visapusiškai atsižvelgiama į Jungtinių Tautų neigaliųjų teisių konvenciją ⁽¹⁾. Taigi svarbu, kad vartotojų interesams atstovaujančios organizacijos pakankamai atstovautų neigaliųjų interesams ir įtrauktų juos į savo veiklą. Be to, naudojantis visomis turimomis priemonėmis turėtų būti palengvinamas neigaliųjų dalyvavimas standartizacijos procese;

(25) dėl standartizacijos, kaip priemonės, kuria padedama įgyvendinti Sąjungos teisės aktus ir politiką, reikšmės ir siekiant išvengti *ex-post* prieštaravimų dėl darniųjų standartų ir jų keitimo, svarbu, kad viešosios valdžios institucijos dalyvautų standartizacijoje visais tų standartų rengimo etapais, kuriais jos gali būti įtraukiamos, ir ypač srityse, kurioms taikomi Sąjungos suderinti teisės aktai, susiję su produktais;

(26) rengiant standartus reikėtų atsižvelgti į poveikį aplinkai, kuris daromas per visą produktų ir paslaugų tarnavimo laiką. Komisijos jungtinis tyrimų centras (JTC) parengė svarbių ir viešai prieinamų priemonių tokiam poveikiui vertinti per visą produkto ar paslaugos tarnavimo laikotarpį. Taigi, šiuo reglamentu reikėtų užtikrinti, kad JTC galėtų aktyviai dalyvauti Europos standartizacijos sistemoje;

(27) Komisijos ir Europos standartizacijos sistemos bendradarbiavimo gyvybingumas priklauso nuo atidaus būsimų prašymų parengti standartus planavimo. Tokį planavimą būtų galima pagerinti, ypač jei prie to prisidėtų suinteresuotosios šalys, įskaitant rinkos priežiūros institucijas, nustatant nuomonių rinkimo mechanizmus ir palengvinant keitimąsi informacija tarp visų suinteresuotųjų šalių. Pagal Direktyvą 98/34/EB jau suteikiama galimybė Europos standartizacijos organizacijų prašyti rengti Europos standartus, todėl būtų tikslinga į metinę darbo programą įtraukti geresnį ir skaidresnį planavimą ir toje programoje pateikti visų prašymų parengti standartus, kuriuos Komisija ketina pateikti Europos standartizacijos organizacijoms, apžvalgą. Reikia užtikrinti aukštą Europos standartizacijos organizacijų ir Europos suinteresuotųjų subjektų organizacijų, gaunančių Sąjungos finansavimą pagal šį reglamentą, ir Komisijos bendradarbiavimo rengiant jos metinę Sąjungos standartizacijos

darbo programą ir prašymus parengti standartus lygi, kad būtų galima iširti siūlomo dalyko svarbą rinkai, teisės aktų leidėjo nustatytus politikos tikslus ir kad Europos standartizacijos organizacijos galėtų greičiau reaguoti į prašymus atlikti standartizacijos veiklą;

(28) prieš pateikdama klausimą, susijusį su prašymais nustatyti Europos standartus ar Europos standartizacijos leidinius, šiuo reglamentu įsteigtam komitetui, Komisija turėtų pasikonsultuoti su valstybių narių ekspertais, pavyzdžiui, įtraukdama atitinkamais Sąjungos teisės aktais įsteigtus komitetus ar pasinaudoti kitomis konsultavimosi su sektorių ekspertais formomis, jei tokių komitetų nėra;

(29) keliose direktyvose, pagal kurias derinamos produktų rinkodaros sąlygos, nurodoma, jog Komisija gali prašyti, kad Europos standartizacijos organizacijos priimtų darniuosius standartus, kuriais remiantis būtų užtikrinama atitiktis taikomiems esminiams reikalavimams. Tačiau daugelyje tų direktyvų yra įvairių nuostatų dėl prieštaravimų tokiems standartams, kai jie neaprepia visų taikytinų reikalavimų arba juos aprėpia tik iš dalies. Visų pirma, tarpusavyje nesuderintų nuostatų, dėl kurių ūkinės veiklos vykdytojams ir Europos standartizacijos organizacijoms kyla neaiškumų, yra 1989 m. gruodžio 21 d. Tarybos direktyvoje 89/686/EEB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su asmeninėmis apsaugos priemonėmis, suderinimo ⁽²⁾, 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvoje 93/15/EEB dėl civiliniam naudojimui skirtų sprogmenų pateikimo į rinką ir jos priežiūros nuostatų suderinimo ⁽³⁾, 1994 m. kovo 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 94/9/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su potencialiai sprogoje aplinkoje naudojama įranga ir apsaugos sistemomis, suderinimo ⁽⁴⁾, 1994 m. birželio 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 94/25/EB dėl valstybių narių įstatymų ir kitų teisės aktų, susijusių su pramoginiais laivais, suderinimo ⁽⁵⁾, 1995 m. birželio 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 95/16/EB dėl valstybių narių įstatymų, susijusių su liftais, suderinimo ⁽⁶⁾, 1997 m. gegužės 29 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 97/23/EB dėl valstybių narių įstatymų dėl slėginės įrangos suderinimo ⁽⁷⁾, 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/22/EB dėl matavimo priemonių ⁽⁸⁾, 2007 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2007/23/EB dėl pirotechnikos gaminių pateikimo į rinką ⁽⁹⁾, 2009 m. balandžio 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/23/EB

⁽¹⁾ Patvirtinta 2009 m. lapkričio 26 d. Tarybos sprendimu 2010/48/EB dėl Jungtinių Tautų neigaliųjų teisių konvencijos sudarymo Europos bendrijos vardu (OL L 23, 2010 1 27, p. 35).

⁽²⁾ OL L 399, 1989 12 30, p. 18.

⁽³⁾ OL L 121, 1993 5 15, p. 20.

⁽⁴⁾ OL L 100, 1994 4 19, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 164, 1994 6 30, p. 15.

⁽⁶⁾ OL L 213, 1995 9 7, p. 1.

⁽⁷⁾ OL L 181, 1997 7 9, p. 1.

⁽⁸⁾ OL L 135, 2004 4 30, p. 1.

⁽⁹⁾ OL L 154, 2007 6 14, p. 1.

dėl neautomatinių svarstyklių ⁽¹⁾ ir 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/105/EB dėl paprastų slėginių indų ⁽²⁾. Todėl į šį reglamentą būtina įtraukti 2008 m. liepos 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 768/2008/EB dėl bendrosios gaminių pardavimo sistemos ⁽³⁾ numatytą bendrą procedūrą, išbraukti susijusias nuostatas tose direktyvose ir suteikti Europos Parlamentui teisę pareikšti prieštaravimą dėl darniojo standarto pagal šį reglamentą;

- (30) vykdydamos techninės įrangos, programinės įrangos ir IT paslaugų viešuosius pirkimus, viešosios valdžios institucijos turėtų kuo geriau išnaudoti visas susijusias technines specifikacijas, pavyzdžiui, atrinkti technines specifikacijas, kurias gali įgyvendinti visi suinteresuoti paslaugų teikėjai, ir taip sudaryti geresnes sąlygas konkurencijai ir sumažinti monopolizavimo pavojų. 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/17/EB dėl subjektų, vykdančių veiklą vandens, energetikos, transporto ir pašto paslaugų sektoriuose, vykdomų pirkimų tvarkos derinimo ⁽⁴⁾, 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2004/18/EB dėl viešojo darbų, prekių ir paslaugų pirkimo sutarčių sudarymo tvarkos derinimo ⁽⁵⁾, 2009 m. liepos 13 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvoje 2009/81/EB dėl darbų, prekių ir paslaugų pirkimo tam tikrų sutarčių, kurias sudaro perkančiosios organizacijos ar subjektai gynybos ir saugumo srityse, sudarymo tvarkos derinimo ⁽⁶⁾ ir 2002 m. gruodžio 23 d. Komisijos reglamente (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002, nustatančiame išsamias Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento įgyvendinimo taisykles ⁽⁷⁾, nustatyta, kad vykdant viešuosius pirkimus techninės specifikacijos turėtų būti formuluojamos nurodant nacionalinius standartus, kuriais perkeliama Europos standartai, Europos techninius liudijimus, bendras technines specifikacijas, tarptautinius standartus, kitas Europos standartizacijos organizacijų nustatytas nuorodines technines sistemas arba, jei tokių nėra, nacionalinius standartus, nacionalinius techninius liudijimus ar nacionalines technines specifikacijas, susijusias su darbų projektavimu, apskaičiavimu ir vykdymu bei produktų naudojimu, ar jiems atitinkančius dokumentus. Tačiau IRT srities technines specifikacijas dažnai rengia kitos standartų rengimo organizacijos, jie nepriskiriami jokioms direktyvose 2004/17/EB, 2004/18/EB ar 2009/81/EB ar Reglamente (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002 nustatytoms standartų kategorijoms ir liudijimams. Todėl reikia numatyti, kad vykdant viešuosius pirkimus techninėse specifikacijose būtų galima nurodyti IRT srities technines specifikacijas ir taip atsižvelgti į greitus pokyčius IRT srityje, sudaryti geresnes sąlygas teikti tarpvalstybines paslaugas, skatinti konkurenciją ir sąveiką bei inovacijas;

- (31) Ne Europos standartizacijos organizacijų patvirtintų techninių specifikacijų statusas nėra lygiavertis Europos standartų statusui. Kai kurios IRT srities techninės specifikacijos parengtos ne pagal pagrindinius principus. Todėl šiame reglamente turėtų būti nustatyta IRT srities techninių specifikacijų, kuriomis galėtų būti remiamasi vykdant viešuosius pirkimus, identifikavimo procedūra, įskaitant išsamias konsultacijas su įvairiausiais suinteresuotaisiais subjektais, kaip antai Europos standartizacijos organizacijomis, įmonėmis ir viešosios valdžios institucijomis. Be to, šiame reglamente turėtų būti nustatyti tokių techninių specifikacijų ir su jomis susijusių rengimo procesų reikalavimai kriterijų sąrašo forma. IRT srities techninių specifikacijų pripažinimo reikalavimų kriterijais turėtų būti užtikrinta, kad siekiama viešosios politikos tikslų ir tenkinami visuomenės poreikiai, be to, jie turėtų būti pagrįsti pagrindiniais principais;

- (32) norint skatinti inovacijas ir didinti konkurenciją, identifikavus konkrečią techninę specifikaciją neturėtų būti kliudoma pagal šio reglamento nuostatas identifiкуoti konkurencinės techninės specifikacijos. Techninę specifikaciją reikėtų identifiкуoti, jei tenkinami kriterijai, o techninė specifikacija pakankamai prigijusi rinkoje;

- (33) taikant identifiкуotas IRT srities technines specifikacijas būtų prisidedama įgyvendinant 2009 m. rugsėjo 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendimą 922/2009/EB dėl Europos viešojo administravimo institucijų sąveikumo sprendimų (ISA) ⁽⁸⁾, kuriame 2010–2015 m. laikotarpiui nustatyta Europos viešojo administravimo institucijų ir Sąjungos institucijų bei organų sąveikumo sprendimų programa, kuria užtikrinami bendrieji sąveikumą skatinantys sprendimai;

- (34) norint užtikrinti sąveiką bendrojoje rinkoje ir didinti naudotojų pasirinkimo laisvę, IRT srityje gali būti situacijų, kai reikėtų skatinti, kad Sąjungos lygmeniu būtų naudojami atitinkami standartai arba jų laikomasi. Kitomis aplinkybėmis gali taip pat susidaryti tokia situacija, kai konkretūs Europos standartai nebeatitinka vartotojų poreikių arba tampa technologijų raidos kliūtimi. Dėl to pagal 2002 m. kovo 7 d. Europos Parlamento ir Tarybos direktyvą 2002/21/EB dėl elektroninių ryšių tinklų ir paslaugų bendrosios reguliavimo sistemos ⁽⁹⁾ Komisijai suteikiama teisė prireikus prašyti, kad Europos

⁽¹⁾ OL L 122, 2009 5 16, p. 6.

⁽²⁾ OL L 264, 2009 10 8, p. 12.

⁽³⁾ OL L 218, 2008 8 13, p. 82.

⁽⁴⁾ OL L 134, 2004 4 30, p. 1.

⁽⁵⁾ OL L 134, 2004 4 30, p. 114.

⁽⁶⁾ OL L 216, 2009 8 20, p. 76.

⁽⁷⁾ OL L 357, 2002 12 31, p. 1.

⁽⁸⁾ OL L 260, 2009 10 3, p. 20.

⁽⁹⁾ OL L 108, 2002 4 24, p. 33.

standartizacijos organizacijos parengtų standartus, sudaryti ir paskelbti *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* standartų arba specifikacijų sąrašą skatinant juos naudoti arba reikalauti, kad jie būtų įgyvendinami privaloma tvarka, arba iš tokio sąrašo išbraukti standartus arba specifikacijas;

- (35) šiuo reglamentu neturėtų būti trukdoma Europos standartizacijos organizacijoms toliau rengti IRT srities standartus ir stiprinti bendradarbiavimą su kitomis standartus rengiančiomis institucijomis, ypač IRT srityje, kad taikant standartus ir specifikacijas būtų užtikrinta darba ir išvengta susiskaidymo ar dubliavimosi;
- (36) šiame reglamente nurodyta IRT srities techninių specifikacijų identifikacijos procedūra neturėtų kenkti Europos standartizacijos sistemos darnai. Todėl šiame reglamente taip pat turėtų būti nustatytos sąlygos, kuriomis galima laikyti, kad techninė specifikacija neprieštarauja kitiems Europos standartams;
- (37) prieš identifikuojant IRT srities technines specifikacijas, kurios gali būti tinkamos, kad į jas būtų daromos nuorodos vykdant viešuosius pirkimus, turėtų būti pasinaudota 2011 m. lapkričio 28 d. Komisijos sprendimu ⁽¹⁾ įsteigta įvairių suinteresuotųjų subjektų platforma kaip Europos ir nacionalinių suinteresuotųjų subjektų, Europos standartizacijos organizacijų ir valstybių narių konsultavimosi forumu, siekiant užtikrinti proceso teisėtumą;
- (38) Sprendime Nr. 1673/2006/EB nustatytos taisyklės dėl Sąjungos įnašo finansuojant Europos standartizaciją, siekiant užtikrinti, kad Europos standartai ir kiti Europos standartizacijos leidiniai būtų rengiami ir peržiūrimi prisidedant prie Sąjungos tikslų, teisės aktų ir politikos įgyvendinimo. Siekiant administracinio ir biudžeto supaprastinimo tikslinga to sprendimo nuostatas įtraukti į šį reglamentą ir, kur tik įmanoma, taikyti mažiausiai apsunkinančias procedūras;
- (39) atsižvelgiant į tai, kad Europos standartizacija daug remiamasi prisidedant prie Sąjungos teisės aktų ir politikos įgyvendinimo ir į tai, kad yra skirtingų standartizacijos veiklos rūšių, reikėtų numatyti skirtingas finansavimo taisykles. Paprastai finansavimas Europos standartizacijos organizacijoms ir nacionalinėms standartizacijos institucijoms pagal 2002 m. birželio 25 d. Tarybos reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 dėl Europos

Bendrijų bendrajam biudžetui taikomo finansinio reglamento ⁽²⁾ 110 straipsnio 1 dalies antrą pastraipą ir Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002 168 straipsnio 1 dalies d punktą skiriamas dotacijų forma neskelbiant kvietimo teikti pasiūlymus. Be to, tos pačios nuostatos turėtų būti taikomos ir toms institucijoms, kurioms, nors pagal šį reglamentą ir nepripažintoms Europos standartizacijos organizacijomis, pagrindiniame teisės akte buvo suteikti mandatai ir patikėta bendradarbiaujant su Europos standartizacijos organizacijomis atlikti paruošiamąjį darbą prisidedant prie Europos standartizacijos vykdymo;

- (40) Europos standartizacijos organizacijos nuolat prisideda prie Sąjungos veiklos, todėl jų centriniai sekretoriatai turėtų būti efektyvūs ir veiksmingi. Todėl Komisijai turėtų būti sudaryta galimybė teikti dotacijas toms bendrąjį Europos interesą atitinkančią tikslą siekiančioms organizacijoms netaikant (kai skiriamos veiklos dotacijos) Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 113 straipsnio 2 dalyje numatyto metinio mažinimo principo;
- (41) 2006 m. spalio 24 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 1639/2006/EB dėl Konkurencingumo ir inovacijų bendrosios programos įsteigimo (2007–2013 m.) ⁽³⁾, 2006 m. gruodžio 18 d. Europos Parlamento ir Tarybos sprendime Nr. 1926/2006/EB dėl Bendrijos veiksmų programos vartotojų politikos srityje sukūrimo (2007–2013 m.) ⁽⁴⁾ ir 2007 m. gegužės 23 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamente (EB) Nr. 614/2007 dėl aplinkos finansinio instrumento (LIFE +) ⁽⁵⁾ jau numatyta galimybė teikti finansinę paramą MVĮ, vartotojams ir aplinkos srities interesams atstovaujančioms Europos organizacijoms vykdant standartizacijos veiklą, o konkrečios dotacijos skiriamos socialiniams interesams atstovaujančioms Europos organizacijoms vykdant standartizacijos srities veiklą. Nuo 2013 m. gruodžio 31 d. nebebus teikiamas finansavimas pagal Sprendimą Nr. 1639/2006/EB, Sprendimą Nr. 1926/2006/EB ir Reglamentą (EB) Nr. 614/2007. Plėtojant Europos standartizaciją būtina skatinti ir stiprinti aktyvų MVĮ, vartotojams ir aplinkos srities interesams atstovaujančių Europos organizacijų dalyvavimą. Tokios organizacijos siekia bendrąjį Europos interesą atitinkančio tikslo, o pagal konkretų nacionalinių ne pelno organizacijų suteiktą mandatą jos sudaro Europos tinklą, kuris atstovauja valstybėse narėse veikiančioms ne pelno organizacijoms ir skatina laikytis Sutarčių tikslams atitinkančių principų ir politikos. Dėl aplinkybių, kuriomis veikiama, ir teisės aktais nustatytų tikslų nuolatinis MVĮ, vartotojams ir aplinkos srities bei socialiniams interesams Europos standartizacijos procese atstovaujančių organizacijų vaidmuo yra ypač svarbus įgyvendinant Sąjungos tikslus ir politiką. Todėl Komisijai turėtų

⁽¹⁾ OL C 349, 2011 11 30, p. 4.

⁽²⁾ OL L 248, 2002 9 16, p. 1.

⁽³⁾ OL L 310, 2006 11 9, p. 15.

⁽⁴⁾ OL L 404, 2006 12 30, p. 39.

⁽⁵⁾ OL L 149, 2007 6 9, p. 1.

būti sudaryta galimybė toliau teikti dotacijas toms organizacijoms netaikant (kai teikiamos veiklos dotacijos) Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 113 straipsnio 2 dalyje nustatyto metinio mažinimo principo;

inspektavimų vietoje siekiant apsaugoti Europos Bendrijų finansinius interesus nuo sukčiavimo ir kitų pažeidimų ⁽²⁾ ir 1999 m. gegužės 25 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentą (EB) Nr. 1073/1999 dėl Europos kovos su sukčiavimu tarnybos (OLAF) atliekamų tyrimų ⁽³⁾;

(42) standartizacijos srities veiklos finansavimui taip pat turėtų būti priskirta paruošiamoji ar papildoma veikla, susijusi su Europos standartų rengimu ar Europos standartizacijos leidinių, skirtų produktams ir paslaugoms, kūrimu. Visų pirma, tai būtina atliekant darbą, susijusį su moksliniais tyrimais, teisės aktų paruošiamųjų dokumentų rengimu, tarplaboratoriniais tyrimais ir standartų priėmimu ar vertinimu. Standartizacija Europos ir tarptautiniu lygmenimis toliau turėtų būti skatinama vykdant techninės paramos trečiosioms šalims ir bendradarbiavimo su jomis programas. Norint pagerinti patekimą į rinkas ir padidinti Sąjungos įmonių konkurencingumą reikėtų sudaryti galimybes skelbiant kvietimus teikti pasiūlymus arba, prireikus, sudarant sutartis skirti dotacijas kitoms institucijoms;

(43) Sąjungos finansavimas turėtų būti skirtas Europos standartams rengti ar Europos standartizacijos leidiniams, skirtiems produktams ir paslaugoms, rengti, jų taikymui įmonėse palengvinti teikiant didesnę paramą jų vertimui į įvairias oficialiąsias Sąjungos kalbas tam, kad MVĮ gautų visą Europos standartų supratimo ir taikymo teikiamą naudą, Europos standartizacijos sistemos vienytiškumui stiprinti ir sąžiningam bei skaidriam Europos standartų prieinamumui užtikrinti visiems rinkos dalyviams visoje Sąjungoje. Tai ypač svarbu tais atvejais, kai standartų taikymas leidžia užtikrinti atitiktį atitinkamiems Sąjungos teisės aktams;

(44) siekiant, kad šis reglamentas būtų veiksmingai taikomas, turėtų būti sudaryta galimybė naudotis ekspertų žiniomis, ypač audito ir finansų valdymo srityse, taip pat administracinės paramos priemonėmis, kuriomis galima palengvinti reglamento įgyvendinimą ir reguliariai vertinti veiklos, kuriai skiriamas Sąjungos finansavimas, tinkamumą siekiant įsitikinti jos nauda ir poveikiu;

(45) taip pat reikėtų imtis tinkamų priemonių, kad būtų išvengta sukčiavimo ir pažeidimų ir kad būtų galima atgauti neteisėtai išmokėtas lėšas pagal 1995 m. gruodžio 18 d. Tarybos reglamentą (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 dėl Europos Bendrijų finansinių interesų apsaugos ⁽¹⁾, 1996 m. lapkričio 11 d. Tarybos reglamentą (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 dėl Komisijos atliekamų patikrinimų ir

(46) šio reglamento priedams iš dalies pakeisti, pagal SESV 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti teisės aktus, kad būtų atnaujintas Europos standartizacijos organizacijų sąrašas, o MVĮ ir visuomeniniams suinteresuotiesiems subjektams atstovaujančių organizacijų kriterijai priderinti prie naujausių pokyčių, susijusių su šių organizacijų ne pelno veiklos pobūdžiu ir atstovavimu. Ypač svarbu, kad Komisija parengiamųjų darbų metu tinkamai konsultuotųsi, įskaitant konsultacijas ekspertų lygiu. Ruošdama ir rengdama deleguotuosius aktus, Komisija turėtų užtikrinti, kad susiję dokumentai būtų tuo pačiu metu tinkamai laiku persiųsti Europos Parlamentui ir Tarybai;

(47) pagal šį reglamentą įsteigtas komitetas, deramai atsižvelgdamas į sektorių ekspertus, turėtų padėti Komisijai visais klausimais, susijusiais su šio reglamento įgyvendinimu;

(48) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamosi laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ⁽⁴⁾;

(49) priimant įgyvendinimo aktus dėl prieštaravimų darniesiems standartams, kai nuorodos į susijusį darnųjį standartą dar nepaskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, ir jei dėl susijusio standarto dar nepadaryta atitikties taikytinuose Sąjungos derinimo teisės aktuose nustatytiems esminiams reikalavimams prielaida, turėtų būti taikoma patariamoji procedūra;

(50) teikiant kiekvieną standartizacijos prašymą, pateiktą Europos standartizacijos organizacijoms, ir priimant įgyvendinimo aktus dėl prieštaravimų darniesiems standartams, kai nuorodos į susijusį darnųjį standartą jau buvo paskelbtos *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, ir jei toks sprendimas gali turėti poveikio darant atitikties taikytiniams esminiams reikalavimams prielaidą, turėtų būti taikoma nagrinėjimo procedūra;

⁽²⁾ OL L 292, 1996 11 15, p. 2.

⁽³⁾ OL L 136, 1999 5 31, p. 1.

⁽⁴⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

⁽¹⁾ OL L 312, 1995 12 23, p. 1.

(51) norint pasiekti pagrindinius šio reglamento tikslus ir paspartinti sprendimų priėmimo procedūras, taip pat sumažinti bendrą standartų rengimo laiką, kiek tik įmanoma turėtų būti naudojamosi Reglamente (ES) Nr. 182/2011 numatytomis procedūrinėmis priemonėmis, pagal kurias atitinkamo komiteto pirmininkas gali nustatyti laikotarpį, per kurį komitetas, atsižvelgdamas į reikalo skubumą, turėtų pateikti savo nuomonę. Be to, kai pagrįsta, turėtų būti galima komiteto nuomonę gauti pagal rašytinę procedūrą, o komiteto nario tylėjimas turėtų būti laikomas nerašytiniu sutikimu;

(52) kadangi šio reglamento tikslų, būtent, užtikrinti standartų ir standartizacijos, kaip Sąjungos politikos priemonių, veiksmingumą ir efektyvumą bendradarbiaujant Europos standartizacijos organizacijoms, nacionalinėms standartizacijos institucijoms, valstybėms narėms ir Komisijai, nustatyti Sąjungos teisės aktus ir politiką įgyvendinti padedančius produktų ir paslaugų Europos standartus ir Europos standartizacijos leidinius, identifikuoti IRT srities technines specifikacijas, kurios tinkamos, kad į jas būtų daromos nuorodos, finansuoti Europos standartizaciją ir suinteresuotųjų subjektų dalyvavimą Europos standartizacijoje, valstybės narės negali deramai pasiekti ir kadangi dėl jų poveikio tų tikslų būtų geriau siekti Sąjungos lygiu, laikydamosi ES sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidiarumo principo Sąjunga gali patvirtinti priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina tiems tikslams pasiekti;

(53) todėl direktyvos 89/686/EEB, 93/15/EEB, 94/9/EB, 94/25/EB, 95/16/EB, 97/23/EB, 98/34/EB, 2004/22/EB, 2007/23/EB, 2009/23/EB ir 2009/105/EB turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistos;

(54) Sprendimas Nr. 1673/2006/EB ir Sprendimas 87/95/EEB turėtų būti panaikinti,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ;

I SKYRIUS

BENDROSIOS NUOSTATOS

1 straipsnis

Dalykas

Šiame reglamente nustatomos taisyklės dėl Europos standartizacijos organizacijų, nacionalinių standartizacijos institucijų, valstybių narių ir Komisijos bendradarbiavimo, Europos standartų ir Europos standartizacijos leidinių, skirtų produktams ir paslaugoms, kuriais prisidedama prie Sąjungos teisės aktų ir politikos įgyvendinimo, rengimo, IRT srities techninių specifikacijų, kurios būtų tinkamos, kad į jas būtų daromos nuorodos, identifikavimo, Europos standartizacijos finansavimo ir suinteresuotųjų subjektų dalyvavimo Europos standartizacijoje.

2 straipsnis

Apibrėžtys

Šiame reglamente vartojamų sąvokų apibrėžtys:

- 1) standartas – pripažintos standartizacijos institucijos priimta daugkartiniam ar nuolatiniam taikymui skirta savanoriško taikymo techninė specifikacija, kuri yra vienas iš toliau nurodytų standartų:
 - a) tarptautinis standartas – tarptautinės standartizacijos institucijos patvirtintas standartas;
 - b) Europos standartas – Europos standartizacijos organizacijos patvirtintas standartas;
 - c) darnusis standartas – remiantis Komisijos prašymu priimtas Europos standartas, skirtas naudoti taikant Sąjungos derinimo teisės aktus;
 - d) nacionalinis standartas – nacionalinės standartizacijos institucijos patvirtintas standartas;
- 2) Europos standartizacijos leidiniai – bet kuri kita Europos standartizacijos organizacijos patvirtinta daugkartiniam ar nuolatiniam taikymui skirta techninė specifikacija, išskyrus Europos standartą, kurios reikalavimų laikytis nėra privaloma;
- 3) standarto projektas – parengiamasis dokumentas, kuriame pateiktas su tam tikru objektu susijusių techninių specifikacijų tekstas yra toks, kurį ketinama priimti pagal susijusių standartų priėmimo tvarką ir kuris buvo pateiktas visuomenei svarstyti ar kruopščiai išnagrinėti;
- 4) techninė specifikacija – dokumentas, kuriame nurodyti techniniai reikalavimai, kuriuos turi atitikti produktas, procesas, paslauga arba sistema, ir kuriame nustatyta viena ar kelios šių nuostatų:
 - a) būtinos produkto savybės, kaip antai: kokybės, eksploatavimo, sąveikos, aplinkos apsaugos, sveikatos apsaugos, saugos lygiai ar matmenys, ir įskaitant produktui taikomus pavadinimo, kuriuo jis parduodamas, terminijos, simbolių, bandymų ir bandymų metodų, pakuotės, žymėjimo arba ženklavimo ir atitikties vertinimo procedūrų reikalavimus;
 - b) naudojami žemės ūkio produktų, kaip apibrėžta SESV 38 straipsnio 1 dalyje, žmonėms ir gyvūnams vartoti skirtų produktų ir medicinos produktų gamybos būdai ir procesai, taip pat kitų produktų gamybos būdai ir procesai, jeigu jie turi įtakos produktų ypatybėms;

- c) būtinos paslaugos ypatybės, įskaitant kokybės, atlikimo, sąveikos, aplinkos apsaugos, sveikatos apsaugos ar saugos lygius, taip pat paslaugos teikėjui taikomus reikalavimus dėl informacijos, kuri turi būti pateikta paslaugos gavėjui, kaip nurodyta Direktyvos 2006/123/EB 22 straipsnio 1–3 dalyse;
- d) 2011 m. kovo 9 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 305/2011, kuriuo nustatomos suderintos statybos produktų rinkodaros sąlygos⁽¹⁾, 2 straipsnio 1 punkte nurodytų statybos produktų eksploatacinių savybių vertinimo metodai ir kriterijai, susiję su pagrindinėmis tokių produktų savybėmis;
- 5) IRT srities techninė specifikacija – informacijos ir ryšių technologijų srities techninė specifikacija;
- 6) produktas – bet kuris pramonės gaminytis, taip pat žemės ūkio ir žuvininkystės produktas;
- 7) paslauga – bet kokia savarankiška, paprastai už užmokestį vykdoma ekonominė veikla, kaip apibrėžta SESV 57 straipsnyje;
- 8) Europos standartizacijos organizacija – į I priedo sąrašą įtraukta organizacija;
- 9) tarptautinė standartizacijos institucija – Tarptautinė standartizacijos organizacija (ISO), Tarptautinė elektrotechnikos komisija (IEC) ir Tarptautinė telekomunikacijų sąjunga (ITU);
- 10) nacionalinė standartizacijos institucija – institucija, apie kurią valstybė narė pranešė Komisijai pagal šio reglamento 27 straipsnį.

II SKYRIUS

SKAIDRUMAS IR SUINTERESUOTŲJŲ SUBJEKTŲ DALYVAVIMAS

3 straipsnis

Standartizacijos institucijų darbo programų skaidrumas

1. Kiekviena Europos standartizacijos organizacija ir nacionalinė standartizacijos institucija savo darbo programą parengia ne rečiau kaip kartą per metus. Toje darbo programoje pateikiama informacija apie standartus ir Europos standartizacijos leidinius, kuriais Europos standartizacijos organizacija ar nacionalinė standartizacijos institucija ketina parengti ar keisti, kurie rengiami ar keičiami arba kurie buvo patvirtinti prieš tai buvusios darbo programos laikotarpiu, išskyrus, jei jie yra tapatūs tarptautiniams ar Europos standartams arba jiems lygiaverčiai.

⁽¹⁾ OL L 88, 2011 4 4, p. 5.

2. Darbo programoje apie kiekvieną standartą ir Europos standartizacijos leidinį nurodoma:

- a) dalykas;
- b) standartų ir Europos standartizacijos leidinių rengimo etapas;
- c) nuorodos į visus tarptautinius standartus, kuriais remtasi.

3. Kiekviena Europos standartizacijos organizacija ir nacionalinė standartizacijos institucija darbo programą pateikia savo interneto svetainėje ar kitoje viešoje interneto svetainėje, o pranešimą apie parengtą darbo programą pateikia nacionaliniame arba prireikus Europos standartizacijos srities leidinyje.

4. Kiekviena Europos standartizacijos organizacija ir nacionalinė standartizacijos institucija apie parengtą darbo programą kitoms Europos standartizacijos organizacijoms ir nacionalinėms standartizacijos institucijoms bei Komisijai praneša ne vėliau, nei skelbdama savo darbo programą. Komisija pateikia tą informaciją valstybėms narėms per 22 straipsnyje nurodytą komitetą.

5. Nacionalinės standartizacijos institucijos negali prieštauti, kad standartizacijos objektas jų darbo programoje būtų svarstomas Europos lygmeniu pagal Europos standartizacijos organizacijų nustatytas taisykles, ir negali imtis jokių veiksmų, kurie šiuo atžvilgiu darytų poveikį sprendimui.

6. Rengiant darnųjį standartą arba jį patvirtinus, nacionalinės standartizacijos institucijos nesiima jokių veiksmų, kurie galėtų pakenkti numatytam suderinimui, ir ypač neskelbia atitinkamos srities naujų ar persvarstytų nacionalinių standartų, kurie nėra visiškai suderinti su bet kuriuo esamu darniuoju standartu. Paskelbus naują darnųjį standartą visi prieštaraujantys nacionaliniai standartai yra panaikinami per pagrįstą laikotarpį.

4 straipsnis

Standartų skaidrumas

1. Kiekviena Europos standartizacijos organizacija ir nacionalinė standartizacijos institucija visus nacionalinių standartų, Europos standartų ar Europos standartizacijos leidinių projektus siunčia, bent jau elektronine forma, kitoms Europos standartizacijos organizacijoms, nacionalinėms standartizacijos institucijoms ar Komisijai jų prašymu.

2. Kiekviena Europos standartizacijos organizacija ir nacionalinė standartizacijos institucija per tris mėnesius atsako į visas

kitos Europos standartizacijos organizacijos, nacionalinės standartizacijos institucijos ar Komisijos pateiktas pastabas dėl 1 dalyje nurodyto projekto ir į jas deramai atsižvelgia.

3. Jei nacionalinė standartizacijos institucija gauna pastabų, kad standarto projektas gali neigiamai paveikti vidaus rinką, prieš jį priimdama, ji konsultuojasi su Europos standartizacijos organizacijomis ir Komisija.

4. Nacionalinės standartizacijos institucijos:

- a) užtikrina galimybę susipažinti su nacionalinių standartų projektais tokiu būdu, kad visos atitinkamos šalys, ypač kitose valstybėse narėse įsisteigusios šalys, galėtų teikti pastabas;
- b) sudaro galimybę kitoms nacionalinėms standartizacijos institucijoms pasyviai arba aktyviai – atsiunčiant stebėtoją – dalyvauti suplanuotoje veikloje.

5 straipsnis

Suinteresuotųjų subjektų dalyvavimas Europos standartizacijos veikloje

1. Europos standartizacijos organizacijos skatina ir palengvina tinkamą ir veiksmingą visų suinteresuotųjų subjektų, įskaitant MVĮ, vartotojų organizacijų ir aplinkos bei socialinės srities suinteresuotųjų subjektų atstovavimą ir dalyvavimą jiems vykdant standartizacijos veiklą. Jos visų pirma skatina ir palengvina tokį atstovavimą ir dalyvavimą per Europos suinteresuotųjų subjektų organizacijas, gaunančias Sąjungos finansavimą pagal šį reglamentą politikos vystymo lygiu ir šiais Europos standartų ar Europos standartizacijos leidinių rengimo etapais:

- a) naujos darbo temos pasiūlymas ir priėmimas;
- b) techninis pasiūlymų aptarimas;
- c) pastabų dėl projekto teikimas;
- d) galiojančių Europos standartų arba Europos standartizacijos leidinių peržiūra;
- e) informacijos apie priimtus Europos standartus arba Europos standartizacijos leidinius sklaida ir informuotumo didinimas.

2. Europos standartizacijos organizacijos ne tik bendradarbiauja su valstybių narių rinkos priežiūros institucijomis, Komisijos mokslinių tyrimų įstaigomis ir organizacijomis bei Europos suinteresuotaisiais subjektais, gaunančiais Sąjungos finansavimą pagal šį reglamentą, bet ir skatina bei palengvina tinkamą įmonių, mokslinių tyrimų centrų, Komisijos Jungtinio tyrimų centro, universitetų, valstybių narių rinkos priežiūros institucijų, socialinių partnerių ir kitų juridinių subjektų atstovavimą techniniu lygmeniu vykdant standartizacijos veiklą, susijusią su

nauja sritimi, kuriai tenka didelė reikšmė politikos ar techninių inovacijų požiūriu, jei susiję juridiniai subjektai dalyvauja projekte, kuris yra susijęs su minėta sritimi ir kuris finansuojamas Sąjungos lėšomis pagal daugiametę bendrąją programą, skirtą veiksams mokslinių tyrimų, inovacijų ir technologinės plėtros srityje, priimtą pagal SESV 182 straipsnį.

6 straipsnis

MVĮ prieiga prie standartų

1. Norėdamos pasiekti aukštesnį dalyvavimo standartizacijos sistemoje lygį, nacionalinės standartizacijos institucijos skatina ir palengvina MVĮ prieigą prie standartų ir standartų rengimo proceso, pavyzdžiui:

- a) savo metinėse darbo programose nurodydamos standartizacijos projektus, kurie itin aktualūs MVĮ;
- b) suteikdamos galimybę MVĮ ištraukti iš standartizacijos veiklą, neįpareigodamos jų tapti nacionalinės standartizacijos institucijos narėmis;
- c) suteikdamos nemokamą galimybę dalyvauti standartizacijos veikloje ar numatydamos tam specialius tarifus;
- d) suteikdamos nemokamą prieigą prie standartų projektų;
- e) nemokamai pateikdamos savo interneto svetainėse standartų santraukas;
- f) taikydamos specialius tarifus standartų teikimui ar teikdamos standartų paketus mažesne kaina.

2. Nacionalinės standartizacijos institucijos keičiasi geriausios praktikos pavyzdžiais, siekdamos sustiprinti MVĮ dalyvavimą standartizacijos srities veikloje ir padidinti bei palengvinti MVĮ standartų taikymą.

3. Nacionalinės standartizacijos institucijos siunčia Europos standartizacijos organizacijoms metinę 1 ir 2 dalyse nurodytos veiklos ir visų kitų priemonių, kuriomis siekiama sudaryti MVĮ geresnes sąlygas naudoti standartus ir dalyvauti standartų rengimo procese, ataskaitą. Nacionalinės standartizacijos institucijos paskelbia tas ataskaitas savo interneto svetainėse.

7 straipsnis

Viešosios valdžios institucijų dalyvavimas Europos standartizacijoje

Valstybės narės, jei tinkama, ragina viešosios valdžios institucijas, įskaitant rinkos priežiūros institucijas, dalyvauti nacionalinės standartizacijos veikloje, kuria siekiama parengti arba persvarstyti standartus, kurių reikalauja Komisija pagal 10 straipsnį.

III SKYRIUS

EUROPOS STANDARTAI IR EUROPOS STANDARTIZACIJOS LEIDINIAI, KURIAIS PRISIDEDAMA PRIE SĄJUNGOS TEISĖS AKTŲ IR POLITIKOS ĮGYVENDINIMO

8 straipsnis

Metinė Europos standartizacijos Sąjungos darbo programa

1. Komisija priima metinę Europos standartizacijos Sąjungos darbo programą, kurioje apibrėžiami strateginiai Europos standartizacijos prioritetai atsižvelgiant į ilgalaikes Sąjungos augimo strategijas. Joje nurodomi Europos standartai ir Europos standartizacijos leidiniai, kuriuos pagal 10 straipsnį Komisija ketina prašyti parengti Europos standartizacijos organizacijų.
2. Metinėje Europos standartizacijos Sąjungos darbo programoje apibrėžiami konkretūs Europos standartų ir Europos standartizacijos leidinių, kuriuos pagal 10 straipsnį Komisija ketina prašyti parengti Europos standartizacijos organizacijų, tikslai ir su jais susijusi politika. Skubos atvejais Komisija gali pateikti prašymus be išankstinio nurodymo.
3. Metinė Europos standartizacijos Sąjungos darbo programa taip pat apima tarptautinio Europos standartizacijos lygmens tikslus, kuriais prisidedama prie Sąjungos teisės aktų ir politikos įgyvendinimo.
4. Metinė Europos standartizacijos Sąjungos darbo programa priimama po to, kai plačiai pasikonsultuojama su atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, įskaitant Europos standartizacijos organizacijas ir Europos suinteresuotųjų subjektų organizacijas, gaunančias Sąjungos finansavimą pagal šį reglamentą, ir su valstybėmis narėmis per komitetą, nurodytą šio reglamento 22 straipsnyje.
5. Priėmusi metinę Europos standartizacijos Sąjungos darbo programą, Komisiją ją paskelbia savo interneto svetainėje.

9 straipsnis

Bendradarbiavimas su mokslinių tyrimų įstaigomis

Komisijos mokslinių tyrimų įstaigos dalyvauja rengiant 8 straipsnyje nurodytą metinę Europos standartizacijos Sąjungos darbo programą ir suteikia Europos standartizacijos organizacijoms savo kompetencijos sričių mokslines žinias, siekiant užtikrinti, kad Europos standartuose būtų atsižvelgiama į ekonominį konkurencingumą ir visuomeninius poreikius, pavyzdžiui, ekologinį tvarumo bei saugos ir saugumo aspektus.

10 straipsnis

Standartizacijos prašymai Europos standartizacijos organizacijoms

1. Neviršydamas Sutartyse nustatytų įgaliojimų Komisija gali prašyti, kad viena ar kelios Europos standartizacijos organiza-

cijos per nustatytą terminą parengtų Europos standarto ar Europos standartizacijos leidinio projektą. Europos standartai ir Europos standartizacijos leidiniai turi būti parengti atsižvelgiant į rinkos tendencijas ir viešąjį interesą, taip pat į Komisijos prašyme aiškiai išdėstytus politikos tikslus, be to, pagrįsti sutarimu. Komisija apibrėžia turinio reikalavimus, kuriuos turi tenkinti dokumentas, ir jo priėmimo terminą.

2. 1 dalyje nurodyti sprendimai priimami laikantis 22 straipsnio 3 dalyje nustatytos procedūros pasikonsultavus su Europos standartizacijos organizacijomis ir Europos suinteresuotųjų subjektų organizacijomis, gaunančiomis Sąjungos finansavimą pagal šį reglamentą, taip pat su atitinkamais Sąjungos teisės aktais įsteigtu komitetu, jei toks komitetas yra, ar pasinaudojus kitomis konsultavimosi su sektorių ekspertais formomis.

3. Atitinkama Europos standartizacijos organizacija per mėnesį nuo prašymo gavimo praneša, ar sutinkanti su 1 dalyje nurodytu prašymu.

4. Jei pateikiamas prašymas suteikti finansavimą, Komisija per du mėnesius nuo 3 dalyje nurodyto sutikimo gavimo praneša Europos standartizacijos organizacijoms dėl dotacijos rengti Europos standartą arba Europos standartizacijos leidinį skyrimo.

5. Europos standartizacijos organizacijos praneša Komisijai, kokių veiksmų imtasi rengiant 1 dalyje nurodytus dokumentus. Komisija drauge su Europos standartizacijos organizacijomis įvertina, ar Europos standartizacijos organizacijų parengti dokumentai tenkina jos pradinį prašymą.

6. Jei darnusis standartas atitinka reikalavimus, kuriuos jis turi apimti ir kurie nustatyti atitinkamuose Sąjungos derinimo teisės aktuose, Komisija nedelsiant paskelbia nuorodą į tokį darnųjį standartą *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* ar kitomis priemonėmis, tenkinančiomis atitinkamame Sąjungos derinimo teisės akte nustatytas sąlygas.

11 straipsnis

Oficialūs prieštaravimai dėl darniųjų standartų

1. Jei valstybė narė ar Europos Parlamentas mano, kad darnusis standartas ne visiškai atitinka reikalavimus, kuriuos jis turi apimti ir kurie nustatyti atitinkamuose Sąjungos derinimo teisės aktuose, jie praneša apie tai Komisijai, pateikdami išsamų paaiškinimą, ir Komisija, pasikonsultavusi su atitinkamais Sąjungos derinimo teisės aktais įsteigtu komitetu, jei jis yra, ar pasinaudojusi kitomis konsultavimosi su sektoriaus ekspertais formomis, nusprendžia:

- a) skelbti susijusio standarto nuorodas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*, jų neskelbti arba skelbti su apribojimais;

b) susijusio standarto nuorodas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* palikti galioti, palikti galioti su apribojimais arba iš jo išbraukti.

2. Komisija skelbia savo interneto svetainėje informaciją apie darniuosius standartus, dėl kurių priimtas 1 dalyje nurodytas sprendimas.

3. Komisija praneša susijusiai Europos standartizacijos organizacijai apie 1 dalyje nurodytą sprendimą ir, prireikus, prašo peržiūrėti atitinkamus darniuosius standartus.

4. Šio straipsnio 1 dalies a punkte nurodytas sprendimas priimamas vadovaujantis 22 straipsnio 2 dalyje nurodyta patarimąja procedūra.

5. Šio straipsnio 1 dalies b punkte nurodytas sprendimas priimamas vadovaujantis 22 straipsnio 3 dalyje nurodyta nagrinėjimo procedūra.

12 straipsnis

Suinteresuotųjų subjektų organizacijų informavimas

Komisija sukuria visų suinteresuotųjų subjektų, įskaitant Europos standartizacijos organizacijas ir Europos suinteresuotųjų subjektų organizacijas, gaunančias Sąjungos finansavimą pagal šį reglamentą, informavimo sistemą, kad būtų užtikrintas deramas konsultavimasis ir aktualumas rinkai prieš:

- a) priimant 8 straipsnio 1 dalyje nurodytą metinę Europos standartizacijos Sąjungos darbo programą;
- b) priimant sprendimus dėl 10 straipsnyje nurodytų standartizacijos prašymų;
- c) priimant sprendimą dėl formalių prieštaravimų darniesiems standartams, kaip nurodyta 11 straipsnio 1 dalyje;
- d) priimant sprendimą dėl 13 straipsnyje nurodyto IRT srities techninių specifikacijų identifikavimo;
- e) priimant 20 straipsnyje nurodytus deleguotuosius aktus.

IV SKYRIUS

IRT SRITIES TECHNINĖS SPECIFIKACIJOS

13 straipsnis

Nurodyti tinkama IRT srities techninių specifikacijų identifikacija

1. Komisija valstybės narės siūlymu arba savo iniciatyva gali nuspręsti identifikuoti IRT srities technines specifikacijas, kurios nėra nacionaliniai, Europos ar tarptautiniai standartai, tačiau atitinka II priede išdėstytus reikalavimus, ir kurios gali būti nurodomos visų pirma siekiant sudaryti sąlygas sąveikumui viešųjų pirkimų srityje.

2. Jei pagal 1 dalį identifikuota IRT srities techninė specifikacija iš dalies keičiama, panaikinama ar daugiau neatitinka

II priede išdėstytų reikalavimų, Komisija valstybės narės siūlymu arba savo iniciatyva gali nuspręsti identifikuoti iš dalies pakeistas IRT srities technines specifikacijas ar panaikinti identifikavimą.

3. 1 ir 1a dalyse nurodyti sprendimai priimami pasikonsultavus su įvairių suinteresuotųjų Europos subjektų platforma IRT standartizacijos klausimais, kuri apima Europos standartizacijos organizacijas, valstybes nares ir susijusius suinteresuotuosius subjektus, ir su atitinkamais Sąjungos teisės aktais įsteigtu komitetu, jei jis yra, ar pasinaudojus kitomis konsultavimosi su sektoriaus ekspertais formomis, jei tokio komiteto nėra.

14 straipsnis

IRT srities techninių specifikacijų naudojimas vykdant viešuosius pirkimus

Šio reglamento 13 straipsnyje nurodytos IRT srities techninės specifikacijos yra bendrosios techninės specifikacijos, nurodytos direktyvose 2004/17/EB, 2004/18/EB ir 2009/81/EB bei Reglamente (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002.

V SKYRIUS

EUROPOS STANDARTIZACIJOS FINANSAVIMAS

15 straipsnis

Sąjungos skiriamas standartizacijos organizacijų finansavimas

1. Sąjungos finansavimas gali būti skiriamas tokiai Europos standartizacijos organizacijų standartizacijos veiklai:

- a) Europos standartų arba Europos standartizacijos leidinių rengimas ir peržiūra, būtini ir tinkami prisidedant prie Sąjungos teisės aktų ir politikos įgyvendinimo;
- b) Europos standartų arba Europos standartizacijos leidinių kokybės ir atitikties atitinkamiems Sąjungos teisės aktams ir politikai tikrinimas;
- c) su Europos standartizacija susiję parengiamieji arba papildomi darbai, įskaitant tyrimus, bendradarbiavimą, įskaitant tarptautinį, veiklą, seminarus, vertinimus, lyginamąsias analizes, mokslinius tyrimus, laboratorinius tyrimus, tarplaboratorinius bandymus, atitikties vertinimą ir priemones, skirtas užtikrinti, kad būtų trumpinami Europos standartų arba Europos standartizacijos leidinių rengimo ir peržiūros laikotarpiai, nedarant poveikio pagrindiniams principams, visų pirma atvirumo, kokybės, skaidrumo ir visų suinteresuotųjų subjektų sutarimo principams;
- d) Europos standartizacijos organizacijų centrinių sekretoriatų veikla, įskaitant politikos formavimą, standartizacijos veiklos koordinavimą, techninio darbo apdorojimą ir informacijos suinteresuotosioms šalims teikimą;

e) Europos standartų arba Europos standartizacijos leidinių, naudojamų prisidedant prie Sąjungos teisės aktų ir politikos įgyvendinimo, vertimas į oficialiąsias Sąjungos kalbas, kurios nėra Europos standartizacijos organizacijų darbo kalbos, arba, pateisinamais atvejais, į kitas kalbas nei oficialiosios Sąjungos kalbos;

f) prieinamos informacijos, skirtos Europos standartams arba Europos standartizacijos leidiniams aiškinti ir supaprastinti, rengimas, įskaitant naudotojų vadovų, standartų santraukų, informacijos apie geriausią patirtį ir informuotumo didinimo veiklos, strategijų ir mokymo programų rengimą;

g) veikla, kuria siekiama įgyvendinti techninės paramos, bendradarbiavimo su trečiosiomis šalimis ir Europos standartizacijos sistemos bei Europos standartų ir Europos standartizacijos leidinių skatinimo ir gerinimo Sąjungos suinteresuotosioms šalims ir tarptautiniu lygmeniu programas.

2. Sąjungos finansavimas taip pat gali būti skiriamas:

- a) nacionalinėms standartizacijos institucijoms 1 dalyje nurodytai standartizacijos veiklai kartu su Europos standartizacijos organizacijomis vykdyti;
- b) kitoms institucijoms, kurioms patikėta bendradarbiaujant su Europos standartizacijos organizacijomis prisidėti atliekant 1 dalies a punkte nurodytą veiklą arba atlikti 1 dalies c ir g punktuose nurodytą veiklą.

16 straipsnis

Sąjungos skiriamas kitų Europos organizacijų finansavimas

Sąjungos finansavimas gali būti skiriamas pagal šio reglamento III priedą Sąjungos finansavimo kriterijus atitinkančioms Europos suinteresuotųjų subjektų organizacijoms šiai veiklai:

- a) šių organizacijų darbas ir veikla, susiję su Europos ir tarptautinio masto standartizacija, įskaitant techninį darbą ir informacijos nariams ir kitoms suinteresuotosioms šalims teikimą;
- b) teisinių ir techninių ekspertų žinių, įskaitant tyrimus, susijusių su Europos standartų ir Europos standartizacijos leidinių poreikio vertinimu ir jų rengimu, teikimas ir ekspertų mokymas;
- c) dalyvavimas atliekant techninį darbą, susijusį su Europos standartų ir Europos standartizacijos leidinių rengimu ir peržiūra, kuris būtinas ir tinkamas prisidedant prie Sąjungos teisės aktų ir politikos įgyvendinimo;

d) Europos standartų ir Europos standartizacijos leidinių, taip pat informacijos apie standartus ir jų taikymą, propagavimas suinteresuotosioms šalims, įskaitant MVĮ ir vartotojus.

17 straipsnis

Finansavimo tvarka

1. Sąjungos finansavimas skiriamas:

a) dotacijų forma, kai neskelbiamas kvietimas teikti pasiūlymus, arba sutarčių forma po viešųjų pirkimų;

i) Europos standartizacijos organizacijoms ir nacionalinėms standartizacijos institucijoms 15 straipsnio 1 dalyje nurodytai veiklai vykdyti;

ii) pagrindiniame teisės akte nurodytoms institucijoms, kaip apibrėžta Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 49 straipsnyje, šio reglamento 15 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytai veiklai atlikti bendradarbiaujant su Europos standartizacijos organizacijomis;

b) dotacijų forma po kvietimo teikti pasiūlymus arba sutarčių forma pritaikius viešųjų pirkimų tvarką 15 straipsnio 2 dalies b punkte nurodytoms kitoms institucijoms:

i) siekiant prisidėti prie 15 straipsnio 1 dalies a punkte nurodyto Europos standartų ar Europos standartizacijos leidinių rengimo ar peržiūros;

ii) siekiant atlikti 15 straipsnio 1 dalies c punkte nurodytus parengiamuosius arba papildomus darbus;

iii) siekiant atlikti 11 straipsnio 1 dalies g punkte nurodytą veiklą;

c) dotacijų forma šio reglamento III priede nustatytus kriterijus atitinkančioms Europos suinteresuotųjų subjektų organizacijoms po kvietimo teikti pasiūlymus 16 straipsnyje nurodytai veiklai vykdyti.

2. 1 dalyje nurodytų institucijų veiklai gali būti skiriamas toks finansavimas:

a) dotacijos konkrečioms veiksmams;

b) veiklos dotacijos Europos standartizacijos organizacijoms ir šio reglamento III priede nustatytus kriterijus atitinkančioms Europos suinteresuotųjų subjektų organizacijoms pagal Reglamente (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 nustatytas taisykles. Atnaujinant veiklos dotacijas jos automatiškai nemažinamos.

3. Komisija sprendžia dėl 1 ir 2 dalyse nurodytos finansavimo tvarkos, dotacijų sumų ir prireikusių didžiausios finansavimo procentinės dalies pagal veiklos rūšis.

4. Išskyrus tinkamai pagrįstus atvejus, 15 straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytai standartizacijos srities veiklai skirtos dotacijos teikiamos kaip vienkartinės išmokos ir 15 straipsnio 1 dalies a punkte numatyti standartizacijos veiklai išmokamos, jei tenkinamos šios sąlygos:

- a) Europos standartai arba Europos standartizacijos leidiniai, kuriuos pagal 10 straipsnį parengti prašo Komisija, priimami ar peržiūrimi per laikotarpį, kuris neviršija tame straipsnyje nurodytame prašyme pateikto laikotarpio;
- b) MVĮ, organizacijos ir aplinkos bei socialinės srities suinteresuotieji subjektai tinkamai atstovaujami ir gali dalyvauti vykdamas Europos standartizacijos veiklą, kaip nurodyta 5 straipsnio 1 dalyje.

5. Bendri bendradarbiavimo tikslai ir administracinės bei finansinės sąlygos, susijusios su dotacijų skyrimu Europos standartizacijos organizacijoms ir šio reglamento III priede nustatytus kriterijus atitinkančioms Europos suinteresuotųjų subjektų organizacijoms, nustatomos Komisijos ir tų standartizacijos bei suinteresuotųjų subjektų organizacijų partnerystės pagrindų susitarimuose remiantis Reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 1605/2002 ir Reglamentu (EB, Euratomas) Nr. 2342/2002. Komisija apie tų susitarimų sudarymą praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

18 straipsnis

Valdymas

Asignavimai, kuriuos nustato biudžeto valdymo institucija standartizacijos veiklai finansuoti, taip pat gali apimti administracines išlaidas, susijusias su pasirengimu, stebėsenos, tikrinimo, audito ir vertinimo veiksmais, kurie yra tiesiogiai būtini 15, 16 ir 17 straipsniams įgyvendinti, įskaitant tyrimus, posėdžius, informavimą ir skelbimą, išlaidas, susijusias su informacijos mainams skirtais kompiuterių tinklais, ir bet kurias kitas administracines ir technines pagalbą, kurią Komisija gali pasitelkti standartizacijos veiklai vykdyti, išlaidas.

19 straipsnis

Sąjungos finansinių interesų apsauga

1. Komisija užtikrina, kad vykdamas pagal šį reglamentą finansuojamą veiklą Sąjungos finansiniai interesai būtų apsaugoti taikant sukčiavimo, korupcijos ir kitos neteisėtos veiklos prevencijos priemones, vykdamas veiksmingus patikrinimus ir išieškant neteisėtai išmokėtas sumas, o kai nustatomi pažeidimai – taikant veiksmingas, proporcingas pažeidimams ir atgrasančias nuobau-

das, kaip numatyta reglamentuose (EB, Euratomas) Nr. 2988/95, (Euratomas, EB) Nr. 2185/96 ir (EB) Nr. 1073/1999.

2. Vykdamas pagal šį reglamentą finansuojamą Sąjungos veiklą pažeidimas, kaip apibrėžta Reglamento (EB, Euratomas) Nr. 2988/95 1 straipsnio 2 dalyje, reiškia Sąjungos teisės nuostatos pažeidimą ar sutartinės prievolės nevykdymą dėl ūkinės veiklos vykdytojo veiksmų ar neveikimo, kuriuo dėl nepagrįstų išlaidų Sąjungos bendrajam biudžetui ar jos valdomiems biudžetams padaroma arba gali būti padaryta žala.

3. Visuose susitarimuose ir sutartyse, sudaromuose remiantis šiuo reglamentu, numatoma, kad Komisija arba bet kuris jos įgaliotasis atstovas atliktų priežiūrą ir finansinę kontrolę, o auditą atliktų Europos Audito Rūmai, ir kad prireikęs auditas galėtų būti atliekamas vietoje.

VI SKYRIUS

DELEGUOTIEJI AKTAI, KOMITETAS IR ATASKAITŲ TEIKIMAS

20 straipsnis

Deleguotieji aktai

Komisija įgaliojama priimti deleguotuosius aktus pagal 21 straipsnį dėl priedų dalinių pakeitimų, siekiant:

- a) atnaujinti I priede pateiktą Europos standartizacijos organizacijų sąrašą, kad būtų atsižvelgta į jų pavadinimų ar struktūros pokyčius;
- b) pritaikyti Europos suinteresuotųjų subjektų organizacijoms skirtus šio reglamento III priede nustatytus kriterijus prie naujausių pokyčių, susijusių su šių organizacijų ne pelno veiklos pobūdžiu ir atstovavimu. Dėl tokių pritaikymų nekuriami nauji kriterijai ar nepanaikinami jokie esami kriterijai ar visa organizacijų kategorija.

21 straipsnis

Naudojimasis įgaliojimais

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. Įgaliojimai priimti 20 straipsnyje nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami penkerių metų laikotarpiui nuo 2013 m. sausio 1 d. Komisija parengia naudojimosi suteiktais įgaliojimais ataskaitą likus ne mažiau kaip devyniems mėnesiams iki penkerių metų laikotarpio pabaigos. Įgaliojimų suteikimas automatiškai pratęsiamas tokios pačios trukmės laikotarpiams, išskyrus atvejus, kai Europos Parlamentas arba Taryba pareiškia prieštaravimų dėl tokio pratęsimo likus ne mažiau kaip trims mėnesiams iki kiekvieno tokio laikotarpio pabaigos.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 20 straipsnyje nurodytų įgaliojimų suteikimą. Sprendimu dėl atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų suteikimas. Jis įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų teisėtumui.

4. Kai tik Komisija priima deleguotąjį aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 20 straipsnį priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuomet, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo apie jį Europos Parlamentui ir Tarybai dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepateikia prieštaravimų arba jeigu iki to laikotarpio pabaigos tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba pranešė Komisijai, kad jie nepareikš prieštaravimų. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dviems mėnesiams.

22 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – komitetas, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamentas (ES) Nr. 182/2011 4 straipsnis.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamentas (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

4. Jei komiteto nuomonei gauti būtina rašytinė procedūra, tokia procedūra baigiama neparengus nuomonės, jei taip nusprendžia komiteto pirmininkas arba to prašoma paprasta komiteto narių balsų dauguma per nuomonės pateikimo terminą.

23 straipsnis

Komiteto bendradarbiavimas su standartizacijos organizacijomis ir suinteresuotaisiais subjektais

22 straipsnio 1 dalyje nurodytas komitetas veikia bendradarbiaudamas su Europos standartizacijos organizacijomis ir Europos suinteresuotųjų subjektų organizacijomis, gaunančiomis Sąjungos finansavimą pagal šį reglamentą.

24 straipsnis

Ataskaitos

1. Europos standartizacijos organizacijos siunčia Komisijai metinę šio reglamento įgyvendinimo ataskaitą. Ataskaitoje pateikiama išsami informacija apie:

a) 4, 5, 10, 15 ir 17 straipsnių taikymą;

b) atstovavimą nacionalinėse standartizacijos institucijoje MVĮ, vartotojų organizacijoms ir aplinkos bei socialinės srities suinteresuotiesiems subjektams;

c) atstovavimą MVĮ remiantis metinėmis ataskaitomis, nurodytomis 6 straipsnio 3 dalyje;

d) IRT naudojimą standartizacijos sistemoje;

e) nacionalinių standartizacijos institucijų ir Europos standartizacijos organizacijų bendradarbiavimą.

2. Europos suinteresuotųjų subjektų organizacijos, gavusios Sąjungos finansavimą pagal šį reglamentą, Komisijai siunčia metinę veiklos ataskaitą. Ataskaitoje visų pirma pateikiama išsami informacija apie šių organizacijų narystę ir 16 straipsnyje nurodytą veiklą.

3. Komisija ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 31 d. pateikia Europos Parlamentui ir Tarybai šio reglamento įgyvendinimo ataskaitą, o vėliau ją teikia kas penkerius metus. Ataskaitoje pateikiama 1 ir 2 dalyje nurodytų metinių ataskaitų analizė, vertinama standartizacijos srities veiklos, kuriai skiriamas Sąjungos finansavimas, svarba atsižvelgiant į reikalavimus, kurie keliama remiantis Sąjungos teisės aktais ir politika, taip pat pateikiamas galimų naujų priemonių siekiant supaprastinti Europos standartizacijos finansavimą ir sumažinti Europos standartizacijos institucijoms tenkančią administracinę naštą vertinimas.

25 straipsnis

Persvarstymas

Komisija įvertina pagal šio reglamento 10 straipsnį nustatytos procedūros poveikį laikotarpiui, per kurį pateikiami standartizacijos prašymai, ne vėliau kaip 2015 m. sausio 2 d. Komisija savo išvadas pateikia ataskaitoje Europos Parlamentui ir Tarybai. Prireikus kartu su ta ataskaita pateikiamas pasiūlymas iš dalies keisti šį reglamentą.

VII SKYRIUS

BAIGIAMOSIOS NUOSTATOS

26 straipsnis

Daliniai pakeitimai

1. Išbraukiamos šios nuostatos:

a) Direktyvos 89/686/EEB 6 straipsnio 1 dalis;

b) Direktyvos 93/15/EEB 5 straipsnis;

c) Direktyvos 94/9/EB 6 straipsnio 1 dalis;

d) Direktyvos 94/25/EB 6 straipsnio 1 dalis;

e) Direktyvos 95/16/EB 6 straipsnio 1 dalis;

f) Direktyvos 97/23/EB 6 straipsnis;

- g) Direktyvos 2004/22/EB 14 straipsnis;
- h) Direktyvos 2007/23/EB 8 straipsnio 4 dalis;
- i) Direktyvos 2009/23/EB 7 straipsnis;
- j) Direktyvos 2009/105/EB 6 straipsnis.

Nuorodos į tas išbrauktas nuostatas laikomos nuorodomis į šio reglamento 11 straipsnį.

2. Direktyva 98/34/EB iš dalies keičiama taip:

- a) 1 straipsnio 6–10 dalys išbraukiamos;
- b) 2, 3 ir 4 straipsniai išbraukiami;
- c) 6 straipsnio 1 dalyje frazė „su I ir II priede nurodytų standartų institucijų atstovais“ išbraukiama;
- d) 6 straipsnio 3 dalies pirma įtrauka išbraukiama;
- e) 6 straipsnio 4 dalies a, b ir e punktai išbraukiami;
- f) 7 straipsnis pakeičiamas taip:

„7 straipsnis

Valstybės narės praneša Komisijai apie visus standartizacijos institucijoms pagal 8 straipsnio 1 dalį pateiktus prašymus parengti konkrečių produktų technines specifikacijas ar standartą siekiant priimti tokiems produktams skirtą techninį reglamentą kaip techninių reglamentų projektą ir pateikia jų priėmimo priežastis.“;

- g) 11 straipsnio antras sakiny s pakeičiamas šiuo sakiniu:

„Komisija metinę gautų pranešimų statistiką skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.“;

- h) I ir II priedai išbraukiami.

Nuorodos į tas išbrauktas nuostatas laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal šio reglamento IV priede pateiktą atitikties lentelę.

27 straipsnis

Nacionalinės standartizacijos institucijos

Valstybės narės praneša Komisijai apie savo standartizacijos institucijas.

Nacionalinių standartizacijos institucijų sąrašą ir jo atnaujinimus Komisija skelbia *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

28 straipsnis

Pereinamojo laikotarpio nuostatos

Sąjungos teisės aktuose, kuriuose numatyta atitikties esminiams reikalavimams prielaida taikant darniuosius standartus, priimtus pagal Direktyvą 98/34/EB, nuorodos į Direktyvą 98/34/EB laikomos nuorodomis į šį reglamentą, išskyrus nuorodas į Direktyvos 98/34/EB dėl techninių reglamentų 5 straipsniu įsteigtą komitetą.

Jei kituose Sąjungos teisės aktuose numatyta prieštaravimo dėl darnųjų standartų tvarka, tokiam teisės aktui šio reglamento 11 straipsnis netaikomas.

29 straipsnis

Panaikinimas

Sprendimas Nr. 1673/2006/EB ir Sprendimas 87/95/EEB panaikinami.

Nuorodos į panaikintus sprendimus laikomos nuorodomis į šį reglamentą ir skaitomos pagal šio reglamento IV priede pateiktą atitikties lentelę.

30 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Jis taikomas nuo 2013 m. sausio 1 d.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2012 m. spalio 25 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
A. D. MAVROYIANNIS

*I PRIEDAS***EUROPOS STANDARTIZACIJOS ORGANIZACIJOS**

1. CEN – Europos standartizacijos komitetas
 2. *Cenelec* – Europos elektrotechnikos standartizacijos komitetas
 3. ETSI – Europos telekomunikacijų standartų institutas
-

II PRIEDAS

IRT SRITIES TECHNINIŲ SPECIFIKACIJŲ IDENTIFIKAVIMO REIKALAVIMAI

1. Techninės specifikacijos jau pripažįstamos rinkoje, jų įgyvendinimas nekliudo sąveikai su galiojančių Europos arba tarptautinių standartų įgyvendinimu. Pripažinimą rinkoje galima įrodyti pateikiant pavyzdžių, kaip skirtingi pardavėjai, laikydamiesi reikalavimų, įgyvendina standartus.
2. Techninės specifikacijos darnios, nes jos neprieštarauja Europos standartams, t. y. jos taikomos srityse, kuriose per pagrįstą laikotarpį nenumatyta priimti naujų Europos standartų, kuriose esami standartai neprigijo rinkoje ar kuriose šie standartai paseno ir kuriose per pagrįstą laikotarpį nenumatyta perkelti techninių specifikacijų į Europos standartizacijos leidinius.
3. Techninės specifikacijos parengė ne pelno organizacija, kuri yra profesinė visuomenės, pramonės arba prekybos asociacija arba bet kuri narių turinti organizacija, kuri pagal savo kompetenciją rengia IRT srities technines specifikacijas ir kuri nėra Europos standartizacijos organizacija, nacionalinė ar tarptautinė standartizacijos institucija, veikianti pagal šiuos kriterijus:
 - a) atvirumas:

techninės specifikacijos parengtos remiantis atviru sprendimų priėmimu, kuriame gali dalyvauti visos rinkos ar rinkų, kurioms tos techninės specifikacijos turi poveikio, suinteresuotosios šalys;
 - b) sutarimas:

sprendimų priėmimo procesas vykdytas bendradarbiaujant ir remiantis sutarimu, pirmenybė nebuvo teikiama jokiame konkrečiam suinteresuotajam subjektui. Sutarimas – priimtas bendras sutarimas, kai nei viena svarbi susijusių interesų šalis nepareiškia jokio ilgalaikio prieštaravimo esminiais klausimais ir kai siekiama atsižvelgti į visų susijusių šalių požiūrį ir suderinti visus prieštaravimus argumentais. Sutarimas nereiškia vienbalsiškumo;
 - c) skaidrumas:
 - i) visa informacija, susijusi su diskusijomis techninėmis temomis ir sprendimų priėmimu buvo nustatyta ir apdorota;
 - ii) informacija apie naują standartizacijos veiklą viešai ir plačiai skelbta naudojantis tinkamomis ir prieinamomis priemonėmis;
 - iii) pasirūpinta, kad pusiausvyrai užtikrinti dalyvautų visų susijusių kategorijų suinteresuotosios šalys;
 - iv) suinteresuotųjų šalių pareikštos pastabos buvo svarstomos, į jas buvo atsakyta.
4. Techninės specifikacijos atitinka tokius reikalavimus:
 - a) priežiūra: ilgam laikotarpiui užtikrinama nuolatinė parama taikant paskelbtas specifikacijas ir jų priežiūra;
 - b) prieinamumas: specifikacijos yra viešai prieinamos, kad jas būtų galima įgyvendinti ir naudoti pagrįstomis sąlygomis (įskaitant pagrįstą kainą arba nemokamai);
 - c) teisė naudotis specifikacijų įgyvendinimui būtinomis intelektinės nuosavybės teisėmis pareiškėjams suteikiama (sąžiningu) pagrįstu ir nediskriminaciniu pagrindu ((F)RAND), t. y. intelektinės nuosavybės teisės turėtojo nuožiūra teisė naudotis būtinomis intelektinės nuosavybės teisėmis gali būti suteikta nemokamai;
 - d) aktualumas:
 - i) specifikacijos yra veiksmingos ir aktualios;
 - ii) specifikacijos turi atitikti rinkos poreikius ir norminius reikalavimus;
 - e) neutralumas ir stabilumas:
 - i) kai tik įmanoma, specifikacijos yra orientuotos į rezultatą, o ne pagrįstos projektu ar aprašomosiomis charakteristikomis;
 - ii) specifikacijomis neiškreipiama rinka ir neapribojamos galimybės specifikacijas įgyvendinantiems subjektams plėtoti konkurenciją ir kurti inovacijas remiantis tomis specifikacijomis;
 - iii) specifikacijos pagrįstos pažangiomis mokslinėmis ir technologinėmis naujovėmis;

f) kokybė:

- i) kokybė ir išsamumo lygis yra pakankami, siekiant užtikrinti, kad būtų įgyvendinami ir kuriami konkurencingi, tarpusavio sąsajų galintys turėti produktai ir paslaugos;
 - ii) standartizuotas sąsajas slėpti ar kontroliuoti gali tik technines specifikacijas priėmusios organizacijos.
-

III PRIEDAS

SAJUNGOS FINANSAVIMO KRITERIJUS ATITINKANČIOS EUROPOS SUINTERESUOTŲJŲ SUBJEKTŲ ORGANIZACIJOS

1. MVĮ Europos standartizacijos veikloje atstovaujanti Europos organizacija:
 - a) yra nevyriausybinių ir nesiekianti pelno;
 - b) kurios teisės aktais nustatytas tikslas ir veikla yra Europos lygmeniu atstovauti MVĮ interesams standartizacijos procese, didinti jų informuotumą standartizacijos klausimais ir skatinti jas įsitraukti į standartizacijos procesą;
 - c) kurią ne mažiau kaip dviejų trečdalių valstybių narių MVĮ atstovaujančios ne pelno organizacijos įpareigojo Europos lygmeniu atstovauti MVĮ interesams standartizacijos procese.
 2. Vartotojams Europos standartizacijos veikloje atstovaujanti Europos organizacija:
 - a) yra nevyriausybinių, nesiekianti pelno ir nepriklausoma nuo pramonės, komercinių ir verslo ar kitų konfliktinio pobūdžio interesų;
 - b) kurios teisės aktais nustatytas tikslas ir veikla yra Europos lygmeniu atstovauti vartotojų interesams standartizacijos procese;
 - c) kurią ne mažiau kaip dviejų trečdalių valstybių narių nacionalinės ne pelno vartotojų organizacijos įpareigojo Europos lygmeniu atstovauti vartotojų interesams standartizacijos procese.
 3. Aplinkos srities interesams Europos standartizacijos veikloje atstovaujanti Europos organizacija:
 - a) yra nevyriausybinių, nesiekianti pelno ir nepriklausoma nuo pramonės, komercinių ir verslo ar kitų konfliktinio pobūdžio interesų;
 - b) kurios teisės aktais nustatytas tikslas ir veikla yra Europos lygmeniu atstovauti aplinkos srities interesams standartizacijos procese;
 - c) kurią ne mažiau kaip dviejų trečdalių valstybių narių nacionalinės ne pelno aplinkos organizacijos įpareigojo Europos lygmeniu atstovauti su aplinka susijusiems interesams standartizacijos procese.
 4. Socialinės srities interesams Europos standartizacijos veikloje atstovaujanti Europos organizacija:
 - a) yra nevyriausybinių, nesiekianti pelno ir nepriklausoma nuo pramonės, komercinių ir verslo ar kitų konfliktinio pobūdžio interesų;
 - b) kurios įstatuose nustatytas tikslas ir veikla yra Europos lygmeniu atstovauti socialiniams interesams standartizacijos procese;
 - c) kurią ne mažiau kaip dviejų trečdalių valstybių narių nacionalinės ne pelno socialinės organizacijos įpareigojo Europos lygmeniu atstovauti socialiniams interesams standartizacijos procese.
-

IV PRIEDAS

ATITIKTIES LENTELĖ

Direktyva 98/34/EB	Šis reglamentas
1 straipsnio pirmos pastraipos 6 punktas	2 straipsnio 1 dalis
1 straipsnio pirmos pastraipos 7 punktas	—
1 straipsnio pirmos pastraipos 8 punktas	2 straipsnio 3 dalis
1 straipsnio pirmos pastraipos 9 punktas	2 straipsnio 8 dalis
1 straipsnio pirmos pastraipos 10 punktas	2 straipsnio 10 dalis
2 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 1 dalis
2 straipsnio 2 dalis	3 straipsnio 2 dalis
2 straipsnio 3 dalis	3 straipsnio 3 ir 4 dalys
2 straipsnio 4 dalis	27 straipsnis
2 straipsnio 5 dalis	20 straipsnio a punktas
3 straipsnis	4 straipsnio 1 dalis
4 straipsnio 1 dalis	3 straipsnio 3 ir 5 dalys bei 4 straipsnio 4 dalis
4 straipsnio 2 dalis	—
6 straipsnio 3 dalies pirma įtrauka	—
6 straipsnio 4 dalies a punktas	20 straipsnio a punktas
6 straipsnio 4 dalies b punktas	—
6 straipsnio 4 dalies e punktas	10 straipsnio 2 dalis
I priedas	I priedas
II priedas	27 straipsnis
Sprendimas Nr. 1673/2006/EB	Šis reglamentas
1 straipsnis	1 straipsnis
2 ir 3 straipsniai	15 straipsnis
4 straipsnis	—
5 straipsnis	17 straipsnis
6 straipsnio 1 dalis	18 straipsnis
6 straipsnio 2 dalis	24 straipsnio 3 dalis
7 straipsnis	19 straipsnis
Sprendimas 87/95/EEB	Šis reglamentas
1 straipsnis	2 straipsnis
2 straipsnis	3 straipsnis
3 straipsnis	13 straipsnis

Sprendimas 87/95/EEB	Šis reglamentas
4 straipsnis	8 straipsnis
5 straipsnis	14 straipsnis
6 straipsnis	—
7 straipsnis	—
8 straipsnis	24 straipsnio 3 dalis
9 straipsnis	—

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1026/2012

2012 m. spalio 25 d.

dėl tam tikrų priemonių siekiant išsaugoti žuvų išteklius, susijusių su valstybėmis, kurios leidžia vykdyti netausiają žvejybą

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 43 straipsnio 2 dalį ir 207 straipsnį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) 1982 m. gruodžio 10 d. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijoje (toliau – UNCLOS) ir 1995 m. rugpjūčio 4 d. Jungtinių Tautų susitarime dėl 1982 m. gruodžio 10 d. Jungtinių Tautų jūrų teisės konvencijos nuostatų, susijusių su vienos valstybės ribas viršijančių žuvų išteklių ir toli migruojančių žuvų išteklių apsauga ir valdymu, įgyvendinimo (toliau – UNFSA) nustatoma, kad valdant tam tikrus bendrus, vienos valstybės ribas viršijančius žuvų išteklius ir toli migruojančių žuvų išteklius, visos valstybės, kurių vandenyse yra žuvų išteklių (pakrantės valstybės) ir valstybės, kurių laivynai žvejoja tuos išteklius (žvejojančios valstybės), turi bendradarbiauti. Šį bendradarbiavimą galima organizuoti per regionines žuvininkystės valdymo organizacijas (angl. *regional fisheries management organisations*, RFMO) arba, jeigu atitinkami ištekliai nepriklauso jokios RFMO kompetencijai, nustatant *ad hoc* tvarką, kurios laikosi žvejyba suinteresuotos valstybės;
- (2) jeigu trečioji valstybė, kuri yra suinteresuota žvejyba, susijusia su tos valstybės ir Sąjungos bendro intereso žuvų ištekliais, leidžia vykdyti žvejybos veiklą, tinkamai neatsižvelgdama į esamus žvejybos modelius arba kitų valstybių ir Sąjungos teises, pareigas ir interesus, ir taip kelia grėsmę tų išteklių tvarumui, ir valdydama šiuos išteklius nebendradarbiauja su kitomis valstybėmis ir Sąjunga, turėtų būti priimtos specialios priemonės siekiant paraginti tą valstybę prisidėti prie tų išteklių išsaugojimo;
- (3) žuvų ištekliai turėtų būti laikomi netausios būklės, jeigu nėra nuolat išlaikomas arba viršijamas toks jų kiekis, kuriam esant užtikrinamas didžiausias galimas tausios

žvejybos laimikis, arba jei šis kiekis negali būti apskaičiuojamas, kai išteklių kiekis nėra nuolat išlaikomas neviršijant saugių biologinių ribų;

- (4) būtina apibrėžti sąlygas, į kurias atsižvelgiant valstybė būtų galima laikyti valstybe, kuri leidžia vykdyti netausiają žvejybą, ir jos atžvilgiu taikyti šiame reglamente numatytas priemones, įskaitant procesą, kuriuo toms valstybėms suteikiama teisė išdėstyti savo poziciją ir užtikrinama galimybė imtis taisomųjų veiksmų;
- (5) be to, būtina apibrėžti, kokių priemonių galima imtis valstybių, kurios leidžia vykdyti netausiają žvejybą, atžvilgiu, ir nustatyti bendrąsias tokių priemonių priėmimo sąlygas, kad jos būtų grindžiamos objektyviais kriterijais ir būtų nešališkos, ekonomiškai veiksmingos ir suderintos su tarptautinės teisės, visų pirma su Pasaulio prekybos organizacijos steigimo sutarties, nuostatomis;
- (6) taikant tokias priemones turėtų būti siekiama panaikinti valstybėms, kurios leidžia vykdyti netausiają žvejybą, paskatas žvejoti bendro intereso žuvų išteklių žuvis. Tai galima pasiekti, *inter alia*, apribojant žvejybos produktų, sužvejotų laivais, kurie vykdo bendro intereso išteklių žuvų žvejybą kontroliuojant valstybei, kuri leidžia vykdyti netausiają žvejybą, importą, ribojant tų laivų patekimą į uostus ar užtikrinant, kad vykdant bendro intereso išteklių žuvų žvejybą, kurią kontroliuoja valstybė, kuri leidžia vykdyti netausiają žvejybą, nebūtų naudojami Sąjungos žvejybos laivai ar Sąjungos žvejybos įranga;
- (7) siekiant užtikrinti, kad Sąjungos veikla išsaugant žuvų išteklius būtų veiksminga ir nuosekli, būtina atsižvelgti į 2008 m. rugsėjo 29 d. Tarybos reglamente (EB) Nr. 1005/2008, nustatančiame Bendrijos sistemą, kuria siekiama užkirsti kelią neteisėtai, nedeklaruojamai ir nereglamentuojamai žvejybai, atgrasyti nuo jos ir ją panaikinti ⁽³⁾, nustatytas priemones;
- (8) siekiant užtikrinti, kad priemonės, priimtos prieš valstybę pagal šį reglamentą, būtų aplinkosauginiu požiūriu priimtinos, veiksmingos, proporcingos ir atitiktų tarptautines taisykles, būtina pasirūpinti, kad prieš jas priimant būtų įvertintas tikėtinas jų poveikis aplinkai, prekybai, taip pat ekonominis bei socialinis poveikis;
- (9) jei pagal šį reglamentą prieš valstybę priimtos priemonės yra neveiksmingos, o ta valstybė ir toliau laikoma valstybe, kuri leidžia vykdyti netausiają žvejybą, gali būti priimtos tolesnės priemonės pagal šį reglamentą;

⁽¹⁾ OL C 229, 2012 7 31, p. 112.⁽²⁾ 2012 m. rugsėjo 12 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2012 m. spalio 25 d. Tarybos sprendimas.⁽³⁾ OL L 286, 2008 10 29, p. 1.

- (10) pagal šį reglamentą priimtos priemonės prieš valstybę turėtų būti nebetaikomos, jeigu valstybė, kuri leidžia vykdyti netausiąją žvejybą, priėmė priemones, būtinas jai prisidėti prie bendro intereso žuvų išteklių išsaugojimo;
- (11) siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, Komisijai turėtų būti suteikti įgyvendinimo įgaliojimai, siekiant nustatyti valstybę, kuri leidžia vykdyti netausiąją žvejybą, priimti priemones tokios valstybės atžvilgiu ir nuspręsti, kad tokios priemonės turėtų būti nebetaikomos. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojamas laikantis 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmų taisyklės ir bendrieji principai ⁽¹⁾;
- (12) Komisija turėtų priimti nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus, kai tinkamai pagrįstais atvejais, susijusiais su pagal šį reglamentą priimtų priemonių taikymo pabaiga, tai reikia padaryti dėl privalomų skubos priežasčių,
- c) regioninė žvejybos valdymo organizacija arba RFMO – pareigūnų, regiono ar panaši organizacija, pagal tarptautinę teisę turinti kompetenciją nustatyti gyvųjų jūrų išteklių, kurie pagal šios organizacijos steigimo konvenciją ar susitarimą priklauso jos atsakomybės sričiai, išsaugojimo ir valdymo priemones;
- d) importas – žuvų ar žvejybos produktų įvežimas į Sąjungos teritoriją, įskaitant perkrovimo Sąjungos teritorijoje esančiuose uostuose tikslais;
- e) perkrovimas – visų žvejybos laive esančių žuvų ar žvejybos produktų arba jų dalies perkrovimas į kitą žvejybos laivą;
- f) netausi būklė – padėtis, kai nėra nuolat išlaikomas arba viršijamas toks žuvų išteklių kiekis, kuriam esant užtikrinamas didžiausias galimas tausios žvejybos laimikis, arba, jei šis kiekis negali būti apskaičiuojamas, kai išteklių kiekis nėra nuolat išlaikomas neviršijant saugių biologinių ribų; žuvų išteklių kiekis, pagal kurį nustatoma, ar ištekliai yra netausios būklės, turi būti nustatomas remiantis geriausiomis turimomis mokslinėmis rekomendacijomis;

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Dalykas ir taikymo sritis

1. Šiame reglamente nustatoma su trečiųjų valstybių vykdoma žvejybos veikla ir jų politika susijusių tam tikrų priemonių priėmimo sistema, kuria siekiama užtikrinti ilgalaikį Sąjungos ir tų trečiųjų valstybių bendro intereso žuvų išteklių išsaugojimą.

2. Pagal šį reglamentą priimtas priemonės galima taikyti visais atvejais, kai kartu valdydamos bendro intereso žuvų išteklius trečiosios valstybės ir Sąjunga turi bendradarbiauti, taip pat kai tas bendradarbiavimas vykdomas per RFMO ar panašią įstaigą.

2 straipsnis

Terminų apibrėžtys

Šiame reglamente taikomos šios terminų apibrėžtys:

- a) bendro intereso žuvų ištekliai – žuvų ištekliai, dėl kurių geografinio pasiskirstymo juos žvejoti gali tiek Sąjunga, tiek trečiosios valstybės ir kuriuos valdant tokios valstybės ir Sąjunga turi bendradarbiauti dvišaliu ar daugiašaliu lygmeniu;
- b) susijusios žuvų rūšys – žuvis, kurios priklauso tai pačiai ekosistemai kaip bendro intereso žuvų išteklių žuvis ir kurios gaudo tų išteklių žuvis, yra pačios jų gaudomos, konkuruoja su jomis dėl maisto ir gyvenamosios erdvės arba kartu su jomis plaukioja toje pačioje žvejybos zonoje ir yra žvejojamos ar netyčia pagaunamos tos pačios žūklės (žūklių) metu;

- g) saugios biologinės ribos – žuvų išteklių kiekio ribos, kurių neviršijant yra didelė žuvų dauginimosi tikimybė, tuo pat metu leidžiant sugauti gausų šių išteklių laimikį;
- h) valstybė – trečioji valstybė, įskaitant savivaldos statusą turinčias teritorijas, kurioms suteikti įgaliojimai jūrų gyvųjų išteklių išsaugojimo ir valdymo srityje.

3 straipsnis

Valstybės, kurios leidžia vykdyti netausiąją žvejybą

Valstybę galima laikyti valstybe, kuri leidžia vykdyti netausiąją žvejybą, jeigu:

- a) ji nebendradarbiauja valdant bendro intereso žuvų išteklius ir laikantis visų UNCLOS ir UNFSA ar bet kokio kito tarptautinio susitarimo nuostatų ar tarptautinės teisės normų ir
- b) arba
- i) ji nepriima reikalingų žvejybos valdymo priemonių, arba
- ii) žvejybos valdymo priemonės ji priima tinkamai neatsižvelgusi į kitų valstybių ir Sąjungos teises, interesus ir pareigas ir dėl tų žvejybos valdymo priemonių, jas taikant kartu su priemonėmis, kurių ėmėsi kitos valstybės ir Sąjunga, žvejybos veikla galėtų lemti žuvų išteklių netausią būklę. Laikoma, kad šios sąlygos laikytasi ir

⁽¹⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

tada, kai tai valstybei priėmus žvejybos valdymo priemonės ištekliai netapo netaisūs tik dėl kitų valstybių priimtų priemonių.

4 straipsnis

Priemonės valstybių, kurios leidžia vykdyti netaisiąją žvejybą, atžvilgiu

1. Komisija valstybės, kuri leidžia vykdyti netaisiąją žvejybą, atžvilgiu įgyvendinimo aktais gali priimti šias priemones, kurio-
mis:

- a) ta valstybė nustatoma kaip valstybė, kuri leidžia vykdyti netaisiąją žvejybą;
- b) nustatomi, jeigu reikia, konkretūs tos valstybės laivai ar laivynai, kuriems turi būti taikomos tam tikros priemonės;
- c) nustatomi kiekybiniai žuvų iš bendro intereso žuvų išteklių žuvų, sužvejotų kontroliuojant tai valstybei, ir žvejybos produktų, pagamintų iš tokių žuvų arba savo sudėtyje turinčių tokių žuvų, importo apribojimai;
- d) nustatomi kiekybiniai bet kokių susijusių rūšių žuvų ir žvejybos produktų, pagamintų iš tokių žuvų arba jų turinčių savo sudėtyje, importo apribojimai, jeigu jos sužvejotos vykdam bendro intereso žuvų išteklių žuvų žvejybą kontroliuojant tai valstybei; priimdama šią priemonę, Komisija, laikydama šio reglamento 5 straipsnio 4 dalies ir taikydama proporcingumo principą, apibrėžia, kurių rūšių žuvims ir sužvejotiems žuvų kiekams taikoma priemonė;
- e) nustatomi apribojimai naudotis Sąjungos uostais su tos valstybės vėliava plaukiojantiems laivams, žvejojantiems bendro intereso ir (arba) susijusių rūšių žuvų išteklius, ir laivams, gabenantiems bendro intereso ir (arba) susijusių rūšių žuvų išteklių žuvis ir iš jų pagamintus žvejybos produktus, kurias sužvejojo su tos valstybės vėliava plaukiojantys laivai ar laivai, kuriems ta valstybė suteikė leidimą vykdyti tokią žvejybą, nors jie ir plaukioja su kitos valstybės vėliava; tokie apribojimai netaikomi susiklosčius *force majeure* aplinkybėms ar ištikus nelaimėi, kaip apibrėžta UNCLOS 18 straipsnyje, kai reikia teikti su tų situacijų pasekmių šalinimu tiesiogiai susijusias paslaugas;
- f) Sąjungos ekonominės veiklos vykdytojams uždraudžiama pirkti bet koki su tos valstybės vėliava plaukiojantį žvejybos laivą;
- g) uždraudžiama su valstybės narės vėliava plaukiojančius žvejybos laivus perregistruoti toje valstybėje;
- h) valstybėms narėms uždraudžiama išduoti leidimą sudaryti frachtavimo susitarimus, pagal kuriuos Sąjungos ekonominės veiklos vykdytojai frachtuoja savo laivus tos valstybės ekonominės veiklos vykdytojams;
- i) uždraudžiama eksportuoti į tą valstybę su valstybės narės vėliava plaukiojančius žvejybos laivus ar žvejybos įrangą ir reikmenis, būtinus bendro intereso žuvų išteklių žuvims žvejoti;

j) Sąjungos ekonominės veiklos vykdytojams su ta valstybe uždraudžiama sudaryti privačius prekybos susitarimus, pagal kuriuos su valstybės narės vėliava plaukiojantis žvejybos laivas galėtų naudotis tos valstybės žvejybos galimybėmis;

k) uždraudžiamos bendros žvejybos operacijos, kurias vykdo su valstybės narės vėliava plaukiojantys žvejybos laivai ir su tos valstybės vėliava plaukiojantys žvejybos laivai.

2. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 8 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

5 straipsnis

Pagal šį reglamentą priimtoms priemonėms taikomi bendrieji reikalavimai

1. 4 straipsnyje nurodytos priemonės turi būti:

- a) susijusios su bendro intereso žuvų išteklių išsaugojimu;
- b) taikomos kartu su Sąjungos laivams nustatytais žvejybos apribojimais arba su gamybos ar vartojimo Sąjungoje apribojimais, taikomais tų rūšių žuvims ir žvejybos produktams, pagamintiems iš šių žuvų ar kurių sudėtyje yra tokių žuvų, dėl kurių priimtose priemonės;
- c) proporcingos siekiamiems tikslams ir suderinamos su tarptautiniais susitarimais, kurių susitariančioji šalis yra Sąjunga, ir bet kokiomis kitomis atitinkamomis tarptautinės teisės normomis nustatytais įpareigojimais.

2. 4 straipsnyje nurodytomis priemonėmis atsižvelgiama į priemones, jau priimtas pagal Reglamentą (EB) Nr. 1005/2008.

3. 4 straipsnyje nurodytos priemonės netaikomos taip, kad būtų galima savavališkai arba nepagrįstai diskriminuoti valstybes, kuriose galioja vienodos sąlygos, arba kad būtų paslėptai apribojama tarptautinė prekyba.

4. Priimdama 4 straipsnyje nurodytas priemones Komisija, siekdama užtikrinti, kad tos priemonės būtų aplinkosauginiu požiūriu priimtinos, veiksmingos, proporcingos ir atitiktų tarptautines taisykles, įvertina trumpalaikį ir ilgalaikį tų priemonių poveikį aplinkai, prekybai, ekonominei ir socialinei poveikį bei su jų įgyvendinimu susijusią administracinę naštą.

5. 4 straipsnyje nurodytose priemonėse numatoma atitinkama jų vykdymo užtikrinimo sistema, kurią taiko kompetentingos valdžios institucijos.

6 straipsnis

Procedūros, taikomos prieš priimant priemones valstybių, kurios leidžia vykdyti netaisiąją žvejybą, atžvilgiu

1. Jeigu Komisija laiko būtina priimti 4 straipsnyje nurodytas priemones, ji atitinkamai valstybei praneša apie ketinimą ją

priskirti prie valstybių, kurios leidžia vykdyti netausiąją žvejybą. Tokiais atvejais apie tai nedelsiant pranešama Europos Parlamentui ir Tarybai.

2. Į tą pranešimą įtraukiama informacija apie tos valstybės priskyrimo prie valstybių, kurios leidžia vykdyti netausiąją žvejybą, priežastis ir apibūdinamos galimos priemonės, kurių pagal šį reglamentą galima imtis tos valstybės atžvilgiu.

3. Prieš priimdama 4 straipsnyje nurodytas priemones, Komisija atitinkamai valstybei suteikia tinkamą galimybę raštu pateikti atsakymą į pranešimą ir imtis taisomųjų veiksmų per vieną mėnesį nuo to pranešimo gavimo.

7 straipsnis

Priemonių taikymo valstybių, kurios leidžia vykdyti netausiąją žvejybą, atžvilgiu laikotarpis

1. 4 straipsnyje nurodytos priemonės nebetaikomos, kai valstybė, kuri leidžia vykdyti netausiąją žvejybą, priima atitinkamas taisomąsias priemones, kurios reikalingos bendro intereso žuvų išteklių išsaugojimui ir valdymui, ir tos taisomosios priemonės:

- a) buvo priimtose savarankiškai arba dėl jų susitarta atsižvelgiant į konsultacijas su Sąjunga ir, jeigu reikia, su kitomis atitinkamomis valstybėmis ir
- b) nemažina Sąjungos savarankiškai ar kartu su kitomis valstybėmis priimtų atitinkamų žuvų išteklių išsaugojimo priemonių poveikio.

2. Komisija priima įgyvendinimo aktus, kuriais nustatoma, ar įvykdytos 1 dalyje nustatytos sąlygos, ir, jeigu reikia, numato, kad pagal 4 straipsnį atitinkamos valstybės atžvilgiu priimtų

priemonių taikymas turi būti nutrauktas. Tie įgyvendinimo aktai priimami laikantis 8 straipsnio 2 dalyje nurodytos nagrinėjimo procedūros.

Dėl tinkamai pagrįstų privalomų skubos priežasčių, susijusių su nenumatyta ekonomine ar socialine triktimi, Komisija priima nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus pagal 8 straipsnio 3 dalyje nurodytą procedūrą, siekdama priimti sprendimą nebetaikyti pagal 4 straipsnį priimtų priemonių.

8 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda komitetas. Tas komitetas – komitetas, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 5 straipsnis.

3. Kai daroma nuoroda į šią dalį, Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis taikomas kartu su jo 5 straipsniu.

4. 5 straipsnio 4 dalyje nurodyto vertinimo rezultatai pateikiami Europos Parlamentui ir Tarybai pagal Reglamento (ES) Nr. 182/2011 10 straipsnio 4 dalyje numatytą procedūrą kartu su joje nurodytais dokumentais.

9 straipsnis

Įsigaliojimas

Šis reglamentas įsigalioja trečią dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2012 m. spalio 25 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
A. D. MAVROYIANNIS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1027/2012

2012 m. spalio 25 d.

kuriuo dėl farmakologinio budrumo iš dalies keičiamas Reglamentas (EB) Nr. 726/2004

(Tekstas svarbus EEE)

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 114 straipsnį ir 168 straipsnio 4 dalies c punktą,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

pasikonsultavę su Regionų komitetu,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽²⁾,

kadangi:

- (1) siekiant užtikrinti vaistų, kurių leidimai suteikti, priežiūros skaidrumą, 2004 m. kovo 31 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamentu (EB) Nr. 726/2004, nustatančiu Bendrijos leidimų dėl žmonėms skirtų ir veterinarinių vaistų išdavimo ir priežiūros tvarką ir įsteigiančiu Europos vaistų agentūrą ⁽³⁾, sudarytas vaistų, kurie yra papildomai stebimi, sąrašas turėtų būti nuolat papildomas vaistais, kuriems taikomos tam tikros saugumo sąlygos po leidimo suteikimo;
- (2) be to, leidimo prekiauti turėtojai veikiant savarankiškai neturėtų susidaryti situacija, kai su vaisto, kurio leidimas prekiauti suteiktas Sąjungoje, nauda ir rizika susijusios problemos nėra tinkamai sprendžiamos visose valstybėse narėse. Todėl leidimo prekiauti turėtojas turėtų būti įpareigotas informuoti Europos vaistų agentūrą apie vaisto išėmimo iš rinkos ar tiekimo rinkai nutraukimo, prašymų atšaukti leidimą prekiauti ar leidimo prekiauti neatnaujinimo priežastis;
- (3) kadangi šio reglamento tikslo – nustatyti konkrečias farmakologinio budrumo taisykles ir pagerinti vaistų, kurių leidimai prekiauti suteikti pagal Reglamentą (EB) Nr. 726/2004, saugumą – valstybės narės negali tinkamai pasiekti ir jį galima geriau pasiekti Sąjungos lygmeniu, Sąjunga, laikydamasi Europos Sąjungos sutarties 5 straipsnyje nustatyto subsidarumo principo, gali priimti

priemones. Pagal tame straipsnyje nustatytą proporcingumo principą šiuo reglamentu neviršijama to, kas būtina nurodytam tikslui pasiekti;

- (4) todėl Reglamentas (EB) Nr. 726/2004 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 726/2004 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 13 straipsnio 4 dalies antra pastraipa pakeičiama taip:

„Leidimo prekiauti turėtojas praneša Agentūrai, jeigu vaisto tiekimas laikinai ar visiškai nutraukiamas valstybės narės rinkoje. Apie tai turi būti pranešta ne vėliau kaip likus dviem mėnesiams iki vaisto tiekimo rinkai sustabdymo, išskyrus išimtinis atvejus. Leidimo prekiauti turėtojas informuoja kompetentingas institucijas apie tokio veiksmo priežastis pagal 14b straipsnį.“

- 2) Įterpiamas šis straipsnis:

„14b straipsnis

1. Leidimo prekiauti turėtojas nedelsdamas praneša Agentūrai apie numatomą bet kokią veiksmą, kurio turėtojas imasi, norėdamas sustabdyti prekybą vaistu, išimti vaistą iš rinkos, prašyti panaikinti leidimą prekiauti ar neprašyti atnaujinti leidimo prekiauti, ir nurodo tokio veiksmo priežastis. Leidimo prekiauti turėtojas visų pirma paskelbia, jei toks veiksmas grindžiamas viena iš Direktyvos 2001/83/EB 116 straipsnyje ar 117 straipsnio 1 dalyje nurodytų priežasčių.

2. Leidimo prekiauti turėtojas pateikia pranešimą pagal šio straipsnio 1 dalį, jei imtasi veiksmų trečiojoje šalyje ir jei tie veiksmai grindžiami viena iš Direktyvos 2001/83/EB 116 straipsnyje ar 117 straipsnio 1 dalyje nurodytų priežasčių.

3. 1 ir 2 dalyse nurodytais atvejais Agentūra nedelsdama siunčia informaciją valstybių narių kompetentingoms institucijoms.“

- 3) 20 straipsnio 8 dalis pakeičiama taip:

⁽¹⁾ OL C 181, 2012 6 21, p. 202.

⁽²⁾ 2012 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2012 m. spalio 4 d. Tarybos sprendimas.

⁽³⁾ OL L 136, 2004 4 30, p. 1.

„8. Jeigu procedūra pradedama taikyti dėl su farmakologiniu budrumu susijusių duomenų vertinimo, Agentūros nuomonė pagal šio straipsnio 2 dalį priimama Žmonėms skirtų vaistų komiteto, remiantis Farmakologinio budrumo rizikos vertinimo komiteto rekomendacija, ir taikoma Direktyvos 2001/83/EB 107j straipsnio 2 dalis.“

4) 23 straipsnis pakeičiamas taip:

„23 straipsnis

1. Agentūra, bendradarbiaudama su valstybėmis narėmis, sudaro, tvarko ir viešai skelbia vaistų, kurie turi būti papildomai stebimi, sąrašą.

Į tą sąrašą įtraukiami pavadinimai ir veikliosios medžiagos:

a) vaistų, kuriais leidžiama prekiauti Sąjungoje ir kurių sudėtyje yra nauja veiklioji medžiaga, kurios 2011 m. sausio 1 d. nebuvo jokiam vaiste, kuriuo leidžiama prekiauti Sąjungoje;

b) bet kurio a punkte neaptariamo biologinio vaisto, kuriuo prekiauti leista po 2011 m. sausio 1 d.;

c) vaistų, kurių leidimai prekiauti išduoti pagal šį reglamentą, laikantis sąlygų, nurodytų 9 straipsnio 4 dalies c b punkte arba 10a straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte, 14 straipsnio 7 arba 8 dalyje;

d) vaistų, kurių leidimai prekiauti išduoti pagal Direktyvą 2001/83/EB, laikantis jos 21a straipsnio pirmos dalies b ir c punktuose, 22 straipsnyje ar 22a straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos a punkte nurodytų sąlygų.

1a. Komisijos prašymu po konsultacijos su Farmakologinio budrumo rizikos vertinimo komitetu į šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sąrašą taip pat gali būti įtraukti vaistai, kurių leidimai prekiauti išduoti pagal šį reglamentą ir kuriems taikomos 9 straipsnio 4 dalies c, ca ar cc punktuose, 10a straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punkte ar 21 straipsnio 2 dalyje nurodytos sąlygos.

Nacionalinės kompetentingos institucijos prašymu, pasikonsultavus su Farmakologinio budrumo rizikos vertinimo komitetu, į šio straipsnio 1 dalyje nurodytą sąrašą taip pat gali būti įtraukti vaistai, kurių leidimai prekiauti išduoti pagal Direktyvą 2001/83/EB ir kuriems taikomos jos 21a straipsnio pirmos dalies a, d, e ar f punktuose, 22a straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos b punkte ar 104a straipsnio 2 dalyje nurodytos sąlygos.

2. 1 dalyje nurodytame sąrašė pateikiama elektroninė nuoroda į informaciją apie vaistą ir į rizikos valdymo plano santrauką.

3. Šio straipsnio 1 dalies a ir b punktuose nurodytais atvejais Agentūra išbraukia vaistą iš sąrašo per penkerius metus po Sąjungos orientacinės datos, nurodytos Direktyvos 2001/83/EB 107c straipsnio 5 dalyje.

Šio straipsnio 1 dalies c ir d punktuose ir 1a dalyje nurodytais atvejais Agentūra išbraukia vaistą iš sąrašo, kai tik bus įvykdytos sąlygos.

4. Vaistų, įtrauktų į 1 dalyje nurodytą sąrašą, vaisto charakteristikų santraukoje ir pakuotės lapelyje įrašomas sakiny: „Vykdoma papildoma šio vaisto stebėseną“. Tas sakiny įrašomas po juodo simbolio, kurį parenka Komisija, atsižvelgdama į Farmakologinio budrumo rizikos vertinimo komiteto rekomendaciją, ne vėliau kaip 2013 m. liepos 2 d., o po sakinio įrašomas atitinkamas standartinis paaiškinamasis sakiny.

4a. Komisija iki 2018 m. birželio 5 d. Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia 1 dalyje nurodyto sąrašo, parengto remiantis valstybių narių ir Agentūros patirtimi ir pateiktais duomenimis, naudojimo ataskaitą.

Jei tinka, Komisija, remdamasi ta ataskaita ir pasikonsultavusi su valstybėmis narėmis ir kitais atitinkamais suinteresuotaisiais subjektais, pateikia pasiūlymą, siekdama patikslinti nuostatas, susijusias su 1 dalyje nurodytu sąrašu.“

5) 57 straipsnis iš dalies keičiamas taip:

a) 1 dalies antros pastraipos c ir d punktai pakeičiami taip:

„c) vaistų, kuriais leidžiama prekiauti Sąjungoje, stebėsenos koordinavimas ir patarimų teikimas dėl priemonių, reikalingų tų vaistų saugiam ir efektyviam vartojimui užtikrinti, visų pirma koordinuojant vertinimą, įgyvendinant farmakologinio budrumo įpareigojimus ir sistemas ir stebint tokį įgyvendinimą;

d) informacijos apie įtariamas nepageidaujamas reakcijas į vaistus, kuriais leidžiama prekiauti Sąjungoje, rinkimo ir skleidimo per duomenų bazę, kuri yra nuolat prieinama visoms valstybėms narėms, užtikrinimas;“.

b) 2 dalies antros pastraipos b punktas pakeičiamas taip:

„b) leidimo prekiauti turėtojai ne vėliau kaip 2012 m. liepos 2 d. Agentūrai elektroniniu būdu pateikia informaciją apie visus žmonėms skirtus vaistus, kuriais leidžiama prekiauti Sąjungoje, naudodamiesi a punkte nurodyta forma;“.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja dvidešimtą dieną po jo paskelbimo Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje.

Jis taikomas nuo 2013 m. birželio 5 d., išskyrus Reglamento (EB) Nr. 726/2004, iš dalies pakeisto šiuo reglamentu, kuris taikomas nuo 2012 m. gruodžio 4 d., 23 straipsnio 4 dalį, 57 straipsnio 1 dalies pirmos pastraipos c ir d punktus ir 57 straipsnio 2 dalies pirmos pastraipos b punktą.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2012 m. spalio 25 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. D. MAVROYIANNIS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1028/2012

2012 m. spalio 25 d.

kuriuo iš dalies keičiamos Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007 nuostatos, susijusios su bendrosios išmokos schema ir parama vynuodžių augintojams

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 42 straipsnio pirmą dalį ir 43 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

atsižvelgdami į Europos ekonomikos ir socialinių reikalų komiteto nuomonę ⁽¹⁾,

atsižvelgdamas į Regionų komiteto nuomonę ⁽²⁾,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽³⁾,

kadangi:

- (1) 2007 m. spalio 22 d. Tarybos reglamento (EB) Nr. 1234/2007, nustatančio bendrą žemės ūkio rinkų organizavimą ir konkrečias tam tikriems žemės ūkio produktams taikomas nuostatas („Vieno bendro žemės ūkio rinkų organizavimo reglamento“) ⁽⁴⁾, 103o straipsnyje numatyta galimybė valstybėms narėms skirti atsietąją paramą vynuodžių augintojams pagal bendrosios išmokos schemą. Keletas valstybių narių pasinaudojo šia konkrečia paramos priemone;
- (2) vis dėlto tai, kad valstybės narės gali keisti perkeliamas išmokas iš paramos programų į bendrosios išmokos schemą vieną kartą per metus, ir tai, kad paramos programų trukmė yra penkeri metai, o teisės į išmokas, pagal kurias teikiamos tiesioginės išmokos, yra suteikiamos neapibrėžtam laikotarpiui, sukėlė administracinių ir biudžeto sunkumų;
- (3) siekiant supaprastinti šios konkrečios paramos priemonės valdymą ir užtikrinti jos suderinamumą su tiesioginės paramos schemų ūkininkams taisyklių tikslais, derėtų taip pakeisti ją, kad būtų sudaryta galimybė valstybėms narėms galutinai sumažinti lėšas, skiriamas vynu sektoriuje taikomoms paramos programoms, ir taip padidinti tiesioginių išmokų nacionalines viršutines ribas;
- (4) tikslinga sudaryti galimybę 2014 m. valstybėms narėms toliau teikti paramą, numatytą Reglamento (EB) Nr. 1234/2007 103o straipsnyje;

- (5) todėl Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007 turėtų būti atitinkamai iš dalies pakeistas,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Reglamentas (EB) Nr. 1234/2007 iš dalies keičiamas taip:

- 1) 103n straipsnyje įterpiama ši dalis:

„1a. Valstybės narės ne vėliau kaip 2013 m. rugpjūčio 1 d. gali priimti sprendimą nuo 2015 m. sumažinti lėšas, skirtas priede Xb nurodytoms paramos programoms, siekdamas padidinti tiesioginių išmokų nacionalines viršutines ribas, nurodytas Reglamento (EB) Nr. 73/2009 40 straipsnyje.

Suma, gauta sumažinus lėšas pagal pirmą pastraipą, galutinai pridedama prie tiesioginių išmokų nacionalinių viršutinių ribų, nurodytų Reglamento (EB) Nr. 73/2009 40 straipsnyje, ir jos nebegalima skirti priemonėms, išvardytoms 103p–103y straipsniuose.“;

- 2) 103o straipsnis pakeičiamas taip:

„103o straipsnis

Bendrosios išmokos schema ir parama vynuodžių augintojams

1. Valstybės narės ne vėliau kaip 2012 m. gruodžio 1 d. gali nuspręsti 2014 m. teikti paramą vynuodžių augintojams, suteikiant teises į išmokas, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 III antraštinės dalies 1 skyriuje.

Jei pirmoje pastraipoje nurodytos paramos suma viršija 2013 metams numatytą paramos sumą, atitinkama valstybė narė panaudoja skirtumą teisėms į išmokas, kaip apibrėžta Reglamento (EB) Nr. 73/2009 III antraštinės dalies 1 skyriuje, paskirstyti vynuodžių augintojams, pagal to reglamento IX priedo C punktą.

2. Valstybės narės, ketinančios teikti 1 dalyje nurodytą paramą, įtvirtina nuostatas dėl tokios paramos savo paramos programose pagal 103k straipsnio 3 dalį.

3. 2014 m. parama, nurodyta 1 dalyje:

- a) įtraukiama į bendrosios išmokos schemą ir daugiau nebe-teikiama pagal 103k straipsnio 3 dalį priemonėms, išvardytoms 103p–103y straipsniuose;

- b) jos dydžiu proporcingai sumažinama lėšų, kurias galima skirti 103p–103y straipsniuose išvardytoms priemonėms finansuoti pagal paramos programas, suma.“

⁽¹⁾ OL C 191, 2012 6 29, p. 116.

⁽²⁾ OL C 225, 2012 7 27, p. 174.

⁽³⁾ 2012 m. rugsėjo 11 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2012 m. spalio 4 d. Tarybos sprendimas.

⁽⁴⁾ OL L 299, 2007 11 16, p. 1.

2 straipsnis

Šis reglamentas įsigalioja septintą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2012 m. spalio 25 d.

Europos Parlamento vardu

Pirmininkas

M. SCHULZ

Tarybos vardu

Pirmininkas

A. D. MAVROYIANNIS

EUROPOS PARLAMENTO IR TARYBOS REGLAMENTAS (ES) Nr. 1029/2012

2012 m. spalio 25 d.

kuriuo dėl ekstremaliosios situacijos Pakistanui nustatomos autonominės prekybos lengvatos

EUROPOS PARLAMENTAS IR EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdami į Sutartį dėl Europos Sąjungos veikimo, ypač į jos 207 straipsnio 2 dalį,

atsižvelgdami į Europos Komisijos pasiūlymą,

teisėkūros procedūra priimamo akto projektą perdavus nacionaliniams parlamentams,

laikydami įprastos teisėkūros procedūros ⁽¹⁾,

kadangi:

- (1) Europos Sąjungos (toliau – Sąjunga) ir Pakistano Islamo Respublikos (toliau – Pakistanas) santykiai plėtojami vadovaujantis 2004 m. rugsėjo 1 d. įsigaliojusiu Bendradarbiavimo susitarimu ⁽²⁾. Vienas iš jo pagrindinių tikslų – užtikrinti sąlygas Bendradarbiavimo susitarimo šalių prekybai ir skatinti jos apimtis bei plėtrą. Pagarba žmogaus teisėms, įskaitant pagrindines darbo teises, ir demokratijos principams taip pat yra esminė to susitarimo dalis;
- (2) 2010 m. liepos ir rugpjūčio mėn., praėjus gausioms musoninėms liūtims, daugelį Pakistano regionų, visų pirma Beludžistaną, Chaiber Pachtunchvą, Pandžabą, Sindhą ir Džildžitbaltistaną, nuniokojo pražūtingi potvyniai. Remiantis Jungtinių Tautų šaltiniais, nuo potvynių nukentėjo maždaug 20 milijonų žmonių ir 20 % Pakistano teritorijos, kurios plotas – ne mažesnis kaip 160 000 km²; beveik 12 milijonų žmonių reikalinga skubi humanitarinė pagalba;
- (3) akivaizdu, kad humanitarinė pagalba yra pirmutinė priemonė susiklosčius tokiai padėčiai, tad nuo pat ekstremaliosios situacijos pradžios Sąjunga buvo šios srities lyderė, įsipareigojusi Pakistanui suteikti ekstremaliosios situacijos atvejams skirtos pagalbos už daugiau kaip 423 milijonus EUR;
- (4) bus svarbu išnaudoti visas turimas priemones, kad Pakistanui būtų padėta atsigaivinti po šios ekstremaliosios situacijos, įskaitant siūlomas išskirtines prekybos priemones, skirtas Pakistano eksportui skatinti, siekiant prisidėti prie

jo ekonomikos tolesnio vystymosi, kartu užtikrinant, kad visais lygiais būtų išlaikomas nuoseklumas ir darna siekiant sukurti tvarią ilgalaikę strategiją;

- (5) kadangi šios stichinės nelaimės mastas labai didelis, į ją reikia reaguoti nedelsiant ir dideliu mastu, taip pat atsižvelgti į geostrateginę Pakistano ir Sąjungos partnerystės svarbą, ypač į svarbų Pakistano vaidmenį kovojant su terorizmu ir prisidedant prie bendro vystymosi, saugumo ir stabilumo regione;
- (6) autonominių prekybos lengvatų poveikį turėtų būti galima įvertinti atsižvelgiant į konkrečius rezultatus – darbo vietų kūrimą, skurdo mažinimą ir tvarų vystymąsi Pakistano darbuotojų ir neturtingųjų labui;
- (7) prie 2010 m. rugsėjo 16 d. Europos Vadovų Tarybos išvadų pridėtoje deklaracijoje dėl Pakistano nutarta suteikti ministrams įgaliojimus skubos tvarka susitarti dėl visapusiško trumpalaikių, vidutinės trukmės ir ilgalaikių priemonių paketo, kaip būsimos pagalbos Pakistanui atgaivinti ir toliau vystyti, į kurį, be kita ko, būtų įtrauktos ekonomikos atgaivinimui ir augimui svarbios plataus užmojo prekybos priemonės;
- (8) visų pirma, Europos Vadovų Taryba pabrėžė savo tvirtą apsisprendimą išskirtinai Pakistanui suteikti daugiau galimybių patekti į Sąjungos rinką nedelsiant, tačiau laikinai sumažinant svarbiausių prekių importui iš Pakistano nustatytus muitus. Atsižvelgdama į tą deklaraciją Komisija pasiūlė priemonių paketą, kuriame numatytos 75 tarifų eilutės, susijusios su pagrindiniais Pakistano eksporto sektoriais tose vietovėse, kurios labiausiai nukentėjo nuo potvynių, ir pareiškė, kad Pakistano eksporto į Sąjungą padidėjimas 100 milijonų ar daugiau EUR per metus būtų tikra, didelė ir vertinga parama regionui;
- (9) Pakistano prekybą su Sąjunga daugiausiai sudaro prekyba tekstilės gaminiais ir drabužiais, kuri 2009 m. sudarė 73,7 % Pakistano eksporto į Sąjungą. Pakistanas taip pat eksportuoja etanolį ir odą, kurie kartu su tekstilės gaminiais ir drabužiais yra jautrūs pramoniniai produktai tam tikrose valstybėse narėse, kuriose pasaulinė recesija jau turėjo įvairaus masto poveikio užimtumui pramonėje. Šie pramonės sektoriai sunkiai prisitaiko prie naujos pasaulinės prekybos aplinkos;
- (10) Pakistano ekonomikai ypač svarbus tekstilės sektorius, jame sukuriami 8,5 % bendrojo vidaus produkto ir 38 % darbo vietų, iš kurių maždaug pusę užima moterys;

⁽¹⁾ 2012 m. rugsėjo 13 d. Europos Parlamento pozicija (dar nepaskelbta Oficialiajame leidinyje) ir 2012 m. spalio 4 d. Tarybos sprendimas.

⁽²⁾ 2004 m. balandžio 29 d. Tarybos sprendimas 2004/870/EB dėl Europos bendrijos ir Pakistano Islamo Respublikos bendradarbiavimo susitarimo sudarymo (OL L 378, 2004 12 23, p. 22).

- (11) atsižvelgiant į sunkumus, kuriuos dėl pražūtingų potvynių patiria Pakistano žmonės, tikslinga išplėsti išskirtinių autonominių prekybos lengvatų taikymo sritį Pakistano atžvilgiu, laikinai sustabdam visų muitų tarifų, nustatytų tam tikriems Pakistanui eksporto požiūriu svarbiems produktams, taikymą. Dėl šių prekybos lengvatų Sąjungos vidaus rinka turėtų patirti tik ribotus neigiamus padarinius ir jos neturėtų turėti neigiamo poveikio mažiausiai išsivysčiusioms Pasaulio prekybos organizacijos (toliau – PPO) narėms;
- (12) tos priemonės siūlomos kaip išskirtinis priemonių paketas, reaguojant į konkrečią padėtį Pakistane. Jos jokiais aplinkybėmis neturėtų sudaryti precedento Sąjungos prekybos politikai kitų šalių atžvilgiu;
- (13) taikant autonomines prekybos lengvatas, bus arba atleidiama nuo muitų importuojant į Sąjungą, arba nustatomi tarifinių kvotų dydžiai;
- (14) teisės į išskirtines autonomines prekybos lengvatas suteikimas priklauso nuo to, ar Pakistanas laikosi atitinkamų produktų kilmės taisyklių ir su jomis susijusių procedūrų, taip pat nuo to, ar jis prisideda prie veiksmingo administracinio bendradarbiavimo su Sąjunga, siekiant užkirsti kelią bet kokiam sukčiavimui. Lengvatų taikymas turėtų būti laikinai sustabdytas, jeigu rimtai ir nuolat pažeidinėjamos sąlygos, kuriomis suteikta teisė į lengvatines priemones taikymą, ir sukčiaujama ar nebendradarbiaujama administraciniu lygiu, kai tikrinama prekių kilmė;
- (15) siekiant apibrėžti kilmės statusą turinčių produktų koncepciją, kilmės sertifikavimo ir administracinio bendradarbiavimo tvarkos koncepciją, turėtų būti taikomos 1993 m. liepos 2 d. Komisijos reglamento (EEB) Nr. 2454/93 ⁽¹⁾, išdėstančio Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92, nustatančio Bendrijos muitinės kodeksą, įgyvendinimo nuostatas, I dalies IV antraštinės dalies 2 skyriaus 1 ir 1A skirsnių nuostatos, išskyrus nurodytų skirsnių 68–71, 90–97 straipsnių ir 97j straipsnio 2 dalies nuostatas. Tačiau, kai taikoma kilmės kumuliacija, šiais tikslais reikėtų leisti naudoti tik Sąjungos kilmės medžiagas. Regioninė kumuliacija ir kitų tipų kumuliacija, išskyrus Sąjungos kilmės medžiagų kumuliaciją, neturėtų būti taikoma nustatant produktų, kuriems taikomos autonominės prekybos lengvatos, nustatytos pagal šį reglamentą, kilmės statusą, siekiant užtikrinti, kad Pakistane produktai pakankamai pakistų;
- (16) autonominių prekybos lengvatų taikymo srities išplėtimas Pakistano atžvilgiu reiškia, kad būtina prašyti atleisti Sąjungą nuo įsipareigojimų pagal 1994 m. Bendrojo susitarimo dėl muitų tarifų ir prekybos (angl. GATT) I ir XIII straipsnius ir pagal PPO steigimo sutarties IX straipsnį. PPO generalinė taryba atleido nuo tokių įsipareigojimų 2012 m. vasario 14 d.;
- (17) siekiant užtikrinti, kad autonominių prekybos lengvatų poveikis Pakistano ekonomikos atgaivinimui po potvynių būtų neatidėliotinas ir tvarus, ir vadovaujantis PPO suteiktu atleidimu nuo įsipareigojimų rekomenduojama, kad jos galiotų iki 2013 m. gruodžio 31 d.;
- (18) siekiant greitai reaguoti ir užtikrinti, kad autonominių prekybos lengvatų Pakistanui režimas būtų patikimas ir veiktų tvarkingai, taip pat siekiant užtikrinti vienodas šio reglamento įgyvendinimo sąlygas, susijusias su laikinu lengvatų taikymo sustabdymu dėl su muitais susijusių procedūrų ir įsipareigojimų nesilaikymo, rimtų ir nuolatinių pagrindinių žmogaus teisių principų, demokratijos ir teisinės valstybės principų pažeidimų Pakistane, arba dėl to, kad Pakistanas nesilaiko sąlygos nuo 2012 m. liepos 1 d. neįvesti naujų ar nepadidinti galiojančių eksporto muitų arba lygiavertį poveikį turinčių mokesčių arba nenumatyti kitokių apribojimų ar draudimų žaliavų, naudojamų gaminant produktus, kuriems taikomas šis reglamentas, eksportui arba pardavimui eksporto tikslais, Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus, kai to reikia dėl privalomų skubos priežasčių. Tais įgaliojimais turėtų būti naudojama 2011 m. vasario 16 d. Europos Parlamento ir Tarybos reglamento (ES) Nr. 182/2011, kuriuo nustatomos valstybių narių vykdomos Komisijos naudojimosi įgyvendinimo įgaliojimais kontrolės mechanizmo taisyklės ir bendrieji principai ⁽²⁾;
- (19) siekiant atlikti būtinus techninius prekių, kurioms taikomos autonominės prekybos lengvatos, sąrašo pakeitimus ir pašalinti produktus iš šio reglamento taikymo srities, jeigu importo, kuriam taikomas šis reglamentas, apimtis viršytų tam tikrą lygį, pagal Sutarties dėl Europos Sąjungos veikimo 290 straipsnį Komisijai turėtų būti suteikti įgaliojimai priimti aktus dėl I ir II priedų dalinio keitimo, kad būtų atspindėti Kombinuotosios nomenklatūros pokyčiai ir produktai būtų pašalinti iš šio reglamento taikymo srities. Ypač svarbu, kad Komisija parengiamųjų darbų metu tinkamai konsultuotųsi, įskaitant konsultacijas ekspertų lygiu. Ruošdama ir rengdama deleguotuosius aktus Komisija turėtų užtikrinti, kad susiję dokumentai būtų tuo pačiu metu tinkamai laiku persiųsti Europos Parlamentui ir Tarybai;
- (20) siekdama nedelsiant reaguoti į labai padidėjusį į Sąjungą importuojamų produktų, kuriems netaikomi muitai, importą, kuris gali turėti neigiamo poveikio Sąjungos gamintojams, deleguotuosius aktus, kuriais produktai pašalinami iš šio reglamento taikymo srities, Komisija turėtų priimti taikydama skubos procedūrą;

⁽¹⁾ OL L 253, 1993 10 11, p. 1.

⁽²⁾ OL L 55, 2011 2 28, p. 13.

(21) ne vėliau kaip praėjus dvejiems metams po šio reglamento galiojimo pabaigos Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai turėtų pateikti ataskaitą apie šių autonominių prekybos lengvatų poveikį. Toje ataskaitoje turėtų būti pateikta išsami šių lengvatų poveikio Pakistano ekonomikai, taip pat jų įtakos prekybai ir Sąjungos pajamoms iš tarifų bei Sąjungos ekonomikai ir užimtumui analizė. Ataskaitoje Komisija, be kita ko, turėtų atsižvelgti į autonominių prekybos lengvatų poveikį darbo vietų kūrimui, skurdo mažinimui ir tvariam vystymuisi Pakistano darbuotojų ir neturtingųjų labui,

PRIĖMĖ ŠĮ REGLAMENTĄ:

1 straipsnis

Lengvatinės priemonės

1. I priede išvardytus Pakistano kilmės produktus importuojant į Sąjungą muitas netaikomas.

2. II priede išvardytus Pakistano kilmės produktus leidžiama importuoti į Sąjungą, jei laikomasi 3 straipsnyje nustatytų specialių nuostatų.

2 straipsnis

Sąlygos, kuriomis suteikiama teisė į lengvatinių priemonių taikymą

1. Teisė naudotis 1 straipsnyje numatytais lengvatinėmis priemonėmis suteikiama, jei:

a) laikomasi produktų kilmės taisyklių ir su jomis susijusių procedūrų, kaip numatyta Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 I dalies IV antraštinės dalies 2 skyriaus 1 skirsnyje ir 1A skirsnio 1 ir 2 poskirsiuose, išskyrus tų skirsnių 68–71, 90–97i straipsnių ir 97j straipsnio 2 dalies nuostatas. Tačiau jeigu kilmės kumuliacija taikoma siekiant nustatyti produktų, kuriems taikomos šio reglamento 1 straipsniu įvestos priemonės, kilmės statusą, leidžiama taikyti tik Sąjungos kilmės medžiagų kumuliaciją. Neleidžiama regioninė kumuliacija ir kitų tipų kumuliacija, išskyrus Sąjungos kilmės medžiagų kumuliaciją;

b) laikomasi Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 I dalies IV antraštinės dalies 2 skyriaus 1 skirsnio 3 poskirsnio nustatytų administracinio bendradarbiavimo metodų;

c) Pakistanas nevykdo rimtų ir sisteminių žmogaus teisių, įskaitant pagrindines darbo teises, pagrindinių demokratijos ir teisinės valstybės principų pažeidimų;

d) Pakistanas nuo 2012 m. liepos 1 d. neįveda naujų ar nepadidina galiojančių eksporto muitų arba lygiavertį poveikį turinčių mokesčių arba nenumato kitokių apribojimų ar

draudimų žaliavų, naudojamų pirmiausiai gaminant produktus, kuriems taikomos šios lengvatinės priemonės ir kuriuos numatyta įvežti į Sąjungos teritoriją, eksportui arba pardavimui eksporto tikslais.

2. Remiantis šiuo reglamentu Pakistano kompetentingų valdžios institucijų išduoti A formos prekių kilmės sertifikatai 4 langelyje patvirtinami žyma „Autonomous measure – Regulation (EU) No 1029/2012“ ⁽¹⁾ („Autonominė priemonė – Reglamentas (ES) Nr. 1029/2012“).

3 straipsnis

Tarifinės kvotos

1. II priede išvardytus produktus leidžiama importuoti į Sąjungą jiems netaikant muto, laikantis tame priede nustatytų Sąjungos tarifinių kvotų.

2. 1 dalyje nurodytas ir II priede išvardytas tarifines kvotas administruoja Komisija, vadovaudamasi Reglamento (EEB) Nr. 2454/93 308a, 308b ir 308c straipsniais.

4 straipsnis

Produktų pašalinimas iš šio reglamento taikymo srities

1. Jei į I priedą įtraukto Pakistano kilmės produkto importo apimtis, kuri nustatoma pagal muitinės importo duomenis, 2012 ar 2013 kalendoriniais metais padidėja bent 25 %, palyginti su 2009–2011 m. vidurkiu, tas produktas atitinkamų metų likusiai daliai pašalinamas iš šio reglamento taikymo srities. Taikant šią dalį pagal 6 straipsnį Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl I priedo dalinio keitimo, kad tas produktas atitinkamų metų likusiai daliai būtų pašalintas iš šio reglamento taikymo srities.

2. Įsigaliojus deleguotajam aktui, 1 dalyje nurodyto produkto importui taikomas „didžiausio palankumo režimas“ arba kiti taikytini muitai.

5 straipsnis

Techniniai priedų patikslinimai

Komisijai pagal 6 straipsnį suteikiami įgaliojimai priimti deleguotuosius aktus dėl dalinio priedų keitimo siekiant į juos įtraukti pakeitimus ir techninius patikslinimus, kurie reikalingi atlikus Kombinuotosios nomenklatūros kodų ir TARIC subpozicijų pakeitimus.

6 straipsnis

Naudojimasis įgaliojimais

1. Komisijai suteikiami įgaliojimai priimti 4 ir 5 straipsniuose nurodytus deleguotuosius aktus laikantis šiame straipsnyje nustatytų sąlygų.

2. Įgaliojimai priimti 4 ir 5 straipsniuose nurodytus deleguotuosius aktus Komisijai suteikiami šio reglamento galiojimo laikotarpiui.

⁽¹⁾ OL L 316, 2012 11 14, p. 43.

3. Europos Parlamentas arba Taryba gali bet kuriuo metu atšaukti 4 ir 5 straipsniuose nurodytų įgaliojimų suteikimą. Sprendimu dėl atšaukimo nutraukiamas tame sprendime nurodytų įgaliojimų suteikimas. Jis įsigalioja kitą dieną po sprendimo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* arba vėlesnę jame nurodytą dieną. Jis nedaro poveikio jau galiojančių deleguotųjų aktų teisėtumui.

4. Kai tik Komisija priima deleguotąjį aktą, apie tai ji tuo pačiu metu praneša Europos Parlamentui ir Tarybai.

5. Pagal 4 ir 5 straipsnius priimtas deleguotasis aktas įsigalioja tik tuomet, jeigu per du mėnesius nuo pranešimo apie jį Europos Parlamentui ir Tarybai dienos nei Europos Parlamentas, nei Taryba nepareiškė prieštaravimų, arba jeigu iki to laikotarpio pabaigos tiek Europos Parlamentas, tiek Taryba pranešė Komisijai, kad jie nepareikš prieštaravimų. Europos Parlamento arba Tarybos iniciatyva tas laikotarpis pratęsiamas dviem mėnesiams.

7 straipsnis

Skubos procedūra

1. Pagal šį straipsnį priimti deleguotieji aktai įsigalioja nedelsiant ir taikomi tol, kol pagal 2 dalį nepareiškiamas prieštaravimų. Pranešime apie deleguotąjį aktą Europos Parlamentui ir Tarybai nurodomos skubos procedūros taikymo priežastys.

2. Europos Parlamentas arba Taryba gali pareikšti prieštaravimų dėl deleguotojo akto pagal 6 straipsnio 5 dalyje nurodytą procedūrą. Tokiu atveju Komisija nedelsdama panaikina aktą po pranešimo apie Europos Parlamento arba Tarybos sprendimą pareikšti prieštaravimą.

8 straipsnis

Komiteto procedūra

1. Komisijai padeda Maitinės kodekso komitetas, įsteigtas pagal Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2913/92 ⁽¹⁾ 247a straipsnio 1 dalį ir 248a straipsnio 1 dalį. Tas komitetas – komitetas, kaip apibrėžta Reglamente (ES) Nr. 182/2011. Tas komitetas gali nagrinėti visus Komisijos arba valstybės narės prašymu pateiktus klausimus, susijusius su šio reglamento taikymu.

2. Kai daroma nuoroda į šią dalį, taikomas Reglamento (ES) Nr. 182/2011 8 straipsnis kartu su jo 5 straipsniu.

9 straipsnis

Laikinas sustabdymas

1. Kai Komisija nustato, kad yra užtekčiai įrodymų, jog nesilaikoma 2 straipsnyje nustatytų sąlygų, siekdama atsakyti į

situacijos skubumą, ji gali, priimdama nedelsiant taikytinus įgyvendinimo aktus, visiškai ar iš dalies ne ilgesniam kaip šešių mėnesių laikotarpiui sustabdyti šiame reglamente numatytą lengvatinių priemonių taikymą su sąlyga, kad ji pirmiausia:

- a) informuoja komitetą, nurodytą 8 straipsnio 1 dalyje;
 - b) paprašo valstybių narių imtis tokių atsargumo priemonių, kurios yra būtinos norint apsaugoti Sąjungos finansinius interesus arba užtikrinti, kad Pakistanas laikytųsi 2 straipsnio;
 - c) *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje* paskelbia pranešimą, kuriame nurodoma, kad yra pagrindo abejoti lengvatinių priemonių taikymu arba tuo, kaip Pakistanas laikosi 2 straipsnio, ir kad dėl to gali būti keliamas klausimas dėl tolesnio naudojimosi šiuo reglamentu jam suteiktomis lengvatomis;
 - d) praneša Pakistanui apie vadovaujantis šia dalimi priimtą sprendimą, kol jis dar neišgaliojo.
2. Pasibaigus laikino sustabdymo laikotarpiui, Komisija, priimdama įgyvendinimo aktus, priima sprendimą nutraukti sustabdymą arba pratęsti jo taikymo laikotarpį.
3. 1 ir 2 dalyse nurodyti įgyvendinimo aktai priimami laikantis 8 straipsnio 2 dalyje nurodytos procedūros.

4. Valstybės narės pateikia Komisijai visą susijusią informaciją, kuria galima pagrįsti laikiną lengvatinių priemonių taikymo sustabdymą arba jo pratęsimą.

10 straipsnis

Ataskaita

Ne vėliau kaip 2015 m. gruodžio 31 d. Komisija Europos Parlamentui ir Tarybai pateikia ataskaitą apie šio reglamento taikymą ir poveikį.

11 straipsnis

Įsigaliojimas ir taikymas

1. Šis reglamentas įsigalioja kitą dieną po jo paskelbimo *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

2. Jis taikomas nuo jo įsigaliojimo dienos iki 2013 m. gruodžio 31 d.

⁽¹⁾ OL L 302, 1992 10 19, p. 1.

Šis reglamentas privalomas visas ir tiesiogiai taikomas visose valstybėse narėse.

Priimta Strasbūre 2012 m. spalio 25 d.

Europos Parlamento vardu
Pirmininkas
M. SCHULZ

Tarybos vardu
Pirmininkas
A. D. MAVROYIANNIS

I PRIEDAS

PRODUKTAI, KURIEMS NETAIKOMAS MUITO MOKESTIS

Produktai, kuriems turi būti taikomos priemonės, nurodomi aštuonių skaitmenų KN kodais. Šių kodų aprašymai pateikti 1987 m. liepos 23 d. Tarybos reglamento (EEB) Nr. 2658/87 dėl tarifų ir statistinės nomenklatūros bei dėl Bendrojo muitų tarifo ⁽¹⁾ I priede. KN kodų aprašymai pateikiami tik informacijos tikslais.

KN kodas	Aprašymas
0712 39 00	Džiovinti grybai ir trumai, sveiki, supjaustyti stambiais gabalais, griežinėliais, susmulkinti arba sumalti į miltelius, bet toliau neapdoroti, išskyrus <i>agaricus</i> genties grybus, ausiagrybius (<i>auricularia</i> spp.) ir žiūrėčius (<i>tremella</i> spp.)
5205 12 00	Viengijai medvilnės verpalai iš nešukuotų pluoštų, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės ir kurių ilginis tankis mažesnis kaip 714,29 decitekso, bet ne mažesnis kaip 232,56 decitekso, o metrinis numeris didesnis kaip 14, bet ne didesnis kaip 43, neskirti mažmeninei prekybai
5205 22 00	Viengijai medvilnės verpalai iš šukuotų pluoštų, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės ir kurių ilginis tankis mažesnis kaip 714,29 decitekso, bet ne mažesnis kaip 232,56 decitekso, o metrinis numeris didesnis kaip 14, bet ne didesnis kaip 43, neskirti mažmeninei prekybai
5205 32 00	Antriniai arba daugiasukiai medvilnės verpalai iš nešukuotų pluoštų, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės ir kurių atskiro vienasiučio verpalio ilginis tankis mažesnis kaip 714,29 decitekso, bet ne mažesnis kaip 232,56 decitekso, o atskiro vienasiučio verpalio metrinis numeris didesnis kaip 14, bet ne didesnis kaip 43, neskirti mažmeninei prekybai
5205 42 00	Antriniai arba daugiasukiai medvilnės verpalai iš šukuotų pluoštų, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės ir kurių atskiro vienasiučio verpalio ilginis tankis mažesnis kaip 714,29 decitekso, bet ne mažesnis kaip 232,56 decitekso, o atskiro vienasiučio verpalio metrinis numeris didesnis kaip 14, bet ne didesnis kaip 43, neskirti mažmeninei prekybai
5208 11 90	Nebalinti drobinio pynimo medvilniniai audiniai, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės ir kurių m ² masė ne didesnė kaip 100 g, išskyrus audinius, naudojamus bandažų, tvarslavos ir medicininės marlės gamybai
5208 12 16	Nebalinti drobinio pynimo medvilniniai audiniai, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės, kurių m ² masė didesnė kaip 100 g ir ne didesnė kaip 130 g ir kurių plotis ne didesnis kaip 165 cm
5208 12 19	Nebalinti drobinio pynimo medvilniniai audiniai, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės, kurių m ² masė didesnė kaip 100 g ir ne didesnė kaip 130 g ir kurių plotis didesnis kaip 165 cm
5208 13 00	Nebalinti medvilniniai audiniai, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės, ruošelinio trinyčio arba keturnyčio pynimo, įskaitant kryžminį ruošelinį pynimą
5208 19 00	Kiti nebalinti medvilniniai audiniai, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės
5208 21 90	Balinti drobinio pynimo medvilniniai audiniai, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės ir kurių m ² masė ne didesnė kaip 100 g, išskyrus audinius, naudojamus bandažų, tvarslavos ir medicininės marlės gamybai
5208 22 19	Balinti drobinio pynimo medvilniniai audiniai, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės, kurių m ² masė didesnė kaip 100 g ir ne didesnė kaip 130 g ir kurių plotis didesnis kaip 165 cm
5208 22 96	Balinti drobinio pynimo medvilniniai audiniai, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės, kurių m ² masė didesnė kaip 130 g ir kurių plotis ne didesnis kaip 165 cm
5208 29 00	Kiti balinti medvilniniai audiniai, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės
5208 51 00	Marginti drobinio pynimo medvilniniai audiniai, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės, kurių m ² masė ne didesnė kaip 100 g

⁽¹⁾ OL L 256, 1987 9 7, p. 1.

KN kodas	Aprašymas
5208 52 00	Marginti drobinio pynimo medvilniniai audiniai, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės, kurių m ² masė didesnė kaip 200 g
5208 59 90	kiti marginti medvilniniai audiniai, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės
5209 11 00	nebalinti drobinio pynimo medvilniniai audiniai, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės, kurių m ² masė didesnė kaip 200 g
5209 12 00	Nebalinti medvilniniai audiniai, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės, kurių m ² masė didesnė kaip 200 g, ruošelinio trinyčio arba keturnyčio pynimo, įskaitant kryžminį ruošelinį pynimą
5209 19 00	Kiti nebalinti medvilniniai audiniai, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės
5209 22 00	Balinti medvilniniai audiniai, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės, kurių m ² masė didesnė kaip 200 g, ruošelinio trinyčio arba keturnyčio pynimo, įskaitant kryžminį ruošelinį pynimą
5209 29 00	Kiti balinti medvilniniai audiniai, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės
5209 32 00	Dažyti medvilniniai audiniai, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės, kurių m ² masė didesnė kaip 200 g, ruošelinio trinyčio arba keturnyčio pynimo, įskaitant kryžminį ruošelinį pynimą
5211 12 00	Nebalinti medvilniniai audiniai, kurių sudėtyje medvilnė sudaro mažiau kaip 85 % masės, maišyti daugiausia arba vien tik su cheminiais pluoštais, ir kurių m ² masė didesnė kaip 200 g, ruošelinio trinyčio arba keturnyčio pynimo, įskaitant kryžminį ruošelinį pynimą
5407 81 00	Audiniai iš verpalų, kurių sudėtyje sintetinės gijos sudaro mažiau kaip 85 % masės, įskaitant audinius iš viengijų sintetinių siūlų, kurių ilginis tankis ne mažesnis kaip 67 deciteksai, o didžiausias skersmuo ne didesnis kaip 1 mm, maišyti daugiausia arba vien tik su medvilne, nebalinti arba balinti
5407 82 00	Audiniai iš verpalų, kurių sudėtyje sintetinės gijos sudaro mažiau kaip 85 % masės, įskaitant audinius iš viengijų sintetinių siūlų, kurių ilginis tankis ne mažesnis kaip 67 deciteksai, o didžiausias skersmuo ne didesnis kaip 1 mm, maišyti daugiausia arba vien tik su medvilne, dažyti
5513 11 20	Audiniai iš poliesterių kuokštelių pluoštų, kurių sudėtyje tokie pluoštai sudaro mažiau kaip 85 % masės, maišyti daugiausia arba vien tik su medvilne, kurių m ² masė ne didesnė kaip 170 g, drobinio pynimo, nebalinti arba balinti, kurių plotis ne didesnis kaip 165 cm
5513 21 00	Audiniai iš poliesterių kuokštelių pluoštų, kurių sudėtyje tokie pluoštai sudaro mažiau kaip 85 % masės, maišyti daugiausia arba vien tik su medvilne, kurių m ² masė ne didesnė kaip 170 g, drobinio pynimo, dažyti
5513 41 00	Audiniai iš poliesterių kuokštelių pluoštų, kurių sudėtyje tokie pluoštai sudaro mažiau kaip 85 % masės, maišyti daugiausia arba vien tik su medvilne, kurių m ² masė ne didesnė kaip 170 g, marginti
6101 20 90	Vyriškos arba berniukų striukės su gobtuvais (įskaitant slidinėjimo striukes), neperpučiamos striukės ir panašūs dirbiniai iš medvilnės, megzti arba nerti
6112 12 00	Sportiniai kostiumai iš sintetinių pluoštų, megzti arba nerti
6116 10 20	Pirštinės, įmirkytos, apvilktos arba padengtos guma, megztos arba nertos
6116 10 80	Kumštinės pirštinės ir puspirštinės, įmirkytos, apvilktos arba padengtos plastikais arba guma, megztos arba nertos, ir pirštinės, įmirkytos, apvilktos arba padengtos plastikais, megztos arba nertos
6116 92 00	Pirštinės, kumštinės pirštinės ir puspirštinės iš medvilnės, megztos arba nertos
6116 93 00	Pirštinės, kumštinės pirštinės ir puspirštinės iš sintetinių pluoštų, megztos arba nertos
6201 93 00	Vyriškos arba berniukų striukės su gobtuvais, neperpučiamos striukės ir panašūs dirbiniai iš cheminių pluoštų

KN kodas	Aprašymas
6203 43 19	Vyriškos arba berniukų kelnės ir bridžai iš sintetinių pluoštų, išskyrus darbo ir specialiuosius drabužius
6204 22 80	Moteriški arba mergaičių ansambliai iš medvilnės, išskyrus darbo ir specialiuosius drabužius
6204 62 90	Moteriški arba mergaičių šortai iš medvilnės
6207 91 00	Vyriški arba berniukų marškinaičiai ir kiti marškinėliai, maudymosi chalatai, kambariniai chalatai ir panašūs dirbiniai iš medvilnės
6208 91 00	Moteriški arba mergaičių marškinaičiai ir kiti marškinėliai, trumpikės, kelnaitės, peniuarai, maudymosi chalatai, kambariniai chalatai ir panašūs dirbiniai iš medvilnės
6211 43 10	Moteriškos arba mergaičių prijuostės, darbinės palaidinės, darbiniai chalatai bei kiti darbo ir specialieji drabužiai iš cheminių pluoštų
6216 00 00	Pirštinės, kumštinės pirštinės ir puspirštinės
6303 91 00	Užuolaidos, įskaitant portjeras, ir vidinės uždangos, užuolaidų arba lovų lambrekenai iš medvilnės, nemegzti ir nenerti
6303 92 90	Užuolaidos, įskaitant portjeras, ir vidinės uždangos, užuolaidų arba lovų lambrekenai iš sintetinių pluoštų, išskyrus iš neaustinių medžiagų, megztus ir nertus
6303 99 90	Užuolaidos, įskaitant portjeras, ir vidinės uždangos, užuolaidų arba lovų lambrekenai, išskyrus iš medvilnės arba sintetinių pluoštų ir iš neaustinių medžiagų, megztus ir nertus
6304 92 00	Kiti dekoravimui skirti dirbiniai iš medvilnės, nemegzti ir nenerti
6307 10 90	Grindų šluostės, indų pašluostės, dulkių šluostės ir panašios valymo šluostės, išskyrus megztas arba nertas ir iš neaustinių medžiagų
6307 90 99	Kiti gatavi dirbiniai iš tekstilės medžiagų, įskaitant drabužių iškarpas (lekalus), nemegzti ir nenerti, ne iš veltinio

II PRIEDAS

**PRODUKTAI, KURIEMS TAIKOMOS 3 STRAIPSNYJE NURODYTOS METINĖS NEAPMUITINAMOS
TARIFINĖS KVOTOS**

Produktai, kuriems turi būti taikomos priemonės, nurodomi aštuonių skaitmenų KN kodais. Šių kodų aprašymai pateikti Reglamento (EEB) Nr. 2658/87 I priede. KN kodų aprašymai pateikiami tik informacijos tikslais.

Kvotos Nr.	KN kodas	Aprašymas	Nuo įsigaliojimo iki 2012 m. pabaigos	2013 1 1– 2013 12 31
09.2401	2207 10 00	Nedenatūruotas etilo alkoholis, kurio faktinė alkoholio koncentracija ne mažesnė kaip 80 %	18 750 tonų	75 000 tonų
09.2409	4107 92 10	Galvijų (įskaitant buivolus) skeltinių odų išorinė (plaukų) pusė, be plaukų, toliau apdorota po rauginimo arba „krasto“ pagaminimo (<i>crusting</i>), išskyrus sveikas odas	89 tonos	356 tonos
09.2410	4107 99 10	Galvijų (įskaitant buivolus) oda, be plaukų, toliau apdorota po rauginimo arba „krasto“ pagaminimo (<i>crusting</i>), išskyrus sveikas odas ir išskyrus neskeltines odas ir skeltinių odų išorinę (plaukų) pusę	90,25 tonos	361 tona
09.2411	4203 21 00	Specialios sportinės pirštinės, kumštinės pirštinės ir puspirštinės iš odos arba kompozicinės odos	361,75 tonos	1 447 tonos
09.2412	4203 29 10	Apsauginės pirštinės, kumštinės pirštinės ir puspirštinės iš odos arba kompozicinės odos, skirtos visiems darbams, išskyrus specialias sportines pirštines	1 566,5 tonos	6 266 tonos
09.2413	ex 4203 29 90	Vyriškos ir berniukų pirštinės, kumštinės pirštinės ir puspirštinės iš odos arba kompozicinės odos, išskyrus specialias sportines pirštines ir apsaugines pirštines, skirtas visiems darbams	62,75 tonos	251 tona
09.2414	ex 4203 29 90	Pirštinės, kumštinės pirštinės ir puspirštinės (išskyrus vyriškas ir berniukų pirštines, kumštines pirštines ir puspirštines) iš odos arba kompozicinės odos, išskyrus specialias sportines pirštines ir apsaugines pirštines, skirtas visiems darbams	135,5 tonos	542 tonos
09.2415	5205 23 00	Viengijai medvilnės verpalai iš šukuotų pluoštų, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės ir kurių ilginis tankis mažesnis kaip 232,56 decitekso, bet ne mažesnis kaip 192,31 decitekso, o metrinis numeris didesnis kaip 43, bet ne didesnis kaip 52, neskirti mažmeninei prekybai	1 790 tonų	7 160 tonų
09.2416	5205 24 00	Viengijai medvilnės verpalai iš šukuotų pluoštų, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės ir kurių ilginis tankis mažesnis kaip 192,31 decitekso, bet ne mažesnis kaip 125 decitekso, o metrinis numeris didesnis kaip 52, bet ne didesnis kaip 80, neskirti mažmeninei prekybai	1 276,25 tonos	5 105 tonos
09.2417	5208 39 00	Kiti dažyti medvilniniai audiniai, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės	421,25 tonos	1 685 tonos
09.2418	5209 39 00	Kiti dažyti drobinio pynimo medvilniniai audiniai, kurių sudėtyje medvilnė sudaro ne mažiau kaip 85 % masės, kurių m ² masė didesnė kaip 200 g	689,25 tonos	2 757 tonos
09.2419	5509 53 00	Verpalai, išskyrus siuvimo siūlus, iš poliesterių kuokštelinių pluoštų, maišyti daugiausia arba vien tik su medvilne, neskirti mažmeninei prekybai	3 061 tona	12 244 tonos

Kvotos Nr.	KN kodas	Aprašymas	Nuo įsigaliojimo iki 2012 m. pabaigos	2013 1 1–2013 12 31
09.2420	6103 32 00	Vyriški arba berniukų švarkai ir sportiniai švarkai (bleizeriai) iš medvilnės, megzti arba nerti	249,75 tonos	999 tonos
09.2421	6103 42 00	Vyriškos arba berniukų kelnės, kombinezonai su antkrūtiniais ir petnešomis, bridžai ir šortai iš medvilnės, megzti arba nerti, išskyrus maudymosi kostiumėlius ar kelnaites	568,75 tonos	2 275 tonos
09.2422	6107 21 00	Vyriški arba berniukų naktiniai marškiniai ir pižamos iš medvilnės, megzti arba nerti	167,5 tonos	670 tonų
09.2423	6108 31 00	Moteriški arba mergaičių naktiniai marškiniai ir pižamos iš medvilnės, megzti arba nerti	374,5 tonos	1 498 tonos
09.2424	6109 90 20	Trumparankoviai marškinėliai, marškinaičiai ir kiti marškinėliai iš vilnos ar švelniavilnių gyvūnų plaukų arba cheminių pluoštų, megzti arba nerti	297,5 tonos	1 190 tonų
09.2425	6111 20 90	Kūdikių drabužėliai ir drabužėlių priedai iš medvilnės, megzti arba nerti, išskyrus pirštines, kumštines pirštines ir puspirštines	153,5 tonos	614 tonų
09.2426	6115 95 00	Pėdkelnės, triko, kojines, puskojines ir kitos kojines, įskaitant avalynę be pritvirtintų padų, iš medvilnės, megztos arba nertos (išskyrus laipsniškai kintamo spaudimo kompresines kojines, pėdkelnes ir triko, moteriškas kojines, ilgas arba iki kelių), kurių atskiro vienasiuolio verpalo ilginis tankis mažesnis kaip 67 deciteksai	2 263 tonos	9 052 tonos
09.2427	6204 62 31	Moteriškos arba mergaičių kelnės ir bridžai iš medvilninio džinsinio audinio, išskyrus darbo ir specialiuosius drabužius	1 892,75 tonos	7 571 tona
09.2428	6211 42 90	Moteriški arba mergaičių drabužiai iš medvilnės	96,5 tonos	386 tonos
09.2429	6302 60 00	Skalbiniai kūno priežiūrai ir virtuvės skalbiniai iš kilpinių rankšluostinių medvilninių medžiagų arba iš panašių kilpinių medžiagų	9 602 tonos	38 408 tonos
09.2430	6302 91 00	Skalbiniai kūno priežiūrai ir virtuvės skalbiniai iš medvilnės, išskyrus iš kilpinių rankšluostinių medžiagų arba iš panašių kilpinių medžiagų	2 499,25 tonos	9 997 tonos
09.2431	6403 99 93	Avalynė su išoriniais padais iš gumos, plastikų arba kompozicinės odos, su batviršiais iš odos, nedengiančiais kulkšnies, su vidpadžiais, kurių ilgis ne mažesnis kaip 24 cm, nenudoma kaip vyriška arba moteriška avalynė, išskyrus sportinę avalynę ir avalynę su metalinėmis apsauginėmis nosimis, be pagrindo arba platformos iš medžio (be vidpadžių), išskyrus avalynę, kurios priekinės batviršių dalys sudarytos iš juostelių arba kurios priekinėse batviršių dalyse padarytos viena arba kelios išpjovos ir išskyrus šlepetes	60,5 tonos	242 tonos
09.2432	6403 99 96	Vyriška avalynė su išoriniais padais iš gumos, plastikų arba kompozicinės odos, su batviršiais iš odos, nedengiančiais kulkšnies, su vidpadžiais, kurių ilgis ne mažesnis kaip 24 cm, išskyrus sportinę avalynę ir avalynę su metalinėmis apsauginėmis nosimis, be pagrindo arba platformos iš medžio (be vidpadžių), išskyrus avalynę, kurios priekinės batviršių dalys sudarytos iš juostelių arba kurios priekinėse batviršių dalyse padarytos viena arba kelios išpjovos ir išskyrus šlepetes	363,25 tonos	1 453 tonos

Kvotos Nr.	KN kodas	Aprašymas	Nuo įsigaliojimo iki 2012 m. pabaigos	2013 1 1– 2013 12 31
09.2433	6403 99 98	Moteriška avalynė su išoriniais padais iš gumos, plastikų arba kompozicinės odos, su batviršiais iš odos, nedengiančiais kulkašnius, su vidpadžiais, kurių ilgis ne mažesnis kaip 24 cm, išskyrus sportinę avalynę ir avalynę su metalinėmis apsauginėmis nosimis, be pagrindo arba platformos iš medžio (be vidpadžių), išskyrus avalynę, kurios priekinės batviršių dalys sudarytos iš juostelių arba kurios priekinėse batviršių dalyse padarytos viena arba kelios išpjovos ir išskyrus šlepetes	172,75 tonos	691 tona

2012 m. prenumeratos kainos (be PVM, įskaitant paprastosios siuntos išlaidas)

ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, spausdintinė versija ir metinis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	1 310 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L serija, tik spausdintinė versija	22 oficialiosiomis ES kalbomis	840 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, L ir C serijos, mėnesinis kaupiamasis skaitmeninis diskas	22 oficialiosiomis ES kalbomis	100 EUR per metus
Oficialiojo leidinio priedas, S serija (Konkursai ir viešieji pirkimai), skaitmeninis diskas, leidžiamas vieną kartą per savaitę	daugiakalbis: 23 oficialiosiomis ES kalbomis	200 EUR per metus
ES oficialusis leidinys, C serija. Konkursai	konkursų kalbomis	50 EUR per metus

Europos Sąjungos oficialųjį leidinį, leidžiamą oficialiosiomis Europos Sąjungos kalbomis, galima prenumeruoti bet kuria iš 22 kalbų. Jį sudaro L (teisės aktai) ir C (informacija ir pranešimai) serijos.

Kiekviena kalba leidžiamas leidinys prenumeruojamas atskirai.

Oficialieji leidiniai airių kalba parduodami atskirai, remiantis 2005 m. birželio 18 d. Oficialiajame leidinyje L 156 paskelbtu Tarybos reglamentu (EB) Nr. 920/2005, nurodančiu, kad Europos Sąjungos institucijos laikinai neįpareigojamos rengti ir skelbti visų aktų airių kalba.

Oficialiojo leidinio priedas (S serija. Konkursai ir viešieji pirkimai) skelbiamas viename daugiakalbiame skaitmeniniame diske visomis 23 oficialiosiomis kalbomis.

Pateikę paprastą prašymą *Europos Sąjungos oficialiojo leidinio* prenumeratoriai gali gauti įvairius Oficialiojo leidinio priedus. Apie priedų išleidimą prenumeratoriai informuojami pranešime skaitytojui, kuris skelbiamas *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Pardavimas ir prenumerata

Įvairių mokamų leidinių, tokių kaip *Europos Sąjungos oficialusis leidinys*, galima užsiprenumeruoti mūsų pardavimo biuruose. Pardavimo biurų sąrašą galima rasti internete adresu

http://publications.europa.eu/others/agents/index_lt.htm

EUR-Lex (<http://eur-lex.europa.eu>) – tai tiesioginė ir nemokama prieiga prie Europos Sąjungos teisės aktų. Šiame tinklalapyje galima skaityti *Europos Sąjungos oficialųjį leidinį*, susipažinti su sutartimis, teisės aktais, precedentine teise bei parengiamaisiais teisės aktais.

Išsamesnės informacijos apie Europos Sąjungą rasite <http://europa.eu>

Europos Sąjungos leidinių biuras
2985 Liuksemburgas
LUXEMBURGAS

LT